

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง

ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและ
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**Expectations and Satisfaction of Service Receivers and
Stakeholders toward the Roles of Art and Cultural Center,
Prince of Songkla University**

นางสาวสุภาพร วุกถ้อง นักวิจัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพร ศรีประสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษา
ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

โครงการวิจัยนี้ได้รับสนับสนุนจากเงินรายได้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ประจำปีงบประมาณ 2554 รหัสโครงการ ART540791S

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจโดยจำแนกตามกลุ่มผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษามุสลิม บุคลากร ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และผู้ขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมในวิทยาเขตปัตตานี ตรัง ภูเก็ต และสุราษฎร์ธานี ตลอดจนชุมชนภายนอก จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามและการสนทนากลุ่มย่อยเป็นเครื่องมือวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's) เปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจด้วย Pair Sample t-test

ผลการวิจัยพบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อบทบาทการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุบำรุงวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มากที่สุด รองลงมา คือ บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม นักศึกษาเป็นกลุ่มที่มีความคาดหวังต่อบทบาทศูนย์มากที่สุด รองลงมา คือ ชุมชนภายนอก บุคลากร และผู้บริหาร ในขณะที่กลุ่มที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือชุมชนภายนอก บุคลากร นักศึกษา และผู้บริหารตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจ พบว่าผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังสูงกว่าความพึงพอใจทั้งโดยภาพรวมและในทุกๆด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความต้องการต่อบทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพมากที่สุด รองลงมา คือ บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมกิจกรรมวัฒนธรรมส่วนใหญ่เกิดจากไม่ให้ความสำคัญกับงานวัฒนธรรม

คำสำคัญ ความคาดหวังและความพึงพอใจ ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

Abstract

The objectives of this research was to survey and compare the expectations and satisfaction of service receivers and stakeholders toward the roles of Art and Cultural Center (Prince of Songkla University - PSU, Hatyai Campus). The target group was comprised of 400 people, including students, staffs, executives and cultural activists in Hatyai, Pattani, Trang, Phuket and Surat Thani campuses, as well as communities. The statistical analyses include frequency, means, standard deviation, Pair Sample t-test, one way ANOVA, and Scheffe's.

The findings were as follows : In general the service receivers and stakeholders had high levels of expectations and satisfaction toward the roles of Art and Cultural Center. The highest level of expectations was for the roles of mobilizing PSU indicators of fostering culture, and art and culture fostering respectively. The students was the group with the highest level of expectations toward the roles of Art and Cultural Center, then the communities, staffs and executives respectively. The communities had the highest level of satisfaction toward the role of Art and Cultural Center, then staffs, students, and executives respectively. When the levels of satisfaction and expectations in all aspects were compared, it was found that the expectations of service receivers and stakeholders were significantly higher than their satisfaction, especially the role of potential development, then art and culture fostering respectively. Problems and obstructions to their activity participation were related to inadequate awareness of the importance of art and cultural projects.

Keywords: Expectations, Satisfaction, Art and Cultural Center, Prince of Songkla University

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัย เรื่อง ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดีด้วยความกรุณาของผู้ที่สละเวลาอันมีค่าที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม พร้อมข้อเสนอแนะต่างๆ อันประกอบด้วย นักศึกษา บุคลากร ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และผู้ขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมทั้ง 5 วิทยาเขต ตลอดจนชุมชนที่เข้าร่วมงาน/กิจกรรมกับศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพร ศรีประสิทธิ์ ที่ปรึกษาโครงการวิจัยในการให้คำแนะนำเพื่อพัฒนางาน และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เยาวนิจ กิตติชรกุลที่สละเวลาอันมีค่าในการตรวจทานภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

ขอขอบคุณนักกิจกรรมนักศึกษา ตัวแทนนักศึกษาจากคณะต่างๆที่สละเวลาในการสนทนากลุ่มย่อยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ขอขอบคุณน้องๆ และนักศึกษาที่ช่วยเก็บข้อมูล และเจ้าหน้าที่ช่วยวิเคราะห์ข้อมูล ที่ช่วยให้งานในครั้งนี้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

และท้ายที่สุด ขอขอบคุณหน่วยงาน เพื่อนๆ พี่ๆ น้องในหน่วยงาน ผู้บริหาร และครอบครัว ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้รายงานฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี หากมีสิ่งผิดพลาดประการใดในการจัดทำรายงานฉบับนี้ ขอกราบอภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

สุภาพร วุกถ้อง

2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพ.....	จ
รายการตาราง.....	ฉ
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
บทที่ 2 การตรวจสอบเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	23
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	28
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	29
ตอนที่ 2 การรับทราบข่าวสารกิจกรรม/โครงการของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม.....	31
ตอนที่ 3 ความคาดหวังและความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะ.....	35
ตอนที่ 4 สิ่งที่ท่านต้องการให้ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมดำเนินการภายภาคหน้า....	62
ตอนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าร่วมกิจกรรมและการมีส่วนร่วมในการ.....	73
ดำเนินงานกับศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม	
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	80
สรุปผลการวิจัย.....	80
การอภิปรายผลการวิจัย.....	86
ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงาน.....	89
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	90
เอกสารอ้างอิง.....	92
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	96
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	106

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 โครงสร้างบริหารงานศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

หน้า

9

รายการตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ศาสนา อายุ การศึกษา.....29 ประสบการณ์ทำงาน และประเภทของกลุ่มตัวอย่าง
ตารางที่ 2	ช่องทางการประชาสัมพันธ์จำแนกตามความถี่และสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง.....31
ตารางที่ 3	การรับทราบการดำเนินงานของศูนย์ฯจำแนกตามความถี่และสัดส่วนตาม.....33 ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง
ตารางที่ 4	ความคาดหวังต่อบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม.....36
ตารางที่ 5	ความคาดหวังต่อบทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร.....37
ตารางที่ 6	ความคาดหวังต่อบทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม.....38
ตารางที่ 7	ความคาดหวังต่อบทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัย.....39 และงานสร้างสรรค์
ตารางที่ 8	ความคาดหวังต่อบทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม.....40
ตารางที่ 9	ความคาดหวังต่อบทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของ.....41 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตารางที่ 10	ความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของ.....42 ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมในแต่ละด้าน
ตารางที่ 11	การเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาท...43 ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมโดยจำแนกตามประเภทผู้รับบริการฯ
ตารางที่ 12	ความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม.....46
ตารางที่ 13	ความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร.....47
ตารางที่ 14	ความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม.....48
ตารางที่ 15	ความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัย.....49 และงานสร้างสรรค์
ตารางที่ 16	ความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม50
ตารางที่ 17	ความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของ.....51 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตารางที่ 18	ความพึงพอใจของของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาท.....52 ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมแต่ละด้าน

รายการตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 19	การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย.....53 ต่อบทบาทศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมทั้ง 6 ด้าน โดยจำแนก ตามประเภทของกลุ่มผู้รับบริการฯ
ตารางที่ 20	ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย.....56 ต่อบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ตารางที่ 21	ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อ.....57 บทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร
ตารางที่ 22	ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อ.....58 บทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม
ตารางที่ 23	ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาท.....59 ด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
ตารางที่ 24	ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อ.....60 บทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม
ตารางที่ 25	ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อ.....61 บทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตารางที่ 26	ผลการเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการ.....61 และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ทั้ง 6 ด้าน
ตารางที่ 27	ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทด้านการ.....62 ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ตารางที่ 28	ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาท.....63 ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร
ตารางที่ 29	ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทด้าน.....64 การบริการวิชาการองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม

รายการตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 30 ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทด้าน.....65 การสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	
ตารางที่ 31 ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทด้านการ.....66 สร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม	
ตารางที่ 32 ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทการ.....67 ขับเคลื่อนงานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย	
ตารางที่ 33 ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ศูนย์ดำเนินงาน.....68 ในภาคหน้าทั้ง 6 ด้าน	
ตารางที่ 34 ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับ.....73 ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม	
ตารางที่ 35 ปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับศูนย์ส่งเสริม.....74 ศิลปะและวัฒนธรรมแต่ละด้าน	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากเป็นสถานบันการศึกษาชั้นสูงที่พัฒนามนุษย์และสังคม เป็นแหล่งประสาทวิทยา เพิ่มพูนความรู้ เสริมสร้างปัญญา เพื่อการประกอบอาชีพ พัฒนาสังคมและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในการประกอบอาชีพ ความมีระเบียบวินัย การใช้เหตุผล และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยสอดคล้องและบูรณาการในการเรียนการสอน (ฝ่ายวิจัยและพัฒนา สำนักพัฒนาเทคนิคศึกษา, 2540:28-29) ตลอดจนการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งเป็นสถานบันการศึกษาและวิจัยที่ให้บริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงและถ่ายทอดคุณค่าทางศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งบรรจุไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (พ.ศ. 2522 ในมาตรา 7) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม จึงเป็นพันธกิจสำคัญอีกประการหนึ่งของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ต้องรับผิดชอบในฐานะองค์กรของชุมชนและต้องพัฒนาชุมชนในฐานะเป็นที่พึงของชุมชน โดยพัฒนาตามแนวทางของท้องถิ่นซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน (บรรจง ฟ้ารุ่งแสงและไข่มุก อุทยาวลี, 2549 : 23-38) อนึ่ง ความสำคัญของงานทำนุ บำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ยังปรากฏอยู่ในแผนการศึกษาต่างๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงต่อการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย อาทิ แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ที่มุ่งยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานอย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข มีกระบวนการทัศน์ใหม่ในการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต มีจิตอาสาและความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นพลเมืองที่มีคุณค่า ดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นไทยที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพระหว่างแรงงานและเก่งความดี โดยเน้นความรับผิดชอบต่อ มีสุขภาพะทั้งร่างกายและจิตใจ (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2556:35) ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) แผนการพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2552-2559) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ที่มุ่งส่งเสริมสร้างความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสาธารณะ คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม มีจิตสำนึกของวัฒนธรรมที่ดีงาม มีความภูมิใจและรู้คุณค่าในความเป็นไทย สร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญา

และการเรียนรู้ โดยบูรณาการการเรียนรู้ให้หลากหลาย ทั้งด้านวิชาการ ทักษะชีวิต คนตรี วัฒนธรรม ศาสนาและความเป็นไทย ให้ความรู้และสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอด ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีที่งดงามของไทย สนับสนุนเครือข่ายภูมิปัญญา และการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรม พลศึกษา กีฬา เป็นวิถีชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีโอกาส เรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, มปป. : 2-18) ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษา จึงต้องพัฒนากลไกการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ ตามปรัชญาและธรรมชาติของสถาบัน และบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่น โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต การกิจกรรมฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานในการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554 : 80)

นอกจากนี้ การประกันคุณภาพยังได้กำหนดให้งานทำนุ บำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยต้องดำเนินงาน อาทิ การประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา ซึ่งปรากฏในตัวบ่งชี้ 10 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม และตัวบ่งชี้ 11 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา, 2553:36)และการประเมินคุณภาพของสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ตัวบ่งชี้ 6.1 ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553 : 80-81)

จากความสำคัญของการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่ปรากฏในพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แผนพัฒนาฯ ต่างๆ ทำให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งเป็น สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีนโยบายหลักในการพัฒนามหาวิทยาลัย คือ การสอน การวิจัย การ บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, รายงาน ประจำปี 2532:39) ได้กำหนดเป้าหมายแผนการดำเนินงานทั้ง 4 ด้านไว้อย่างชัดเจน โดยในส่วน ของการทำนุศิลปะและวัฒนธรรมนั้น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้จัดทำแผนงานทางด้านทำนุ ศิลปวัฒนธรรม และแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนงานทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นตัวแทนจากคณะ และหน่วยงานต่างๆ เข้าร่วมเพื่อเป็นช่องทางให้นักศึกษาและบุคลากรได้เข้าถึงงานด้านศิลปะและ วัฒนธรรมอย่างหลากหลาย โดยมีศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม วิทยาเขตหาดใหญ่ ทำหน้าที่ เป็นหน่วยงานหลักในการประสานงาน ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมต่างๆตลอดจนการ ขับเคลื่อนงานทางวัฒนธรรมในวิทยาเขตหาดใหญ่ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2553)

อนึ่ง โครงการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมได้เปลี่ยนสถานภาพเป็นศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมอย่างเต็มตัว โดยมีสถานะเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย และดำเนินงานตามพันธกิจของหน่วยงานที่ได้วางไว้ ได้แก่ การสร้างพลังความเข้าใจและแกนนำทางวัฒนธรรม การนำคุณค่าและกระบวนการของวัฒนธรรมไทยไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์แบบองค์รวม การนำคุณค่าและกระบวนการทางวัฒนธรรมไทยไปใช้ในการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน การสร้างพื้นที่ทางสังคมให้มีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม และสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรม ซึ่งพันธกิจเหล่านี้ ล้วนเป็นกลไกสำคัญที่สร้างความเข้าใจวัฒนธรรมไทย วิถีไทย อันเป็นฐานรากของชีวิต การอยู่ร่วมกับผู้อื่นท่ามกลางสังคมพหุวัฒนธรรม พัฒนานักศึกษาให้มีวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม และนำศักยภาพและองค์ความรู้มาใช้ในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น บนฐานของความเข้าใจชุมชนหรือท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของวัฒนธรรม มีจิตสาธารณะ โดยยึดประโยชน์ของชุมชนและเพื่อนมนุษย์เป็นสำคัญ ดังคำปณิธานของพระบิดาที่ดำรงไว้ว่า "ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตนเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลากทรัพย์และเกียรติยศจะตกแก่ตัวท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งอาชีพไว้ให้บริสุทธิ์" และการสร้างสรรค์วัฒนธรรมให้เป็นปึกแผ่นอย่างเป็นรูปธรรม นำไปสู่การบรรเทา แก้ไข ป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับวัฒนธรรม

ดังนั้น การศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทหน้าที่ของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมครั้งนี้ จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยบริหารและวางแผนการทำงานของหน่วยงานราชการเพื่อให้บริการ โดยมีผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นศูนย์กลาง และนำผลที่ได้มาใช้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนางานทำนุศิลปและวัฒนธรรมได้ตรงกับสภาพปัญหา ความคาดหวัง และความต้องการ อันจะนำไปสู่การพัฒนาและขับเคลื่อนการดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยและชุมชนท้องถิ่น โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมและพัฒนาอย่างยั่งยืน และช่วยให้การดำเนินงานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสามารถบรรลุผลภารกิจที่ได้วางไว้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
3. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
4. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
5. เพื่อศึกษาความต้องการ ปัญหาและอุปสรรคของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการวางแผนและพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงาน
2. สร้างการมีส่วนร่วมและความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และชุมชนที่เกี่ยวข้องต่อหน่วยงาน
3. ได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อหน่วยงานและแนวทางการขับเคลื่อนงานทางด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ความคาดหวัง หมายถึง ความปรารถนา ความมุ่งหมาย หรือคาดว่าจะได้รับหรือเกิดขึ้นจากการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจต่อการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ผู้รับบริการ หมายถึง ผู้ที่มาใช้บริการจากศูนย์ส่งเสริมศิลปะหรือผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมายถึง ผู้ที่ได้รับผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ นักศึกษา บุคลากร และชุมชนภายนอก

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย หมายถึง ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เคยเข้ากิจกรรมหรือดำเนินงานกับศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง หน่วยงานทางวัฒนธรรมที่ตั้งในวิทยาเขตภาคใหญ่ ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการประสานงาน ส่งเสริม เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม และขับเคลื่อนงานทางวัฒนธรรมในวิทยาเขตภาคใหญ่

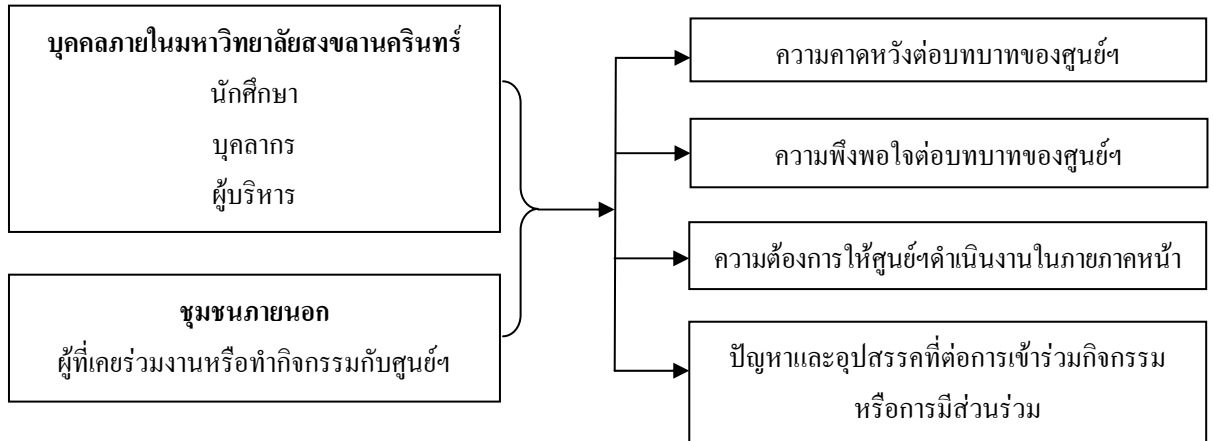
บทบาทหน้าที่ของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม เป็นหน่วยงานทางวัฒนธรรมที่มุ่งดำเนินงานเพื่อทำนุบำรุงงานทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ การฟื้นฟู ส่งเสริม พัฒนา เผยแพร่ แลกเปลี่ยน และอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย และดำเนินงานเพื่อการพัฒนาวิถีชีวิตโดยนำกระบวนการทางวัฒนธรรมมาใช้ในการพัฒนาชุมชนและสังคมแบบองค์รวม ตลอดจนทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนแผนงานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจที่มีต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมในด้านต่างๆ ดังนี้

- 1) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- 2) ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร
- 3) ด้านการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม
- 4) ด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- 5) ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม
- 6) ด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

นอกจากนี้ เพื่อให้งานวิจัยดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการดำเนินงาน ผู้วิจัยจึงมีการสอบถามเพิ่มเติมในประเด็นของความต้องการให้ศูนย์ดำเนินงานในภาคหน้า ปัญหาและอุปสรรคที่ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมหรือการมีส่วนร่วม เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ประโยชน์ต่อไป โดยได้กำหนดกรอบการวิจัยไว้ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

การตรวจสอบเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

1.1.1 โครงร่างองค์กร

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ให้ความสำคัญต่อความรับผิดชอบในการกิจหลักด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติมาโดยตลอด โดยคราวสภามหาวิทยาลัยเมื่อคราวประชุมครั้งที่ 145 (4/2532) วันที่ 19 สิงหาคม 2532 คณะกรรมการได้มีมติเห็นชอบและอนุมัติให้โครงการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมขึ้น ทำหน้าที่ดำเนินงานสร้างสรรค์ ส่งเสริมความเข้มแข็งและสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินภารกิจด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย ต่อมามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประกาศ เรื่อง การจัดตั้งหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยและการจัดแบ่งโครงสร้างภายในหน่วยงานให้โครงการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมเป็นหน่วยงานภายใน (ที่ไม่ได้เทียบเท่าคณะ) ตั้งแต่วันที่ 14 ตุลาคม 2553 ทำหน้าที่รับผิดชอบภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย ด้านการทำนุบำรุง อนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ แลกเปลี่ยน และพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งที่เป็นมรดกวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของประเทศ โดยอยู่บนพื้นฐานของการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และให้บริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อกำหนดทิศทางในการดำเนินงาน ที่จะนำไปสู่การฟื้นฟูส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรม การเพิ่มคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น การเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางวัฒนธรรมแก่ท้องถิ่น จนสามารถนำคุณค่าและกระบวนการทางวัฒนธรรมไปใช้ เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาศักยภาพของชุมชนทั้งทางด้านภูมิรัฐภูมิธรรมของท้องถิ่นและของประเทศชาติอย่างยั่งยืนต่อไป

1.1.2 วัตถุประสงค์และ/หรือภารกิจหลัก

เพื่อดำเนินการจัดกิจกรรมในการฟื้นฟู ส่งเสริม พัฒนา เผยแพร่ แลกเปลี่ยน และอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ตลอดจนนำคุณค่าและกระบวนการทางวัฒนธรรมมาใช้เพื่อการพัฒนาชุมชนและสังคมแบบองค์รวม

1.1.3 เป้าหมายของการดำเนินงานวัฒนธรรม

การเกิดสัมมาทิฐิและสันติสุขของปัจเจกและของสังคมโดยรวม

1.1.4 วิสัยทัศน์

ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม มุ่งดำเนินการเพื่อให้คุณค่าและกระบวนการของวัฒนธรรมไทยเป็นพลังขับเคลื่อนหลักในการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา บุคลากร และสังคมไทย โดย

การเชื่อมประสานบริบท กำหนดทิศทาง ขอบเขต และจัดสมดุลในการพัฒนาสังคมพหุวัฒนธรรม
ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์

1.1.5 พันธกิจ

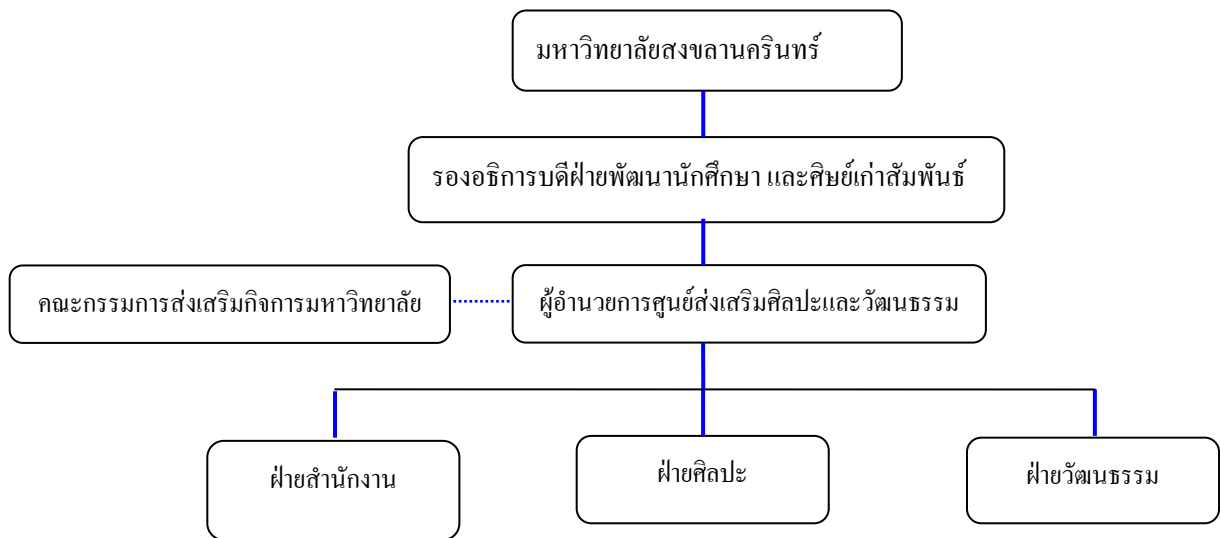
1. สร้างพลังความเข้าใจและแกนนำทางวัฒนธรรม
2. นำคุณค่าและกระบวนการของวัฒนธรรมไทยไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์แบบ
องค์รวม
3. นำคุณค่าและกระบวนการทางวัฒนธรรมไทยไปใช้ในการพัฒนาชุมชนให้มีความ
เข้มแข็งและพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน
4. สร้างพื้นที่ทางสังคมให้มีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม
5. สร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรม

1.1.6 ค่านิยมขององค์กร

1. ความเป็นผู้นำที่มีโลกทัศน์และวิสัยทัศน์ทางวัฒนธรรมกว้างไกลและลุ่มลึก
(Visionary Leadership)
2. การเรียนรู้รอบด้านตลอดชีวิตและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Life-long Leadership &
Development)
3. การมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีม
4. การมีศักยภาพในการทำงานเชิงบูรณาการ (Potential for Integrate work)
5. การทำงานแบบเครือข่ายงานวัฒนธรรม (Network Relationship Co-operation)
6. ความเป็นมืออาชีพ
7. ระบบประกันคุณภาพและระบบธรรมาภิบาลเป็นกลไกการขับเคลื่อนองค์กร

1.1.7 โครงสร้างการบริหารงาน

ปัจจุบันศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมมีบุคลากรรวมจำนวน 13 คน ประกอบด้วย
ผู้บริหารจำนวน 1 คน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 2 คน นักวิจัย 2 คน นักวิชาการอุดมศึกษา 3 คน
นักวิชาการศึกษา 4 คน และนักวิชาการเงินและบัญชี 1 คน โดยแบ่งโครงสร้างการทำงานตาม
ลักษณะของการดำเนินงานเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายสำนักงาน ฝ่ายศิลปะ และฝ่ายวัฒนธรรม (ข้อมูล ณ
1 ตุลาคม 2556) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 โครงสร้างบริหารงานศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

1.1.8 ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการรับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีส่วนกับศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ประกอบด้วย

ผู้รับบริการ/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	บริการที่ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมจัดให้
นักศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1. การบูรณาการในการเรียนการสอน 2. การอบรม 3. กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านศิลปะและวัฒนธรรม 4. กิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรม 5. กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาศักยภาพ 6. แหล่งเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรม 7. สนับสนุนอุปกรณ์การจัดกิจกรรม
บุคลากร	<ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรม 2. กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาศักยภาพ สนับสนุนอุปกรณ์การจัดกิจกรรม
นักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมพัฒนาทักษะทางศิลปะและวัฒนธรรม 2. กิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรม 3. แหล่งเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรม 4. การอบรมและสนับสนุนอุปกรณ์การจัดกิจกรรม

ผู้รับบริการ/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	บริการที่ให้
ชุมชน/ท้องถิ่น	1. กิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรม 2. กิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรม 3. แหล่งเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรม 4. การบริการวิชาการ

1.1.9 ความท้าทายขององค์กร

1. การสร้างแกนนำทางวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ
2. การวิจัยและพัฒนาแบบการมีส่วนร่วม เพื่อความยั่งยืนของชุมชนเจ้าของวัฒนธรรม (ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม, 2554 : 2-7)

1.2 บทบาทหน้าที่ของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมเป็นหน่วยงานทางวัฒนธรรมที่มุ่งดำเนินงาน เพื่อทำนุบำรุงงานทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ การฟื้นฟู ส่งเสริม พัฒนา เผยแพร่ แลกเปลี่ยน และอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย และดำเนินงานเพื่อพัฒนาวิถีชีวิตโดยนำกระบวนการทางวัฒนธรรมมาใช้ เพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมแบบองค์รวม ตลอดจนทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนแผนงานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยมีพันธกิจในการดำเนินงานดังนี้

1.2.1 ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ส่งเสริมการเรียนรู้และการซึมซับคุณค่าทางวัฒนธรรมตามอักษาศัยและต่อเนื่อง รวมถึงการพักผ่อนเพื่อซึมซับบรรยากาศทางวัฒนธรรม ซึ่งมีรูปแบบการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) การจัดสถานที่และองค์ประกอบของอาคารที่สื่อถึงวัฒนธรรมไทย
 - 2) จัดกิจกรรมศิลปะการแสดงสาขาต่างๆ ในลักษณะของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทั้งในส่วนของท้องถิ่น และของชาติ เช่น ดนตรี โขน ละคร นาฏศิลป์ โนรา หนังตะลุง
 - 3) จัดกิจกรรมการแสดงผลงานศิลปกรรมของศิลปินสาขาต่างๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม
 - 4) จัดกิจกรรมงานประเพณีและเทศกาล
 - 5) กิจกรรมนิทรรศการ การสาธิต และจำหน่ายผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมของชุมชนต่าง ๆ
- ควบคู่กับการให้ความรู้ความเข้าใจ

โครงการที่ศูนย์ฯ ได้ดำเนินงานเพื่อสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มาแล้ว มีดังนี้

- 1) การดำเนินงานเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ได้แก่ โครงการส่งเสริมดนตรีไทย และโครงการโขน
- 2) การดำเนินงานในระดับนานาชาติ ได้แก่ การแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจระหว่างประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซีย (The IMT-GT Varsity Carnival)
- 3) การทำนุบำรุง อนุรักษ์ ประเพณีไทย ได้แก่ งานประเพณีลอยกระทง
- 4) การอนุรักษ์พิธีกรรมศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ โครงการไหว้ครูนาฏศิลป์ ดนตรีไทย และมโนราห์
- 5) การสร้างเครือข่ายศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ โครงการลานบ้านริมควน
- 6) การรวบรวมและให้บริการความรู้เกี่ยวกับผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้ ได้แก่ การก่อตั้งแหล่งเรียนรู้พิพิธภัณฑ์ผ้าทอ และพิพิธภัณฑ์ดิจิทัลผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้
- 7) การจัดนิทรรศการผลงานศิลปป็นด้านจิตรกรรมและนิทรรศการงานหัตถกรรมพื้นบ้านภาคใต้ ณ พิพิธภัณฑ์บ้านหัตถกรรมและศิลปกรรม
- 8) การจัดกิจกรรมอนุรักษ์ ส่งเสริมฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมร่วมกับหน่วยงาน/คณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัย
- 9) การทำนุบำรุงและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมบนพื้นฐานของความหลากหลายของสังคมพหุวัฒนธรรม
- 10) เป็นแหล่งเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมให้แก่เยาวชน นักศึกษา ประชาชนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

1.2.2 ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม

ดำเนินการในรูปแบบของการเป็นเวทีกลางในการสร้างองค์ความรู้จากกระบวนการวิจัยและพัฒนา และเป็นศูนย์กลางในการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาทุกระดับทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ และนวัตกรรมทางการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ดังนี้

- 1) เป็นศูนย์กลางการรวบรวมและติดตามงานด้านทำนุบำรุงวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย
- 2) เป็นศูนย์กลางการประเมิน ติดตาม และวิเคราะห์การดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อการวางแผนและพัฒนางานทางศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย
- 3) เป็นศูนย์กลางการประสานงานด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่น ชาติ และสากล

4) เป็นศูนย์กลางการส่งเสริม เผยแพร่ งานศิลปวัฒนธรรมภาคใต้ให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

5) เป็นศูนย์กลางการทำหน้าที่ประสานงานกิจกรรมและ โครงการทางศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษาอื่นๆ และชุมชนภายนอก

6) เป็นศูนย์กลางการส่งเสริม เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมกับหน่วยงาน องค์กร และชุมชนภายนอก

7) เป็นศูนย์กลางการสร้างเครือข่ายงานศิลปวัฒนธรรมกับหน่วยงาน องค์กร และชุมชนภายนอก

8) เป็นศูนย์กลางการจัดอบรม ประชุมสัมมนาเพื่อพัฒนางานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย

1.2.3 ด้านการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม

นำคุณค่าและกระบวนการวัฒนธรรมของชุมชนไปสร้างความเข้มแข็งและการพึ่งตนเองแบบยั่งยืนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยกำหนดรูปแบบการดำเนินงาน ดังนี้

1) การพัฒนาศักยภาพของชุมชน และการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการการวิจัยและพัฒนาเชิงปฏิบัติการแบบการมีส่วนร่วม

2) การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาผลิตทางวัฒนธรรม โดยใช้กระบวนการอบรมเชิงปฏิบัติการแบบการมีส่วนร่วม

3) การส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายการพัฒนาศักยภาพของชุมชนแบบองค์รวม โดยใช้กระบวนการการพัฒนาแบบการมีส่วนร่วม และการประสานความร่วมมือด้านต่างๆ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

โครงการ/กิจกรรมที่ศูนย์ฯ ดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนให้เข้มแข็งและพึ่งตนเอง ประกอบด้วย

1) การเสริมสร้างความสามารถด้านโขน โนรา นาฏศิลป์ ดนตรีไทย และงานประดิษฐ์ แก่เยาวชนด้วยการสอนและกิจกรรมค่ายยุวศิลป์

2) การพัฒนาศักยภาพเยาวชนแบบองค์รวมด้วยกระบวนการศิลปะและวัฒนธรรม ด้วยกิจกรรมค่ายเยาวชน

3) การพัฒนาดนตรีไทยผ่านการอบรมสัมมนา และการประกวดดนตรีไทย

4) การส่งเสริมและฟื้นฟูผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้

5) การพัฒนาระบบการศึกษาปฐมวัยในจังหวัดสงขลาโดยการมีส่วนร่วม

6) การฟื้นฟูและพัฒนาศักยภาพของครูผู้ดูแลเด็กด้วยการอบรมเชิงปฏิบัติการ/สัมมนา และติดตามผลการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

7) การส่งเสริม สร้างคุณค่า มูลค่างาน และเผยแพร่งานภูมิปัญญาท้องถิ่นได้

8) การพัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและการพึ่งตนเอง

9) การจัดอบรมเพื่อให้บริการวิชาการงานศิลปวัฒนธรรมแก่นักศึกษา บุคลากร และผู้สนใจทั่วไป

10) การพัฒนาศักยภาพของบุคคล ชุมชนทั้งด้านภูมิรัฐ ภูมิธรรมของท้องถิ่นและของประเทศชาติ

1.2.4 ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร

เป็นการใช้คุณค่าและกระบวนการทางวัฒนธรรมมาพัฒนาคุณภาพบัณฑิต และบุคลากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยจัดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพมนุษย์แบบองค์รวม โดยใช้คุณค่าและกระบวนการวัฒนธรรม ทั้งในส่วนของศิลปวัฒนธรรม และชีวิตวัฒนธรรม ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะสังคมบนฐานของสติปัญญา ซึ่งเป็นการสร้างพลเมืองรุ่นใหม่ พ่อแม่รุ่นใหม่ ทนมนุษย์และทุนทางสังคมรุ่นใหม่ที่ตระหนักรู้ถึงคุณค่าของตนเอง และการสร้างประโยชน์สุขเพื่อผู้อื่นและสังคมโดยรวม โดยมีรูปแบบการดำเนินงาน ดังนี้

1) การอบรมโดยหลักสูตรระยะสั้น เพื่อการศึกษาตามความสนใจและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยจัดหลักสูตรที่หลากหลายทั้งแบบเบ็ดเสร็จและต่อเนื่อง

2) การอบรมโดยหลักสูตรสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

3) จัดกิจกรรมเพื่อสร้างการเรียนรู้วัฒนธรรมที่หลากหลาย และการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม

โครงการพัฒนานักศึกษาและบุคลากรด้วยกระบวนการทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย

1) การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาด้วยการฝึกโยน

2) การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาด้วยการฝึกมโนราห์

3) การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาด้วยการฝึกนาฏศิลป์

4) การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาด้วยการฝึกบรรเลงดนตรีไทย

5) การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาด้วยโครงการละครเพื่อพัฒนานักศึกษา

6) การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาแบบองค์รวม ด้วยกระบวนการศิลปะและวัฒนธรรม

7) การบูรณาการงานด้านศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนในรายวิชา เช่น วิชา

สุขภาพกายและจิต

8) การบูรณาการงานด้านศิลปวัฒนธรรมกับการบริการวิชาการผ่านโครงการการศึกษา
กับมิติจิตใจ

9) การบูรณาการงานด้านศิลปวัฒนธรรมกับการบริการวิชาการผ่านกิจกรรมในงาน
มอ.วิชาการ

10) การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาด้วยกิจกรรมการแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมระหว่าง
เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาในเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ

11) การพัฒนาศักยภาพมนุษย์แบบหยั่งรื่องค์รวมให้แก่บุคลากร นักศึกษา ครูปทุมวัย
แกนนำ และช่างทอผ้าด้วยการอบรมโดยใช้กระบวนการทางวัฒนธรรม

12) การพัฒนาบุคลากรและนักศึกษาแกนนำด้านศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย

13) การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างควมมีจิตสาธารณะ จริยธรรม ตำนานคดี การเห็นแก่
ประโยชน์ส่วนรวม และหล่อหลอมบุคลิกภาพของนักศึกษา

14) การจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและความซาบซึ้ง
คุณค่าในงานวัฒนธรรม

15) การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมในเชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

1.2.5 การสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและการสร้างสรรค์งานด้านวัฒนธรรม

เป็นการดำเนินงานเพื่อพัฒนางานวิจัยที่ สร้าง impact ต่อชุมชน ได้แก่ การดำเนินงาน
วิจัยและพัฒนาองค์กรชุมชน ได้แก่ การฟื้นฟูส่งเสริมและพัฒนากลุ่มทอผ้าไหมนครจังหวัดตรัง
และงานวิจัยและพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน โดยกระบวนการพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กเล็กใน
ศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยในชุมชนจังหวัดสงขลา ซึ่งถือเป็นศูนย์กลางการพัฒนาคน และการสืบทอด
วัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นที่สำคัญ นอกจากนี้ยังมีการดำเนินงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ และการ
สร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรม โครงการวิจัยที่ศูนย์ฯ ได้ดำเนินการแล้ว ประกอบด้วย

1) การส่งเสริมและพัฒนาผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้ อย่าง อาทิ การศึกษาพฤติกรรมการใช้
ผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้ แบบแผนการผลิต-จำหน่ายผ้าทอพื้นบ้านและศักยภาพของช่างทอผ้าพื้นบ้าน
ภาคใต้ การพัฒนาพิพิธภัณฑ์ดิจิทัลผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้ ฯลฯ

2) การศึกษาวิจัยเพื่อรวบรวมองค์ความรู้ได้แก่ สีย้อมธรรมชาติท้องถิ่นใต้ การศึกษา
วัฒนธรรมการแต่งกายของคนในภาคใต้ (โครงการวิจัย ภูมิไทยชุดไทย) การศึกษาและรวบรวมองค์
ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นใต้ด้าน ศิลปะการแสดง หัตถกรรมพื้นบ้าน และอาหารพื้นบ้าน

3) การจัดรวบรวมข้อมูลทางด้านศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคใต้

4) โครงการพัฒนาหลักสูตรและแผนการสอนการศึกษาปฐมวัย

5) การสร้างสรรค์ดนตรีและเครื่องแต่งกายประกอบการแสดงละครผู้ชนะสิบทิศ

- 6) การรวบรวมเครื่องดนตรีพื้นบ้านภาคใต้เพื่อการเรียนรู้
- 7) การรวบรวมและจัดทำสื่อศิลปะการแสดงพื้นบ้าน
- 8) การรวบรวมและจัดทำสื่อเพื่อการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นใต้
- 9) การสร้างสรรค์ศิลปะการแสดงประเภทละครเวที

การดำเนินงานของศูนย์ฯ ที่ผ่านมานั้น เน้นรูปแบบการจัดการโครงการแบบเบ็ดเสร็จ โดยมีบุคลากรรับผิดชอบโครงการ มีการสนับสนุนจากบุคลากรภายในและภายนอกหน่วยงานในลักษณะเป็นคณะกรรมการโครงการ ทำให้บุคลากรของหน่วยงานมีศักยภาพหลายด้าน นอกเหนือไปจากความสามารถที่ตรงตามตำแหน่งหน้าที่การงาน และเป็นหน่วยงานที่บุคลากรสามารถทำงานประสานหนุนช่วยกันได้ พร้อมทั้งสามารถระดมทรัพยากรบุคคลจากองค์กรต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และได้รับการยอมรับ เชื่อมั่น และศรัทธาต่อการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมในระยะเวลาที่ผ่านมา ซึ่งถือเป็นจุดแข็งที่สำคัญของหน่วยงาน

ผลงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

พ.ศ. 2532-2536 ศูนย์ฯ ได้ดำเนินงานส่งเสริมผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้ โดยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้ การจัดแสดงตัวอย่างผ้าทอพื้นบ้าน การฟื้นฟูการทอผ้าและลวดลายโบราณ การรวบรวมเครื่องดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ และการจัดแสดงนาฏศิลป์ ตลอดจนการจัดอบรมด้านศิลปวัฒนธรรมให้แก่เยาวชน นักศึกษา และบุคลากรด้านต่างๆ เช่น ศิลปะการรำมโนราห์ นาฏศิลป์ไทย ดนตรีไทย ศิลปะการวาดภาพและงานประดิษฐ์

มีการดำเนินงานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมระหว่างมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาในรัฐต่างๆ ของประเทศมาเลเซีย อาทิ โครงการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมเอเชีย (Asian Folk Arts Festival) ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย และการจัดแสดงดนตรีและนาฏศิลป์ที่เกาะลังกาวิ รัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย และโครงการ IMT-GT เป็นต้น

งานผลิตสื่อ โดยศูนย์ฯ ได้จัดทำสารคดีด้านศิลปวัฒนธรรม โดยรวบรวมข้อมูลเชิงวิชาการในรูปแบบของวิดีโอ เพื่อจัดทำสารคดีด้านศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นใต้ และโครงการศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน การจัดรายการวิทยุเพื่อให้ความรู้เรื่องต่างๆ เกี่ยวกับวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม โดยใช้ศิลปะการแสดงพื้นบ้านเป็นสื่อ

พ.ศ. 2537-2538 (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2537:82) ศูนย์ฯ ได้ดำเนินงานอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ และพัฒนาสาขาศิลปวัฒนธรรม อาทิ โครงการสัมมนาดนตรีไทย ซึ่งมีครูดนตรีไทยจากสถานศึกษาต่างๆ ในภาคใต้เข้าร่วมสัมมนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีการบรรเลงเครื่องดนตรีแต่ละประเภท รวมทั้งเทคนิคการถ่ายทอด การ

แลกเปลี่ยนทัศนคติ ความรู้ ความสามารถซึ่งกันและกัน เพื่อเป็นการเปิดโอกาสเสริมสร้างทักษะการ บรรเลง และเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง ตลอดจนการเป็นต้นแบบที่ดีต่อไป

โครงการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ โดยจัดแสดงดนตรีไทยและ นาฏศิลป์ไทยในต่างประเทศ อาทิ ในงาน Thai Food and Cultural Promotion ณ รัฐปีนัง การ แสดงในงานนิทรรศการทางวัฒนธรรมและการค้าประจำปี ณ ศูนย์การแสดงนิทรรศการทาง วัฒนธรรมที่รัฐปีนัง เข้าร่วมแสดงในงานถวายพระพรเนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ International Convention Center ประเทศบรูไน และเข้าร่วม แลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมระหว่างมหาวิทยาลัยในเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ อันประกอบด้วย ประเทศไทย-มาเลเซีย-อินโดนีเซีย ณ University Sumatera Utara ณ เมืองเมดาน ประเทศ อินโดนีเซีย

โครงการส่งเสริมผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้ เพื่อฟื้นฟูอนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่มรดก วัฒนธรรมท้องถิ่น โดยการจัดแสดงผ้าทอในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดแสดงขบวนผ้าทอพื้นบ้านบน เวทีในงานสมาคมศิษย์เก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฯ ศูนย์การค้าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย งานประชุม วิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ณ เทศบาลเมืองหาดใหญ่ และงานประชุม วิชาการวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ในโรงเรียน ณ สถาบันราชภัฏสงขลา เป็นต้น

โครงการพัฒนาศักยภาพเยาวชนแบบองค์รวมด้วยกระบวนการศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นโครงการที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาการทางด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พัฒนาทักษะชีวิตและ ทักษะสังคม รวมทั้งเป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดี และสร้างความภาคภูมิใจ ตลอดจนการสร้าง ความพร้อมในการสืบทอดวัฒนธรรมของชาติให้แก่เยาวชนอายุตั้งแต่ 4-13 ขวบ

โครงการค่ายยุวศิลป์ ซึ่งเป็นโครงการอบรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมให้แก่เยาวชน ในช่วงปิดภาคเรียนระหว่างเดือนเมษายน-พฤษภาคม เพื่อเสริมสร้างทักษะความสามารถพิเศษ ทางด้านศิลปวัฒนธรรมแก่เยาวชน ปลูกฝังให้เยาวชนมีความรักความภูมิใจในมรดกวัฒนธรรมของ ชาติ ตลอดจนปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของวัฒนธรรมไทย และเป็นแกนนำเพื่อสืบทอด วัฒนธรรมของชาติ ได้แก่ กิจกรรมนาฏศิลป์ไทย กิจกรรมดนตรีไทยและกิจกรรมศิลปะวาดภาพและ งานประดิษฐ์

พ.ศ. 2539 ศูนย์ฯ ได้ดำเนินวิจัย 2 โครงการ ได้แก่ โครงการสำรวจข้อมูลและวิจัยเพื่อ รวบรวมแหล่งทอผ้าพื้นบ้านภาคใต้ และโครงการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับช่างทอผ้าพื้นบ้านภาคใต้ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2539 : 58)

พ.ศ. 2549-2550 ศูนย์ฯ ได้ดำเนินการเผยแพร่ อนุรักษ์คุณค่าด้านศิลปะและวัฒนธรรม อย่างต่อเนื่อง และจัดโครงการพัฒนาความเข้มแข็งและการพึ่งตนเองของชุมชน โดยใช้กรณีศึกษา :

การพัฒนากระบวนการศึกษาปฐมวัยในจังหวัดสงขลาอย่างมีส่วนร่วมต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน การดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาแบบองค์รวมด้วยกระบวนการศิลปะและวัฒนธรรม โดยได้รับงบประมาณจากสถาบันสันติศึกษา โครงการดังกล่าวยังได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในว่าเป็นโครงการที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ในปี 2550

นอกจากนี้ ศูนย์ฯ ยังจัดโครงการ โขนมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นประจำทุกปี นับตั้งแต่ พ.ศ.2549-ปัจจุบัน โดยมีนักศึกษาในวิทยาเขตหาดใหญ่เข้าร่วมแสดง ซึ่งปัจจุบันได้ขยายโครงการและสร้างเครือข่ายโขนไปยังวิทยาเขตตรังและสุราษฎร์ธานี ในลักษณะของโครงการ โขนสัญจร โดยมีนักศึกษาในวิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานีและวิทยาเขตตรังร่วมแสดง ในการจัดโขนสัญจร ณ วิทยาเขตนั้นๆ

พ.ศ.2551-ปัจจุบัน (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2553 : 98-102) ศูนย์ฯได้บูรณาการงานทางด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเข้ากับการเรียนการสอนของอาจารย์ในรายวิชาและการพัฒนานักศึกษา ได้แก่ รายวิชาสุขภาวะกายและจิต และการบูรณาการกระบวนการด้านศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับการบริการวิชาการและการจัดทำกิจกรรม ได้แก่ โครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาด้วยกระบวนการศิลปะและวัฒนธรรม โครงการการศึกษากับมิติจิตใจ กิจกรรมในงานมอ.วิชาการ นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ อาทิ โครงการส่งเสริมดนตรีไทย โครงการจัดแสดงโขนพัฒนาศักยภาพนักศึกษา โครงการโขนสัญจร งานประเพณีลอยกระทง โครงการไหว้ครูนาฏศิลป์ โครงการแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจระหว่างประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซีย (The IMT-GT Varsity Carnival) เป็นต้น

มีการดำเนินงานทางด้านวิจัยและสร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรม อาทิ โครงการวิจัยเรื่อง ภูมิไทย ชุดไทย โครงการศึกษาและรวบรวมองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นใต้ โครงการสร้างสรรค์ดนตรีและสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายประกอบการแสดงละครผู้ชนะสิบทิศ ฯลฯ และมีโครงการกำหนดและสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม อาทิ โครงการละครเพื่อการศึกษา “ผู้ชนะสิบทิศ” โครงการประกวดดนตรีไทยชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประเภทวงมโหรี ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โครงการประกวดการบรรเลงดนตรีไทยประเภทเครื่องขึง และโครงการพัฒนานักศึกษาดูด้วยกระบวนการแสดงโขน

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ร่วมทำบันทึกข้อตกลงบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยนาร่องในชุมชนจังหวัดสงขลา ระหว่างมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กับ องค์กรปกครองส่วนถิ่น เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2552 โดยได้ร่วมพัฒนาการศึกษาปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของความคาดหวังและความพึงพอใจ

2.1.1 ความคาดหวัง (Expectation)

เจตชาติ ดวงสงค์. (มปป.) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็นการตั้งความปรารถนาที่จะเกิดขึ้นของบุคคลในอนาคต สิ่งที่เกิดขึ้นกับสิ่งคาดหวังมักไม่ตรงกันเสมอไป ถ้าสิ่งที่เกิดขึ้นห่างกับสิ่งที่คาดหวังมากอาจทำให้เกิดความคับข้องใจ การหวังก่อให้เกิดแรงผลักดันหรือเป็นแรงจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรม

วิภาดา วัฒนนามกุล (2539:23) ให้ความหมายของความคาดหวังว่า หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ความต้องการหรือความมุ่งหวังของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นบุคคล เหตุการณ์ หรือการกระทำ ซึ่งเป็นการคิดไว้ล่วงหน้า โดยที่บุคคลจะมุ่งหวังสิ่งที่เป็นไปได้ และมุ่งหวังว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นไปตามที่ตนคาดหวังไว้ ทั้งนี้ความคาดหวังจะขึ้นอยู่กับความต้องการ และเป็นไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

Hodnett, 1991 (อ้างถึงในนงนุช บุญยัง และคณะ, 2550 : 11) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็นแนวคิดหรือการคาดการณ์ล่วงหน้าตามประสบการณ์ของบุคคลในสิ่งที่จะเกิดขึ้น ความคาดหวังที่เกิดจากประสบการณ์ในอดีตเป็นประสบการณ์ที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวังในปัจจุบัน ซึ่งอาจเป็นประสบการณ์ที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

นงนุช บุญยัง และคณะ (2550 : 12) กล่าวว่า ความคาดหวังอาจเกิดขึ้นจากการที่บุคคลนั้นยึดมั่นเองในจิตใจ หรือได้รับการถ่ายทอดความรู้ แนวทางการปฏิบัติโดยตรง ความคาดหวังเป็นระบบที่สังคมคาดหวังให้บุคคลปฏิบัติ

ขวัญใจ สังข์แก้ว (2547 : 33) ได้กล่าวว่า ความคาดหวังมีลักษณะเป็นวัฏจักร ไม่หยุดนิ่ง และการกระทำใดๆ ที่มีผลต่อความคาดหวังก็จะส่งผลต่อความพึงพอใจด้วยเช่นกัน

ปาริชาติ ภัทวิภาส, 2543 (อ้างถึงในนงนุช บุญยัง และคณะ, 2550 : 11) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็นสภาวะทางจิตอย่างหนึ่งของบุคคล ซึ่งเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือความคิดเห็น วิจรรณญาณเกี่ยวกับการคาดคะเนหรือการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงสิ่งใดว่าควรมี ควรเป็น หรือควรเกิดขึ้นตามความจำเป็นหรือตามความเหมาะสมต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

วันเพ็ญ สวนสีดา, 2545 (อ้างถึงใน รัตนภรณ์ สุขเกษม, 2553 : 6) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า หมายถึง ความต้องการของความรู้สึก นึกคิด การคาดคะเน หรือการคาดการณ์ล่วงหน้าในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สิ่งทีคาดหวังกับสิ่งทีเกิดขึ้นจริงอาจไม่ตรงกันเสมอไป

กล่าวโดยสรุป ความคาดหวังจึงเป็นความรู้สึกนึกคิด ความต้องการหรือความมุ่งหวังต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นบุคคล เหตุการณ์ หรือการกระทำ เป็นสิ่งทีเกิดขึ้นเองในจิตใจหรือ

ได้รับถ่ายทอด ความคาดหวังจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความต้องการ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล และความคาดหวังจะส่งผลต่อความพึงพอใจ หากเป็นไปตามความคาดหวังจะเป็นการพึงพอใจแต่หากไม่เป็นไปตามความคาดหวังจะรู้สึกไม่พึงพอใจ

2.1.2 ความพึงพอใจ

วิรัช พงศ์นภารักษ์ (2550 : 23) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติที่แสดงออกเมื่อได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน มีความรู้สึกในทางบวกและทางลบ ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้มารับบริการ ซึ่งความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกัน

กชนพงษ์ สุมาลย์โรจน์ (2550 : 19) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกชอบ เห็นด้วย ประทับใจ ภูมิใจ ยินดีในสิ่งที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง ความพึงพอใจก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ ความเข้าใจอันดีต่อกัน ความสามัคคีในหมู่คณะ และเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งซึ่งช่วยให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

วิภาวดี ธนังเจริญลาภ (2543 : 36) ได้กล่าวว่า บุคคลมีความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองความต้องการของตนเองในทางบวก ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ดี มีทัศนคติที่ดีในการรับบริการนั้นๆ โดยตรงตามเป้าหมายที่ได้คาดหวังไว้

ขวัญใจ สังข์แก้ว (2547 : 35) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีตบวกกับความคาดหวังที่จะได้รับ ผู้รับบริการย่อมมีความคาดหวังก่อนที่จะมารับบริการ ความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจเป็นผลมาจากการตอบสนองทางอารมณ์ที่ประเมินจากการบริการ การคาดเดา และประสบการณ์ สิ่งที่มีผลต่อความพึงพอใจ

ชั้นยมาศ พุमानนท์ (2547 : 12) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติด้านบวกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ ทั้งนี้ความพึงพอใจของแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไป

นอกจากนี้ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ 2546 (อ้างถึงในขวัญใจ สังข์แก้ว, 2547: 43) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ว่า องค์กรที่มุ่งเน้นสร้างความพึงพอใจในการบริการให้กับผู้เข้ามารับบริการ ควรมีลักษณะดังนี้

1. เข้าใจความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการ
2. สามารถสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนร่วมในองค์กรได้อย่างสมดุล
3. มีการสื่อสารและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการให้บุคลากรในองค์กรทราบอย่างทั่วถึง

4. มีการวัดความพึงพอใจของผู้รับบริการและนำผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

5. มีการวางแผนและวิธีการในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้รับบริการในระยะยาว

กล่าวโดยสรุป ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกหรือทัศนคติต่อบุคคลที่มาจากการประสบการณ์ในอดีตบวกกับความคาดหวังที่จะได้รับ โดยความพึงพอใจเป็นผลจากการตอบสนองของความคาดหวัง ทั้งนี้ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันมีทั้งความรู้สึกในทางบวกและลบ หากรู้สึกชื่นชอบ ยินดี ประทับใจ ความพึงพอใจจะมีค่าเป็นบวก แต่หากรู้สึกไม่ชอบ ไม่น่ายินดี หรือไม่ประทับใจ ความพึงพอใจจะมีค่าเป็นลบ ซึ่งการวัดความพึงพอใจจึงช่วยปรับปรุงและพัฒนาหน่วยงานที่เข้าถึงความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและนำไปสู่การประสานความร่วมมือต่อไปได้เป็นอย่างดี

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฝ่ายวิจัยและพัฒนา สำนักพัฒนาเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (2540:70-72) ได้ศึกษาบทบาทของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือในด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งจากการวิจัยได้เสนอแนะว่า สถาบันการศึกษาควรกำหนดวัตถุประสงค์ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมให้ชัดเจน โดยถือว่างานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติเป็นภารกิจหลักหนึ่งของสถาบัน การดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมควรมุ่งการอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ และพัฒนาด้านศิลปะและวัฒนธรรม ปลูกฝังและเสริมสร้างคุณลักษณะทางวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน และให้ความสำคัญต่อกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา จริยธรรม งานสร้างบรรยากาศแวดล้อมทางวัฒนธรรม งานขนบธรรมเนียม ประเพณีไทยและท้องถิ่น งานภาษาและวรรณกรรม งานช่างหัตถกรรมและอุตสาหกรรมศิลป์ กิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี นาฏศิลป์และการละเล่นพื้นบ้าน และควรเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ความตระหนักและเห็นคุณค่า การเกิดความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของไทยให้แก่นักศึกษาและบุคคลทั่วไป ตลอดจนสนับสนุนการค้นคว้า วิจัย เพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมที่เป็นรากฐานสำคัญของไทยให้มีบทบาทท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมไทย และศึกษาผลกระทบของกระแสการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่มีต่อวิถีชีวิตและสังคมในทุกๆด้าน โดยเผยแพร่ในสื่อหลากหลายรูปแบบเพื่อให้สังคมไทยได้ตระหนัก รับรู้ด้วยตนเองและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบ

สุจิต ใสอาคิง และคณะ (2550, 68:73) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาสำนักศิลปะและวัฒนธรรมโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของบุคลากรและนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ พบว่าบุคลากรและนักศึกษามีความคาดหวังต่อการดำเนินงานของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการรวบรวมและบริการความรู้ โดยบุคลากร

คาดหวังให้มีการจัดศูนย์บริการวิชาการ ด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีเจ้าหน้าที่ให้บริการและอำนวยความสะดวก ในขณะที่นักศึกษาคาดหวังให้มีการจัดเป็นห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ ระบบสารสนเทศ และการสื่อสาร (ICT) ที่ทันสมัยในภูมิภาค ด้านการการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ บุคลากรคาดหวังให้สำนักศิลปะและวัฒนธรรมเป็นศูนย์รวมการแสดงผลเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมแบบเบ็ดเสร็จสำหรับให้บริการในจังหวัด ในขณะที่นักศึกษาคาดหวังให้สำนักศิลปะและวัฒนธรรม บริการ ประสานงาน นำศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดสุรินทร์และประเทศไทยไปเผยแพร่ยังต่างประเทศ ด้านการส่งเสริม สนับสนุน บุคลากรคาดหวังให้มีการบริการด้านการวิจัยศิลปวัฒนธรรมและท้องถิ่น สำหรับบุคลากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ในขณะที่นักศึกษาคาดหวังให้มีการจัดประชุมวิชาการ ระดับภูมิภาค และนานาชาติ ส่วนด้านการประสานงาน บุคลากรและนักศึกษาต่างคาดหวังให้เป็นหน่วยงานหลักในการจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอก เพื่อร่วมสร้างจิตสำนึก ความรัก และความตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย และด้านการสร้างความเข้มแข็ง บุคลากรและนักศึกษาคาดหวังให้นำศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดสุรินทร์ไปร่วมงาน เครือข่ายทั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือและทั่วประเทศ นอกจากนี้ บุคลากรเสนอแนะให้มีการสร้าง เครือข่ายศิลปะและวัฒนธรรมทั้งระดับชาติและนานาชาติ และสามารถประสานงานกับทุก หน่วยงานได้ เป็นศูนย์กลางการบริการวิชาการ โดยจัดกิจกรรมร่วมกับนักศึกษา เยาวชนและ ประชาชนทั่วไป มีการดำเนินงานที่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของประชาชน และมีส่วนร่วมในการ พัฒนาชุมชนและประชาชน เป็นศูนย์กลางการบริหารจัดการด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็น เอกอัครราชทูตเฉพาะของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ทั้งระดับประเทศและนานาชาติ มีการส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยสนับสนุนด้านวิชาการและงบประมาณและการมี ส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ บุคลากรเสนอแนะให้จัดทำหลักสูตรด้านศิลปวัฒนธรรม การ บริการท่องเที่ยว การอนุรักษ์ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ส่วนนักศึกษาเสนอแนะให้มีการ ประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพและสามารถเข้าถึงนักศึกษา ส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรภายนอก มีโอกาสเข้าร่วมดำเนินงาน มหาวิทยาลัยควรให้บริการข้อมูล เอกสาร รวมถึงการจัดอบรม เป็น ศูนย์กลางการบริการ ส่งเสริม โดยจัดกิจกรรมร่วมกับนักศึกษา เยาวชน และประชาชนทั่วไป ตลอดจนเปิดหลักสูตรที่นักศึกษาทุกคณะสามารถเข้าเรียนได้ นอกจากนี้ นักศึกษายังมีข้อเสนอแนะ อื่นๆ ได้แก่ มหาวิทยาลัยควรพัฒนาเพื่อเป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรม มีศูนย์วัฒนธรรมสำหรับจัด ประชุมและจัดแสดง จัดพิพิธภัณฑ์ และจัดบริการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดสุรินทร์

นงลักษณ์ ย่างสุข (2545: 175-176) ได้นำทฤษฎีความคาดหวังและแนวคิดความพึงพอใจ มาเป็นแนวทางในการศึกษาความคาดหวังต่อบทบาทของหอการค้า ซึ่งจากการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของสมาชิกหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่จะขึ้นอยู่กับความรู้ว่าสิ่งที่หอการค้าดำเนินการหรือ

ให้บริการเป็นประโยชน์ต่อสมาชิก ท้องถิ่น สังคม และเป็นไปตามความคาดหวังหรือไม่ ความคาดหวังของบุคคลจะอยู่ระดับเดียวกับความพึงพอใจหรือไม่ ขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ที่เป็นไปตามความคาดหวังของบุคคลนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลักทฤษฎีของ Courtlan L. Boovee ที่กล่าวว่า คุณค่าของความพึงพอใจเป็นผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ของแต่ละบุคคลต่อความคาดหวัง ซึ่งระดับความพึงพอใจอาจเป็นไปได้ทั้งค่าบวกและค่าลบ โดยผลลัพธ์ที่น่าพึงพอใจ คุณค่าจะเป็นบวก ส่วนผลลัพธ์ที่ไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ คุณค่าความพึงพอใจจะเป็นลบ และเมื่อผลลัพธ์ที่มีทั้งลักษณะที่น่าพึงพอใจและไม่พึงพอใจจะมีค่าเป็นศูนย์

วิรัช พงศ์นภารักษ์ (2550 : 47-48) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขาเมืองอุดรดิตต์ โดยใช้แบบสอบถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ วัดความพึงพอใจต่อการบริการ พบว่า ประชาชนพึงพอใจด้านให้บริการของเจ้าหน้าที่ในระดับมาก อาทิ การแต่งกาย อธิยาศัยไมตรี ความซื่อสัตย์ กระตือรือร้น ความสุภาพอ่อนโยน ความรวดเร็วในการให้บริการ ตลอดจนการมีเจ้าหน้าที่ให้บริการที่เพียงพอ ส่วนด้านอาคารสถานที่ ประชาชนให้ความพึงพอใจในระดับมาก ทั้งนี้ หน่วยงานควรมีป้ายบอกขั้นตอนชัดเจน มีสถานที่เหมาะสม มีที่จอดรถสะดวก และมีกล่องรับข้อร้องเรียนหรือรับฟังความคิดเห็น และเมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีอายุและการศึกษาต่างกัน พบว่ามีความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการ ด้านอาคารสถานที่ และด้านกระบวนการให้บริการไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยตระหนักในความสำคัญของการพัฒนาการดำเนินงานทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม จึงมุ่งศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ จะช่วยสะท้อนผลของการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ทำให้เห็นทิศทางในการพัฒนางานอันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนางานของหน่วยงานในอนาคตอันจะนำไปสู่วางแผนและการกำหนดแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมตามพันธกิจหลักทั้ง 5 ด้าน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตลอดจนการขับเคลื่อนงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ให้บรรลุเป้าหมายต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร ด้านการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม และด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mix Methodology Research) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ซึ่งได้แก่ 1) บุคคลภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้แก่ นักศึกษาในวิทยาเขตหาดใหญ่ บุคลากร (บุคลากรในวิทยาเขตหาดใหญ่และบุคลากรที่รับผิดชอบการดำเนินงานและขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทั้ง 5 วิทยาเขต และผู้บริหารจากหน่วยงานและคณะต่างๆ ทั้ง 5 วิทยาเขต 2) ชุมชนภายนอก ซึ่งเป็นบุคคลจากชุมชนภายนอกมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) การวิจัยครั้งนี้ กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (อ้างถึงในรัตนกรณ์ สุขเกษม, 2554 :54) คือ

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

N คือ จำนวนประชากร

n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

e คือ ค่าความคลาดเคลื่อน(ความเชื่อมั่นอยู่ที่ 95% จะมีความคลาดเคลื่อนอยู่ที่ 0.05)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับประชากรในการวิจัยครั้งนี้ พบว่าในปีการศึกษา 2554 มีประชากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย จำนวน 32,544 คน ซึ่งจากการคำนวณตามสูตรของ Yamane ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 395.14 คน หรือเท่ากับ 395 คน สุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่ม

ตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non probability Sampling) โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีหลักเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมหรือเข้าร่วมการดำเนินงานกับศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม กำหนดเก็บแบบสอบถามกลุ่มให้สอดคล้องกับจำนวนประชากร แต่เนื่องจากมีผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งแบบสอบถามมาเพิ่มอีก 5 ฉบับ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 400 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเภทผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนตัวอย่าง (คน)
นักศึกษา*	20,486	270
บุคลากร*	8,677	72
ผู้บริหาร*	381	19
ชุมชนภายนอก	3,000	39
รวม	32,544	400

*อ้างอิงจากสถิติจำนวนนักศึกษา และบุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2554

2. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามมาตรวัดประเมินค่า 5 ระดับ มี 5 ตอน และการจัดสนทนากลุ่มย่อย สำหรับแบบสอบถามในการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ศาสนา อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ตำแหน่ง และหน่วยงานสังกัด

ตอนที่ 2 การรับทราบข่าวสารและการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ตอนที่ 3 ความคาดหวังและความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร ด้านการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงาน ด้านวัฒนธรรม และด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตอนที่ 4 สิ่งที่ต้องการให้ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมดำเนินการในภายภาคหน้า

ตอนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าร่วมกิจกรรมและการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

โดยกำหนดค่าคะแนนในการประเมินดังนี้

- 5 หมายถึง มีความความหวัง/ความพึงพอใจ/ความต้องการในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความความหวัง/ความพึงพอใจ/ความต้องการในระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีความความหวัง/ความพึงพอใจ/ความต้องการในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความความหวัง/ความพึงพอใจ/ความต้องการในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีความความหวัง/ความพึงพอใจ/ความต้องการในระดับ น้อยที่สุด

หาประสิทธิภาพของแบบสอบถาม โดยหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีที่ปรึกษาโครงการวิจัยเป็นผู้ตรวจสอบ หลังจากนั้นนำมาแก้ไขปรับปรุง และนำไปทดสอบกับนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (Try-Out) จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยได้ค่า Reliability Analysis - Scale (Alpha) ดังนี้

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)		
Reliability Coefficients		
แบบสอบถามด้านต่าง	N of Items	ค่า Alpha โดยรวม
ด้านความคาดหวัง	49	.9856
ด้านความพึงพอใจ	49	.9696
ด้านความต้องการ	53	.9805

หมายเหตุ : N of Cases = 30.0

จากผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม พบว่าแบบสอบถามในส่วนของความคาดหวัง ความพึงพอใจ และความต้องการ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งรายข้อ (ภาคผนวก ข) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาโดยรวมในแต่ละด้านมากกว่า .9 ซึ่งเป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามดังกล่าวมีความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้จริง เนื่องจากแบบสอบถามที่มีคุณภาพจะต้องมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเข้าใกล้ 1

หลังจากนั้นนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง โดยปรับคำให้กระชับและปรับรูปแบบเนื้อหาให้เหมาะสมกับหน้ากระดาษ และให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัยพิจารณาเพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่มย่อย เพื่อศึกษาความต้องการต่อการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 2 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 เวทีสนทนากลุ่มกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ตัวแทนนักศึกษาที่ทำงานสโมสรนักศึกษาคณะต่างๆ) เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 15 กันยายน 2554 ณ ห้อง E203 คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยมีผู้เข้าร่วมทั้งหมด 20 คน

ครั้งที่ 2 เวทีสนทนากลุ่มกับบุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ผู้บริหาร นักกิจกรรมนักศึกษา นักวิชาการอุดมศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องจากคณะต่าง ๆ) วันที่ 3 ตุลาคม 2554 ณ ห้อง 210 สำนักงานอธิการบดี โดยมีผู้เข้าร่วมทั้งหมด 28 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ทำแล้วรื้อรับแบบสอบถามกลับ ใช้การสัมภาษณ์จากแบบสอบถามโดยตรง และบางส่วนใช้วิธีส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ โดยได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 400 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรม *SPSS for Windows* โดยวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ วิเคราะห์ความคาดหวังและความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (นงลักษณ์ ย่างสุข, 2545 : 13)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีความคาดหวัง/พึงพอใจ/ต้องการในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีความคาดหวัง/พึงพอใจ/ต้องการในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีความคาดหวัง/พึงพอใจ/ต้องการในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีความคาดหวัง/พึงพอใจน้อย/ต้องการในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีความคาดหวัง/พึงพอใจ/ต้องการในระดับน้อยที่สุด

วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ที่ความแตกต่างกันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Post hoc Comparison) และเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจภายในกลุ่มเดียวกันด้วย Pair sample t-test

วิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม เพื่อหาความต้องการ/สิ่งที่อยากเห็นในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และแบบสอบถามคำถามปลายเปิด โดยการศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ในครั้งนี้ได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย และวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มโดยการตีความ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การรับทราบข่าวสารกิจกรรม/โครงการของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ตอนที่ 3 ความคาดหวังและความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ต่อบทบาทของศูนย์ฯ ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร ด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้าน และด้านการขับเคลื่อนตัวป่องซึ่งงานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตอนที่ 4 สิ่งที่ต้องการให้เห็นศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมดำเนินการในภายภาคหน้า

ตอนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าร่วมกิจกรรมและการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ศาสนา อายุ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	122	30.5
หญิง	278	69.5
ศาสนา		
พุทธ	344	86.0
อิสลาม	51	12.8
คริสต์	3	0.8
ไม่ระบุ	2	0.6
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	79	19.8
21-30 ปี	215	53.8
31-40 ปี	34	8.5
41-50 ปี	40	10.0
มากกว่า 50 ปี	32	8.0
การศึกษา		
อนุปริญญา/ปวส.	19	4.8
ปริญญาตรี	316	79.0
ปริญญาโท	56	14.0
ปริญญาเอก	5	1.3
อื่นๆ	4	1.0
ประสบการณ์การทำงาน		
ยังไม่ทำงาน	262	65.5
1 ปี	14	3.5
2-5 ปี	25	6.3
6-10 ปี	21	5.3
มากกว่า 10 ปี	78	19.5

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง		
นักศึกษา	270	67.5
บุคลากร	72	18.0
ผู้บริหาร	19	4.8
บุคลากร/ชุมชนภายนอก	39	9.8
กลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง		
บุคลากรชุมชนภายในมหาวิทยาลัยฯ	361	90.2
บุคลากร/ชุมชนภายนอก	39	9.8
รวม	400	100

(1) เพศ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 69.5 รองลงมา คือ เพศชาย ร้อยละ 30.5

(2) ศาสนา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 86.0 รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ ตามลำดับ มีเพียง ร้อยละ 0.6 ที่ไม่ระบุศาสนา

(3) อายุ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 21-30 ปี ร้อยละ 54.1 รองลงมา คือ อายุต่ำกว่า 20 ปี และอายุ 41-50 ปี ตามลำดับ มีเพียง ร้อยละ 8.0 ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี

(4) การศึกษา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาในระดับการปริญญาตรี ร้อยละ 79.0 รองลงมา ได้แก่ ระดับปริญญาโท และระดับอนุปริญญา/ปวส. ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 1.3 ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาเอก

(5) ประสบการณ์การทำงาน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังไม่ทำงาน ร้อยละ 65.5 รองลงมา คือ คนที่ทำงานมากกว่า 10 ปี และคนที่ทำงานมาแล้ว 2-5 ปี ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 3.5 ที่ทำงาน 1 ปี

(6) ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา ร้อยละ 67.5 รองลงมาได้แก่ บุคลากรภายในมอ. และบุคคลจากชุมชนภายนอก ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 4.8 ที่เป็นผู้บริหาร ร้อยละ 4.8

เมื่อจำแนกกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เป็นบุคลากร นักศึกษา และผู้บริหารใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ร้อยละ 90.2 และเป็นบุคคลจากชุมชนภายนอก ร้อยละ 9.8

ตอนที่ 2 การรับข่าวสารและการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

2.1 ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ตารางที่ 2 ช่องทางการประชาสัมพันธ์จำแนกตามความถี่และสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง

ช่องทางการรับทราบข่าวสาร	นักศึกษา		บุคลากร		ผู้บริหาร		ชุมชนภายนอก		รวม	
	จำนวน (คน)	เทียบสัดส่วน (%)	จำนวน (คน)	เทียบสัดส่วน (%)	จำนวน (คน)	เทียบสัดส่วน (%)	จำนวน (คน)	เทียบสัดส่วน (%)	จำนวน (คน)	เทียบสัดส่วน (%)
		270 คน		72 คน		19 คน		39 คน		400 คน
เพื่อน/คนรู้จัก	205	75.9	24	33.3	2	10.5	18	46.2	249	62.3
ป้ายประกาศ/บอร์ดโปสเตอร์	164	60.7	34	47.2	10	52.6	12	30.8	220	55.0
เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย	105	38.9	45	62.5	14	73.7	11	28.2	175	43.8
แผ่นพับ/ใบปลิว	93	34.4	22	30.6	6	31.6	9	23.1	130	32.5
เสียงตามสาย/วิทยุ	118	43.7	6	8.3	2	10.5	3	7.7	129	32.3
หนังสือราชการ	2	0.74	56	77.8	17	89.5	34	87.2	109	27.3
เว็บไซต์ของศูนย์ฯ	41	15.2	19	26.4	4	21.1	10	25.6	74	18.5
อีเมลล์	9	3.3	38	52.8	11	57.9	7	17.9	65	16.3

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับทราบข่าวสารของศูนย์ฯ จากเพื่อน/คนรู้จักมากที่สุด (ร้อยละ 62.3) รองลงมา คือ ป้ายประกาศ/บอร์ด/โปสเตอร์ เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย และแผ่นพับ/ใบปลิว ตามลำดับ และมีเพียงร้อยละ 16.3 เท่านั้นที่ทราบข่าวประชาสัมพันธ์จากอีเมลล์

และเมื่อจำแนกช่องทางในการรับทราบข่าวสารตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าในกลุ่มของนักศึกษา รับทราบข่าวสาร/กิจกรรมของศูนย์ฯจากเพื่อน/คนรู้จักมากที่สุด (ร้อยละ 75.9) รองลงมา คือ ป้ายประกาศ/บอร์ด/โปสเตอร์ และเสียงตามสาย/วิทยุ ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.74 ที่ทราบข่าวจากหนังสือราชการ ในขณะที่บุคลากร รับทราบข่าวสาร/กิจกรรมของศูนย์ฯจาก

หนังสือราชการมากที่สุด (ร้อยละ 77.8) รองลงมา คือ เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย อีเมลล์ และป้ายประกาศ/โปสเตอร์ ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 8.33 ที่ทราบข่าวจากวิทยุ/เสียงตามสาย ส่วนผู้บริหาร รับทราบข่าวสาร/กิจกรรมของศูนย์จากหนังสือราชการ มากที่สุด (ร้อยละ 89.5) รองลงมา คือ เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย และอีเมลล์ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 10.5 ที่ทราบข่าวจากวิทยุ/เสียงตามสาย ส่วนชุมชนภายนอก รับทราบข่าวสารและกิจกรรมของศูนย์จากหนังสือราชการ มากที่สุด (ร้อยละ 87.2) รองลงมา คือ เพื่อน/คนรู้จัก และป้ายประกาศ/โปสเตอร์ ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 7.7 ที่ทราบข่าวจากวิทยุ/เสียงตามสาย

ในทำนองเดียวกันหากเปรียบเทียบช่องทางการรับทราบข่าวสารแต่ละประเภทตามสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภท พบว่า การรับทราบข่าวสารจากเพื่อน/คนรู้จักจะเข้าถึงกลุ่มนักศึกษามากที่สุด รองลงมา คือ ชุมชนภายนอก บุคลากร และผู้บริหาร ตามลำดับ

ป้ายประกาศ/โปสเตอร์ จะเข้าถึงกลุ่มนักศึกษามากที่สุด รองลงมา คือ ผู้บริหาร บุคลากร และชุมชนภายนอก ตามลำดับ

เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยจะเข้าถึงผู้บริหารมากที่สุด รองลงมา คือ บุคลากร นักศึกษา และชุมชนภายนอก ตามลำดับ

แผ่นพับ/ใบปลิวจะเข้าถึงกลุ่มนักศึกษามากที่สุด รองลงมา คือ ผู้บริหาร บุคลากร และชุมชนภายนอก ตามลำดับ

เสียงตามสาย/วิทยุจะเข้าถึงกลุ่มนักศึกษามากที่สุด รองลงมา คือ ผู้บริหาร บุคลากร และชุมชนภายนอกตามลำดับ

หนังสือราชการ จะเข้าถึงผู้บริหารมากที่สุด รองลงมา คือ ชุมชนภายนอก บุคลากร และนักศึกษา ตามลำดับ

เว็บไซต์ของศูนย์ฯ จะเข้าถึงกลุ่มบุคลากรมากที่สุด รองลงมา คือ ชุมชนภายนอก ผู้บริหาร และนักศึกษา ตามลำดับ

อีเมลล์จะเข้าถึงผู้บริหารมากที่สุด รองลงมา คือ บุคลากร ชุมชนภายนอก และนักศึกษา

กล่าวโดยสรุป ในการประชาสัมพันธ์งาน/กิจกรรมของศูนย์ฯ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ควรคำนึงถึงช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้สูง ซึ่งการประชาสัมพันธ์ด้วยเพื่อน/คนรู้จัก นับว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด โดยเป็นการสื่อสารสองทางด้วยปากต่อปาก เป็นถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารจากช่องทางอื่นที่ได้รับทราบ เช่น จากบุคคล หรือการรับทราบข่าวสารจากสื่อทางเดียว เช่น โปสเตอร์ เสียงตามสาย เว็บไซต์ เป็นต้น แล้วมาบอกต่อๆ กัน อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การสื่อสารด้วยเพื่อน/คนรู้จักได้ผลดีนั้น จำเป็นต้องพัฒนาการประชาสัมพันธ์จากสื่อทาง

เดียวให้มีประสิทธิภาพดี (เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้หลากหลาย) ซึ่งได้แก่ ป้ายประกาศ/บอร์ด/โปสเตอร์
เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย แผ่นพับ/ใบปลิว เสียงตามสาย/วิทยุ และหนังสือราชการ ด้วยเช่นกัน

2.2 การรับทราบการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ตารางที่ 3 การรับทราบการดำเนินงานของศูนย์ฯ จำแนกตามความถี่และสัดส่วนตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

กิจกรรม/โครงการศูนย์ฯ	นักศึกษา		บุคลากร		ผู้บริหาร		ชุมชนภายนอก		รวม	
	จำนวน (คน)	เทียบ สัดส่วน (%) (270คน)	จำนวน (คน)	เทียบ สัดส่วน (%) (72คน)	จำนวน (คน)	เทียบ สัดส่วน (%) (19คน)	จำนวน (คน)	เทียบ สัดส่วน (%) (39คน)	จำนวน (คน)	เทียบ สัดส่วน (%) (400คน)
โครงการด้านนาฏศิลป์	187	69.2	54	75.0	14	73.6	14	35.8	269	67.2
โครงการด้านดนตรีไทย	182	67.4	55	76.3	16	84.2	15	38.5	268	67.0
โครงการด้านโขน	128	47.4	49	68.0	10	52.6	9	23.1	196	49.0
การอบรมเพื่อพัฒนา ทักษะชีวิตแก่เยาวชน	102	37.7	40	55.5	8	42.1	12	30.7	162	40.5
โครงการสร้างสรรค์ ทางด้านศิลปะการแสดง	110	40.7	22	30.5	4	21.1	8	20.5	144	36.0
การขับร้องประสานเสียง (สมิหลาคอร์รัส)	92	34.0	34	47.2	5	26.3	7	17.9	138	34.5
การอบรมศิลปวัฒนธรรม สำหรับเยาวชน	82	30.3	38	52.7	7	36.8	6	15.4	133	33.2
โครงการด้านโนรา	72	26.6	39	54.2	6	31.5	10	25.6	127	31.7
โครงการนิทรรศการ ศิลปกรรมและหัตถกรรม	81	30.0	21	29.2	3	15.7	10	25.6	115	28.7
โครงการวิจัยด้านศิลปะ และวัฒนธรรม	75	27.7	20	27.7	2	10.5	10	25.6	107	26.7
โครงการพัฒนาด้าน การศึกษาปฐมวัย	46	17.0	14	19.4	3	15.7	37	94.8	100	25.0
โครงการส่งเสริมผ้าทอ พื้นบ้าน	29	10.7	35	48.6	8	42.1	7	17.9	79	19.7
โครงการพัฒนาศักยภาพ มนุษย์แบบองค์รวม	26	9.6	26	36.1	6	31.5	14	35.8	72	18.0

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับทราบการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ โครงการด้านนาฏศิลป์ (ร้อยละ 67.2) โครงการด้านดนตรีไทย และโครงการด้านโขน ตามลำดับ และมีเพียงร้อยละ 18.0 ที่รับทราบการดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพมนุษย์แบบองค์รวม

เมื่อจำแนกการรับทราบการดำเนินงานของศูนย์ฯตามประเภทของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นักศึกษารับทราบงานโครงการของศูนย์ฯด้านนาฏศิลป์ไทยมากที่สุด (ร้อยละ 69.2) รองลงมา คือโครงการด้านดนตรีไทย และโครงการด้านโขน ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 9.6 ที่รับทราบการดำเนินงานในโครงการศักยภาพมนุษย์แบบองค์รวม

บุคลากร รับทราบงานโครงการด้านดนตรีไทยมากที่สุด (ร้อยละ 75.0) รองลงมา คือโครงการด้านนาฏศิลป์ไทยและโครงการด้านโขน ตามลำดับ มีร้อยละ 19.4 รับทราบการดำเนินงานของโครงการด้านการพัฒนาด้านการศึกษาปฐมวัย

ผู้บริหารรับทราบงานโครงการด้านดนตรีไทยมากที่สุด (ร้อยละ 84.2) รองลงมา คือโครงการด้านนาฏศิลป์ไทยและโครงการด้านโขน ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 10.5 ที่รับทราบโครงการวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรม

ชุมชนภายนอก รับทราบงานโครงการด้านปฐมวัยมากที่สุด (ร้อยละ 94.8) รองลงมา คือโครงการด้านดนตรีไทย และโครงการนาฏศิลป์ไทย ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 15.4 ที่ทราบโครงการอบรมศิลปวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน

ในทำนองเดียวกันหากวิเคราะห์การรับทราบการดำเนินงานโดยเปรียบเทียบสัดส่วนกับจำนวนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภท พบว่า โครงการด้านนาฏศิลป์ไทย โขน โนรา โครงการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตให้แก่เยาวชน และโครงการอบรมศิลปวัฒนธรรมสำหรับเยาวชนเป็นโครงการที่กลุ่มบุคลากรมีการรับทราบมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้บริหาร นักศึกษา และชุมชนภายนอก ตามลำดับ

โครงการด้านดนตรีไทย ผู้บริหารมีการรับทราบมากที่สุด รองลงมา คือ บุคลากร นักศึกษา และชุมชนภายนอก ตามลำดับ

โครงการพัฒนาศักยภาพมนุษย์แบบองค์รวม บุคลากรมีการรับทราบมากที่สุด รองลงมา คือ ชุมชนภายนอก ผู้บริหารและนักศึกษา ตามลำดับ

โครงการด้านการส่งเสริมผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้ บุคลากรมีการรับทราบมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้บริหาร ชุมชนภายนอก และนักศึกษา ตามลำดับ

โครงการด้านการวิจัยศิลปะและวัฒนธรรม บุคลากรและนักศึกษามีการรับทราบมากที่สุด รองลงมาคือ นักศึกษา ชุมชนภายนอก และผู้บริหาร ตามลำดับ

โครงการขับร้องประสานเสียง (สมิหลาคอรัส) กลุ่มบุคลากรมีการรับทราบมากที่สุด รองลงมา คือ นักศึกษา ผู้บริหาร และชุมชนภายนอก ตามลำดับ

โครงการนิทรรศการศิลปกรรมและหัตถกรรม กลุ่มนักศึกษามีการรับทราบมากที่สุด รองลงมา คือ บุคลากร ชุมชนภายนอกและผู้บริหาร ตามลำดับ

โครงการสร้างสรรค์ด้านศิลปะการแสดง กลุ่มนักศึกษามีการรับทราบมากที่สุด รองลงมาคือ บุคลากร ผู้บริหาร และชุมชนภายนอก ตามลำดับ

โครงการด้านการพัฒนาการศึกษาปฐมวัย กลุ่มชุมชนภายนอกมีการรับทราบมากที่สุด รองลงมา คือ บุคลากร นักศึกษา และผู้บริหาร ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุป ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ โครงการด้านนาฏศิลป์ โครงการด้านดนตรีไทย และโครงการด้านโขน ซึ่งเป็นโครงการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ที่มีกิจกรรมเปิดเป็นเวทีการแสดง นักศึกษา บุคลากรและผู้บริหาร ตลอดจนชุมชนภายนอกสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ ทำให้ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถรับทราบการดำเนินงานของศูนย์ได้ดี ในขณะที่โครงการด้านการส่งเสริมผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้ ส่วนใหญ่เป็นโครงการที่จัดทำภายในหน่วยงาน กล่าวคือ การจัดเก็บตัวอย่างผ้าทอ และการจัดทำระบบทะเบียนผ้า ซึ่งเป็นการเตรียมการสำหรับเปิดให้บริการในภายภาคหน้า เช่นเดียวกับโครงการด้านการพัฒนาศักยภาพมนุษย์แบบองค์รวมซึ่งเป็นโครงการที่จำเพาะกลุ่มเป้าหมาย จึงทำให้ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบการดำเนินการได้น้อย

ตอนที่ 3 ความคาดหวังและความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

3.1 ความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่าผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ดังตารางที่ 4-11

ตารางที่ 4 ความคาดหวังต่อบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1. บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ความคาดหวัง จำนวนคน (ร้อยละ)					n = 397		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD.	ระดับ
1) จัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย	215 (54.7)	142 (36.1)	35 (8.9)	1 (0.3)		4.45	0.66	มาก
2) ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปะและการแสดงนาฏศิลป์ โขน โนรา และดนตรีไทยในเวทีการแสดงต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย	222 (56.5)	119 (30.3)	49 (12.5)	3 (0.8)		4.42	0.73	มาก
3) ทำนุพิธีกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม เช่น พิธีไหว้ครูนาฏศิลป์ โขน และดนตรีไทย	222 (56.5)	117 (29.8)	47 (12.0)	7 (1.8)		4.41	0.76	มาก
4) สร้างมาตรฐานงานด้านศิลปะและการแสดงนาฏศิลป์ไทย โขน โนรา และดนตรีไทย	212 (53.5)	132 (33.3)	49 (12.4)	3 (0.8)		4.40	0.73	มาก
5) ส่งเสริมและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ (โครงการ IMT-GT)	213 (54.5)	108 (27.6)	67 (17.1)	3 (0.8)		4.36	0.78	มาก
6) ส่งเสริมและอนุรักษ์ภูมิปัญญาผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้	201 (51.4)	128 (32.7)	54 (13.8)	8 (2.0)		4.34	0.79	มาก
7) ส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมสากลด้วยการขับร้องประสานเสียงสมิหลาคอร์สในงานต่างๆของมหาวิทยาลัย	197 (50.1)	117 (29.8)	70 (17.8)	9 (2.3)		4.28	0.83	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม						4.38	0.75	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังต่อบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยภาพรวม ($\bar{X}=4.38$) และทุกรายข้อย่อย โดยมีความคาดหวังมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย ($\bar{X}=4.45$) รองลงมา คือ การส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ โขน โนรา และดนตรีไทยผ่านเวทีการแสดงต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ($\bar{X}=4.42$)

และการทำนุพิธีกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม อาทิ โครงการไหว้ครูนาฏศิลป์ โนรา และดนตรีไทย ตามลำดับ ($\bar{X}=4.41$) และมีความคาดหวังในเรื่องการส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมสากลในโครงการพัฒนาจذبร่องประสานเสียงสมิหลาคอร์รัส ($\bar{X}=4.28$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 5 ความคาดหวังต่อบทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร

2. บทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพ นักศึกษาและบุคลากร	ความคาดหวัง จำนวนคน (ร้อยละ)					n = 398		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD	ระดับ
1) ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีชีวิตและภูมิปัญญาในชุมชน เช่น การทัศนศึกษาวัฒนธรรม	212 (54.6)	119 (30.7)	51 (13.1)	6 (1.5)		4.38	0.77	มาก
2) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาแบบองค์รวม	182 (47.0)	154 (39.8)	44 (11.4)	7 (1.8)		4.32	0.74	มาก
3) พัฒนากระบวนการคิด สติ และจิตใจให้นักศึกษาด้วยโครงการศึกษากับมิติจิตใจ	194 (50.0)	133 (34.3)	53 (13.7)	8 (2.1)		4.32	0.78	มาก
4) ร่วมจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสุขภาวะให้แก่นักศึกษาในรายวิชา เช่น สุขภาวะกายและจิต	207 (53.6)	110 (28.5)	58 (15.0)	9 (2.3)	2 (0.5)	4.32	0.85	มาก
5) จัดอบรมฯ เพื่อพัฒนาศักยภาพมนุษย์แบบองค์รวม ให้แก่กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น นักศึกษากลุ่มเสี่ยง เด็กด้อยโอกาส	199 (50.8)	118 (30.1)	66 (16.8)	9 (2.3)		4.29	0.82	มาก
6) จัดอบรมฯ เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรแบบองค์รวม	185 (47.8)	131 (33.9)	63 (16.3)	8 (2.1)		4.27	0.80	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม						4.32	0.79	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังต่อบทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากรอยู่ในระดับมากที่สุดโดยภาพรวม ($\bar{X}= 4.32$) และทุกรายข้อย่อย โดยมีความคาดหวังมาก 3 ลำดับแรก คือ การส่งเสริมการเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน เช่น การทัศนศึกษาวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในชุมชนท้องถิ่น ($\bar{X}=4.38$) รองลงมา คือ การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพให้แก่นักศึกษาแบบองค์รวม และการพัฒนานักศึกษาด้านกระบวนการคิด สติ และจิตใจด้วยโครงการศึกษากับมิติจิตใจ ($\bar{X}=4.32$) ตามลำดับ และมีความ

คาดหวังในเรื่องการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพให้แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัย ($\bar{X}=4.27$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 6 ความคาดหวังต่อบทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม

3. บทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ ด้านศิลปะและวัฒนธรรม	ความคาดหวัง จำนวนคน (ร้อยละ)					n = 400		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD.	ระดับ
1) เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความรวดเร็ว ตรงต่อเวลา เสมอภาค สุภาพและมีไมตรีจิต	212 (53.1)	137 (34.3)	46 (11.5)	4 (1.0)		4.40	0.72	มาก
2) มีสถานที่จัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่เหมาะสม ปลอดภัย และเป็นที่ยุ้จักของคนทั่วไป	207 (52.4)	138 (34.9)	43 (10.9)	7 (1.8)		4.38	0.74	มาก
3) เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ นาฏศิลป์ โขน โนรา คนตรีไทย ผ้ำทอ และศิลปกรรม	200 (50.8)	143 (36.3)	43 (10.9)	8 (2.0)		4.36	0.75	มาก
4) จัดกิจกรรมเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรมวิถีชีวิต และภูมิปัญญาพื้นบ้านในงานมอ. วิชาการ	206 (52.2)	129 (32.7)	55 (13.9)	5 (1.3)		4.36	0.76	มาก
5) มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรม/โครงการที่ชัดเจนและเข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย	201 (50.9)	129 (32.7)	56 (14.2)	9 (2.3)		4.32	0.80	มาก
6) จัดกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมที่คุ้มค่างบเวลา ทรัพยากร และงบประมาณ	200 (50.5)	128 (32.3)	58 (12.6)	8 (2.0)	2 (0.5)	4.30	0.82	มาก
7) เป็นแหล่งบริการความรู้ด้านการพัฒนาเด็กปฐมวัย เช่น โครงการเสวนาประชาปฐมวัย เว็บไซต์ และการอบรม	187 (41.7)	128 (32.2)	66 (16.6)	13 (3.3)	3 (0.8)	4.22	0.89	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม						4.33	0.78	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังต่อบทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยภาพรวม ($\bar{X} = 4.33$) และทุกรายข้อย่อย โดยมีความคาดหวัง 3 ลำดับแรก คือ เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความรวดเร็ว ตรงต่อเวลา เสมอภาค สุภาพและมีไมตรีจิต ($\bar{X}=4.40$) รองลงมา คือ สถานที่ในการจัดกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมมีความเหมาะสม ปลอดภัยเป็นที่ยุ้จักของคนทั่วไป ($\bar{X}=4.38$) เป็นองค์กรแห่งการ

เรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ นาฏศิลป์ โขน โนรา คนตรีไทย ผ้าทอ และศิลปกรรม และการให้บริการความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาพื้นบ้าน และวิถีชีวิตในกิจกรรมมอ.วิชาการ ($\bar{x}=4.36$) ตามลำดับ และมีความคาดหวังในเรื่องการเป็นแหล่งบริการความรู้ด้านการพัฒนาเด็กปฐมวัย เช่น โครงการเสวนาประสานปฐมวัย เว็บไซต์ และการอบรม ($\bar{x}=4.22$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 7 ความคาดหวังต่อบทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัย และงานสร้างสรรค์

4. บทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	ความคาดหวัง จำนวนคน (ร้อยละ)					n = 396		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD	ระดับ
1) วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้	205 (53.0)	125 (32.3)	49 (12.7)	8 (2.1)		4.36	0.78	มาก
2) พัฒนางานสร้างสรรค์ด้านคนตรีไทย	195 (50.8)	125 (32.6)	56 (14.6)	8 (2.1)		4.32	0.79	มาก
3) วิจัยเพื่อพัฒนาภูมิปัญญาผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้	189 (48.8)	138 (35.7)	51 (13.2)	7 (1.8)	2 (0.5)	4.30	0.80	มาก
4) วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้วัฒนธรรมการแต่งกายภาคใต้	192 (49.6)	132 (34.1)	53 (13.7)	8 (2.1)	2 (0.5)	4.30	0.82	มาก
5) พัฒนาสร้างสรรค์ด้านนาฏศิลป์	180 (47.2)	128 (33.6)	61 (16.0)	11 (2.9)	1 (0.3)	4.25	0.84	มาก
6) วิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการศึกษาปฐมวัยนาร่องในชุมชน จังหวัดสงขลา	192 (49.0)	123 (31.4)	62 (15.8)	13 (3.3)	2 (0.5)	4.25	0.87	มาก
7) วิจัยเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กปฐมวัยในพื้นที่ประสบภัยธรณีพิบัติ สีนามิ จังหวัดพังงา และระนอง	188 (48.7)	112 (29.0)	69 (17.9)	13 (3.4)	4 (1.0)	4.21	0.92	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม						4.28	0.83	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังต่อบทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก ทั้งโดยภาพรวม ($\bar{x}=4.28$) และทุกรายข้อย่อย โดยมีความคาดหวัง 3 ลำดับแรกในเรื่องการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ ($\bar{x}=4.36$) รองลงมา คือ การพัฒนางานสร้างสรรค์ด้านคนตรีไทย ($\bar{x}=4.32$) การวิจัยเพื่อพัฒนาภูมิปัญญาผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้ และการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้วัฒนธรรมการแต่งกาย

ภาคใต้ ($\bar{X} = 4.30$) ตามลำดับ และมีความคาดหวังในเรื่องวิจัยเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาศักยภาพครู ผู้ดูแลเด็กปฐมวัยในพื้นที่ประสบภัยธรณีพิบัติ สึนามิ จังหวัดพังงา และระนอง ($\bar{X} = 4.21$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 8 ความคาดหวังต่อบทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม

5. บทบาทด้านการสร้างเครือข่าย การทำงานด้านวัฒนธรรม	ความคาดหวัง จำนวนคน (ร้อยละ)					n = 399		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD	ระดับ
1) สร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมกับนักกิจกรรมนักศึกษาคณะต่างๆ ในมอ.	193 (49.5)	151 (38.7)	42 (10.8)	4 (1.0)		4.37	0.71	มาก
2) สร้างเครือข่ายงานวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรม	205 (52.8)	133 (34.3)	41 (10.6)	7 (1.8)	2 (0.5)	4.37	0.78	มาก
3) สร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมกับชุมชนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย	196 (50.4)	141 (36.2)	49 (12.6)	3 (0.8)		4.36	0.72	มาก
4) สร้างเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัยกับครู นักวิชาการศึกษา ผู้ปกครองและอปท. ในจังหวัดสงขลา	201 (51.3)	128 (32.7)	53 (13.5)	6 (1.5)	4 (1.0)	4.32	0.83	มาก
5) สร้างเครือข่ายการขับเคลื่อนประสานเสียงกับชุมชนภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย	193 (49.7)	122 (31.4)	63 (16.2)	9 (2.3)	1 (0.3)	4.28	0.83	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม						4.34	0.77	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังต่อบทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยภาพรวม ($\bar{X} = 4.34$) และทุกรายย่อย โดยมีความคาดหวัง 3 ลำดับแรกในเรื่องการสร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมกับนักกิจกรรมนักศึกษาคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยและการสร้างเครือข่ายงานวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.37$) การสร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมกับชุมชนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.36$) และมีความคาดหวังในเรื่องการสร้างเครือข่ายการขับเคลื่อนประสานเสียงกับชุมชนภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.28$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 9 ความคาดหวังต่อบทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

6. บทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้ งานทำนุวัฒนธรรมของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ความคาดหวัง จำนวน (ร้อยละ)					n = 391		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD	ระดับ
1) เป็นศูนย์กลางการรวบรวมข้อมูลและติดตามงานด้านทำนุบำรุงวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	222 (56.9)	125 (32.1)	37 (9.5)	6 (1.5)		4.44	0.72	มาก
2) ขับเคลื่อนแผนแม่บทวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	189 (48.8)	149 (38.5)	45 (11.6)	4 (1.0)		4.35	0.72	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม						4.39	0.72	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังต่อบทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อยู่ในระดับมาก ทั้งโดยภาพรวม ($\bar{X}= 4.39$) และทุกรายข้อย่อย โดยมีความคาดหวังมากในเรื่องการเป็นศูนย์กลางการรวบรวมข้อมูลและติดตามงานด้านทำนุบำรุงวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ($\bar{X}=4.44$) และการขับเคลื่อนแผนแม่บทวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ($\bar{X}= 4.35$) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมในแต่ละด้านทั้ง 6 ด้าน

ความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม	จำนวนคน (n)	\bar{X}	SD.	ระดับ
1. ด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	391	4.39	0.72	มาก
2. บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	397	4.38	0.75	มาก
3. บทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม	399	4.34	0.77	มาก
4. บทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม	400	4.33	0.78	มาก
5. บทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร	398	4.32	0.79	มาก
6. บทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	396	4.28	0.83	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม		4.34	0.77	มาก

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาลำดับความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยภาพรวม ($\bar{X}= 4.34$) และทุกๆด้านทั้ง 6 ด้าน โดยมีความคาดหวังต่อบทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ($\bar{X}= 4.39$) รองลงมา คือ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ($\bar{X}= 4.38$) ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม ($\bar{X}= 4.34$) ด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม ($\bar{X}= 4.33$) ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร ($\bar{X}=4.32$) และด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ($\bar{X}=4.28$) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของ ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมทั้ง 6 ด้าน โดยจำแนกตามประเภทกลุ่มผู้รับบริการฯ

ความคาดหวัง	n	\bar{X}	SD.	F	p-Value	รายชื่อที่แตกต่างกัน
1. ด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุ วัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=391)				7.631*	0.00	1.1-1.2,
1.1 นักศึกษา	269	4.49	0.64			
1.2 บุคลากร	69	4.07	0.75			
1.3 ผู้บริหาร	19	4.36	0.74			
1.4 ชุมชนภายนอก	34	4.29	0.59			
2. ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (n=397)				17.700*	0.00	2.1-2.2, 2.1-2.3, 2.1-2.4
2.1 นักศึกษา	270	4.52	0.59			
2.2 บุคลากร	72	4.04	0.59			
2.3 ผู้บริหาร	19	4.06	0.67			
2.4 ชุมชนภายนอก	36	4.08	0.59			
3. ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้าน วัฒนธรรม(n=399)				15.294*	0.00	3.1-3.2, 3.1-3.3
3.1 นักศึกษา	270	4.47	0.61			
3.2 บุคลากร	71	3.95	0.74			
3.3 ผู้บริหาร	19	4.01	0.69			
3.4 ชุมชนภายนอก	39	4.19	0.55			
4. ด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและ วัฒนธรรม (n=400)				16.419*	0.00	4.1-4.2, 4.1-4.3
4.1 นักศึกษา	270	4.47	0.65			
4.2 บุคลากร	72	3.97	0.64			
4.3 ผู้บริหาร	19	3.79	0.71			
4.4 ชุมชนภายนอก	39	4.27	0.49			

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของ ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมทั้ง 6 ด้าน โดยจำแนกตามประเภทกลุ่มผู้รับบริการฯ (ต่อ)

ความคาดหวัง	n	\bar{X}	SD.	F	p-Value	รายคู่ที่แตกต่างกัน
5. ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร(n=398)				25.203*	0.00	
5.1 นักศึกษา	269	4.49	0.62			5.1-5.2, 5.1-5.3,
5.2 บุคลากร	72	3.85	0.68			5.1-5.4
5.3 ผู้บริหาร	19	3.74	0.67			
5.4 ชุมชนภายนอก	38	4.16	0.64			
6. ด้านการสร้างองค์ความรู้งานวิจัยและงานสร้างสรรค์(n=396)				37.250*	0.00	
6.1 นักศึกษา	270	4.49	0.63			6.1-6.2, 6.1-6.3, 6.1-6.4
6.2 บุคลากร	69	3.75	0.70			
6.3 ผู้บริหาร	18	3.42	0.80			
6.4 ชุมชนภายนอก	39	4.05	0.59			
7. ความคาดหวังโดยภาพรวม (ทั้ง 6 ด้าน)				23.982*	0.00	
7.1 นักศึกษา	270	4.49	0.58			7.1-7.2, 7.1-7.3,
7.2 บุคลากร	72	3.94	0.60			7.1-7.4
7.3 ผู้บริหาร	19	3.83	0.59			
7.4 ชุมชนภายนอก	39	4.16	0.46			

*p ≤ .05

จากตารางที่ 11 เมื่อเปรียบเทียบค่าความคาดหวังต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมโดยภาพรวม พบว่า กลุ่มที่มีความคาดหวังมากที่สุด คือ นักศึกษา รองลงมาได้แก่ ชุมชนภายนอก บุคลากร และผู้บริหารตามลำดับ และเมื่อพิจารณาความคาดหวังต่อบทบาทของศูนย์ฯแต่ละด้านพบว่า

1) บทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กลุ่มที่มีความคาดหวังมากที่สุด คือ นักศึกษา รองลงมาได้แก่ ผู้บริหาร ชุมชนภายนอก และบุคลากร ตามลำดับ

2) บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กลุ่มที่มีความคาดหวังมากที่สุด คือ นักศึกษา รองลงมาได้แก่ ชุมชนภายนอก ผู้บริหารและบุคลากร ตามลำดับ

3) บทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม กลุ่มที่มีความคาดหวังมากที่สุด คือ นักศึกษา รองลงมาได้แก่ ชุมชนภายนอก ผู้บริหารและบุคลากรตามลำดับ

4) บทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม กลุ่มที่มีความคาดหวังมากที่สุด คือ นักศึกษา รองลงมาได้แก่ ชุมชนภายนอก บุคลากร และผู้บริหารตามลำดับ

5) บทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร กลุ่มที่มีความคาดหวังมากที่สุด คือ นักศึกษา รองลงมาได้แก่ ชุมชนภายนอก บุคลากรและผู้บริหาร ตามลำดับ

6) บทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ กลุ่มที่มีความคาดหวังมากที่สุด คือ นักศึกษา รองลงมาได้แก่ ชุมชนภายนอก บุคลากร และผู้บริหารตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาค่าความคาดหวังตามกลุ่มผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พบว่า นักศึกษามีความคาดหวังต่อบทบาทของศูนย์ฯ 3 ลำดับแรก คือ บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม รองลงมา คือ ด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ และด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร และมีความคาดหวังด้านการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมเป็นลำดับสุดท้าย ในขณะที่ บุคลากรมีความคาดหวังต่อบทบาทของศูนย์ฯ 3 ลำดับแรก คือ บทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รองลงมา คือ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และด้านการให้บริการองค์ความรู้ ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ตามลำดับ ส่วน ผู้บริหารมีความคาดหวังต่อบทบาทของศูนย์ฯ 3 ลำดับแรก คือ บทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รองลงมา คือ บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม และ ชุมชนภายนอกมีความคาดหวังต่อบทบาทของศูนย์ฯ 3 ลำดับแรก คือ บทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รองลงมา คือ ด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม และ ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม ตามลำดับ ทั้งนี้ บุคลากร ผู้บริหาร และชุมชนภายนอกมีความคาดหวังในด้านการสร้างองค์ความรู้ งานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นลำดับสุดท้าย

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าความคาดหวังต่อบทบาทของศูนย์ฯ ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมทั้งโดยภาพรวมและทั้ง 6 ด้าน พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างกันจะมีความคาดหวังต่อบทบาทของศูนย์ฯ ทั้งโดยภาพรวม และบทบาทแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยนักศึกษามีความคาดหวังต่อบทบาทด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร ด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ และบทบาทของศูนย์ฯ โดยภาพรวม แตกต่างกับทุกกลุ่ม (บุคลากร ผู้บริหาร และชุมชนภายนอก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความคาดหวังต่อบทบาทด้านการ

ให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรมและด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม แตกต่างกับบุคลากร และผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และมีความคาดหวังด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำวัฒนธรรมของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์แตกต่างกับบุคลากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

2.3 ความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่าผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ดังตารางที่ 12-19

ตารางที่ 12 ความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1. บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ความพึงพอใจ จำนวนคน (ร้อยละ)					n = 394		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD.	ระดับ
1) จัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย	33 (8.5)	198 (51.2)	149 (38.5)	6 (1.5)	1 (0.3)	3.66	0.66	มาก
2) สร้างมาตรฐานงานศิลปะการแสดงด้านนาฏศิลป์ โขน โนรา และดนตรีไทย	37 (9.7)	181 (47.3)	154 (40.2)	9 (2.3)	2(0.5)	3.63	0.71	มาก
3) ทำนุพิธีกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม เช่น พิธีไหว้ครูนาฏศิลป์โนรา ดนตรีไทย	51 (13.5)	149 (39.3)	159 (42.0)	18 (4.7)	2 (0.5)	3.60	0.79	มาก
4) ส่งเสริมและเผยแพร่การแสดงนาฏศิลป์ โขน โนรา และดนตรีไทยในเวทีการแสดงต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมอ.	38 (10.0)	170 (44.6)	152 (39.9)	18 (4.7)	3 (0.8)	3.58	0.76	มาก
5) ส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมสากล ด้วยการขับร้องประสานเสียงสมิหลา คอรัสในงานต่างๆของมหาวิทยาลัย	30 (8.1)	144 (39.0)	173 (46.9)	19 (5.1)	3 (0.8)	3.49	0.75	ปานกลาง
6) ส่งเสริมและเผยแพร่การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจฯ (IMT-GT)	27 (7.5)	139 (38.4)	174 (47.8)	22 (6.1)	1 (0.3)	3.47	0.73	ปานกลาง
7) ส่งเสริมและอนุรักษ์ภูมิปัญญาผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้	30 (8.4)	138 (38.5)	165 (45.8)	24 (6.7)	2(0.6)	3.47	0.76	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม						3.56	0.74	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) และมีความพึงพอใจในระดับมาก 3 ลำดับแรก คือ การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.66$) การสร้างมาตรฐานงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ไทย โขน โนรา และดนตรีไทย ($\bar{X} = 3.63$) การทำนุพิธีกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.60$) และมีความพึงพอใจในเรื่องการส่งเสริมและอนุรักษ์ภูมิปัญญาผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้ ($\bar{X} = 3.47$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 13 ความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร

2. บทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร	ความพึงพอใจ จำนวนคน (ร้อยละ)					n = 392		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD	ระดับ
1) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาแบบองค์รวม	28 (7.8)	164 (45.8)	152 (42.5)	14 (3.9)		3.58	0.69	มาก
2) จัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสุขภาพให้แก่นักศึกษาในรายวิชา เช่น สุขภาวะกายและจิต	35 (9.5)	167 (45.1)	144 (38.9)	24 (6.5)		3.58	0.75	มาก
3) จัดอบรมฯ เพื่อพัฒนาศักยภาพมนุษย์แบบองค์รวม ให้แก่กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น นักศึกษากลุ่มเสี่ยง เด็กด้อยโอกาส	27 (7.7)	155 (44.0)	146 (41.5)	23 (6.5)	1(0.3)	3.52	0.74	มาก
4) ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีชีวิตและภูมิปัญญาในชุมชน เช่น การทัศนศึกษา วัฒนธรรม	28 (7.9)	154 (43.5)	148 (41.8)	22 (6.2)	2 (0.6)	3.52	0.75	มาก
5) พัฒนาระบบการคิด สติ และจิตใจให้นักศึกษาด้วยโครงการศึกษากับมิติจิตใจ	29 (8.0)	154 (42.7)	153 (42.4)	23 (6.4)	2 (0.6)	3.51	0.75	มาก
6) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรแบบองค์รวม	21 (6.0)	149 (42.6)	158 (45.1)	21 (6.0)	1 (0.3)	3.48	0.71	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม						3.53	0.73	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากรโดยภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) และมีความพึงพอใจในระดับมาก 3 ลำดับแรก คือ การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาแบบ

องค์รวม ($\bar{X} = 3.58$) รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสุขภาวะให้แก่นักศึกษาในรายวิชา เช่น สุขภาวะกายและจิต ($\bar{X} = 3.58$) และการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพมนุษย์แบบองค์รวมให้แก่กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น นักศึกษากลุ่มเสี่ยง เด็กด้อยโอกาส ($\bar{X} = 3.52$) และมีความพึงพอใจในระดับปานกลางในเรื่อง การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพมนุษย์แบบองค์รวมให้แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.48$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 14 ความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม

3. บทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม	ความพึงพอใจ จำนวนคน (ร้อยละ)					n = 399		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD.	ระดับ
1) เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ นาฏศิลป์ โขน โนรา ดนตรีไทย ผ้าทอ และศิลปกรรม	40 (10.6)	175 (46.5)	144 (38.3)	16 (4.3)	1 (0.3)	3.63	0.74	มาก
2) จัดกิจกรรมเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรมวิถีชีวิต และภูมิปัญญาพื้นบ้านในงานมอ. วิชาการ	41 (10.9)	157 (41.9)	160 (42.7)	16 (4.3)	1 (0.3)	3.59	0.75	มาก
3) เป็นแหล่งบริการความรู้ด้านการพัฒนาเด็กปฐมวัย เช่น โครงการเสวนาประชาปฐมวัย เว็บไซต์ และการอบรม	33 (9.2)	161 (45.0)	143 (39.9)	18 (5.0)	3 (0.8)	3.57	0.76	มาก
4) เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความรวดเร็ว ตรงต่อเวลา เสมอภาค สุภาพและมีไมตรีจิต	41 (11.0)	154 (41.2)	159 (42.5)	18 (4.8)	2 (0.5)	3.57	0.77	มาก
5) จัดกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมที่คุ้มค่ากับเวลา ทรัพยากร และงบประมาณ	31 (8.3)	158 (42.4)	162 (43.4)	21 (5.6)	1 (0.3)	3.53	0.73	มาก
6) มีสถานที่จัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่เหมาะสม ปลอดภัย และเป็นที่ยุ้จักของคนทั่วไป	32 (8.5)	161 (42.7)	161 (42.7)	21 (5.6)	2 (0.5)	3.53	0.75	มาก
7) มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรม/โครงการที่ชัดเจนและเข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย	18 (4.6)	148 (38.0)	182 (46.8)	35 (9.0)	6 (1.5)	3.35	0.77	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม						3.54	0.75	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรมโดยภาพรวมระดับมาก ($\bar{X}=3.54$) และมีความพึงพอใจในระดับมาก 3 ลำดับแรก คือ เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ นาฏศิลป์ โขน โนรา คอนเสิร์ตไทย ผ้าทอ และศิลปกรรม ($\bar{X}=3.63$) จัดกิจกรรมเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาพื้นบ้าน และวิถีชีวิตในกิจกรรมมอ.วิชาการ ($\bar{X}=3.59$) และเป็นแหล่งบริการความรู้ด้านการพัฒนาเด็กปฐมวัย ($\bar{X}=3.57$) และมีความพึงพอใจระดับปานกลางเรื่อง การประชาสัมพันธ์กิจกรรมมีความชัดเจนและเข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X}=3.35$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 15 ความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

4. บทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	ความพึงพอใจ จำนวนคน (ร้อยละ)					n=374		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD	ระดับ
1) วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้	27 (7.9)	146 (42.6)	146 (42.6)	21 (6.1)	3 (0.9)	3.50	0.76	มาก
2) พัฒนางานสร้างสรรค์ด้านดนตรีไทย	26 (7.5)	150 (43.5)	143 (41.4)	22 (6.4)	4 (1.2)	3.50	0.77	มาก
3) วิจัยเพื่อพัฒนาภูมิปัญญาผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้	21 (6.1)	142 (41.3)	163 (47.4)	18 (5.2)		3.48	0.69	ปานกลาง
4) วิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยนาร่องในชุมชน จังหวัดสงขลา	21 (6.3)	144 (43.0)	145 (43.3)	22 (6.6)	3 (0.9)	3.47	0.74	ปานกลาง
5) วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้วัฒนธรรมการแต่งกายภาคใต้	18 (5.3)	146 (42.9)	151 (44.4)	22 (6.5)	3 (0.9)	3.45	0.73	ปานกลาง
6) วิจัยเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาศักยภาพครูปฐมวัยในพื้นที่ประสบภัยธรณีพิบัติ สึนามิ จังหวัดพังงา และระนอง	14 (4.3)	146 (44.4)	144 (43.8)	20 (6.1)	5 (1.5)	3.44	0.73	ปานกลาง
7) พัฒนางานสร้างสรรค์ด้านนาฏศิลป์	23 (6.8)	133 (39.5)	151 (44.8)	26 (7.7)	4 (1.2)	3.43	0.78	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม						3.47	0.74	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์โดยภาพรวมระดับปานกลาง

($\bar{X} = 3.47$) โดยมีความพึงพอใจระดับมาก 3 ลำดับแรก คือ วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ ($\bar{X} = 3.50$) การพัฒนางานสร้างสรรค์ด้านดนตรีไทย ($\bar{X} = 3.50$) และวิจัยเพื่อพัฒนาผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้ ($\bar{X} = 3.48$) และมีความพึงพอใจ เรื่อง การพัฒนางานสร้างสรรค์นาฏศิลป์ ($\bar{X} = 3.43$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 16 ความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม

5. บทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม	ความพึงพอใจ จำนวน (ร้อยละ)					n=384		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD	ระดับ
1) สร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมกับนักศึกษานักศึกษาคณะต่างๆ ในมอ.	29 (7.9)	175 (47.6)	150 (40.8)	13 (3.5)	1 (0.3)	3.59	0.69	มาก
2) สร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมกับชุมชนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย	19 (5.5)	180 (52.0)	131 (37.9)	15 (4.3)	1 (0.3)	3.58	0.67	มาก
3) สร้างเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัยกับครู นักวิชาการศึกษา ผู้ปกครอง และอปท. ในจังหวัดสงขลา	34 (10.0)	128 (37.6)	151 (44.4)	24 (7.1)	3 (0.9)	3.49	0.80	ปานกลาง
4) สร้างเครือข่ายงานวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรม	24 (7.1)	135 (40.1)	157 (46.6)	20 (5.9)	1(0.3)	3.48	0.72	ปานกลาง
5) สร้างเครือข่ายการขับเคลื่อนประสานเสียงกับชุมชนภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย	23 (6.7)	124 (36.2)	171 (49.9)	24 (7.0)	1 (0.3)	3.42	0.73	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม						3.51	0.72	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรมโดยภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) โดยมีความพึงพอใจในระดับมาก 2 ลำดับแรก คือ การสร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมกับนักศึกษานักศึกษาคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.59$) รองลงมา คือ การสร้างเครือข่ายการทำงานศิลปะการแสดงกับชุมชนภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.58$) และมีความพึงพอใจระดับปานกลางเรื่องการ สร้างเครือข่ายงานวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.48$) ตามลำดับ และมีความพึงพอใจเรื่องการสร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมกับชุมชนภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยด้วยการก่อตั้งวงสมิหลาคอรัส ($\bar{X} = 3.42$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 17 ความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

6. ด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้ งานทำนุวัฒนธรรมของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ความพึงพอใจ จำนวน (ร้อยละ)					n=359		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD	ระดับ
1) เป็นศูนย์กลางการรวบรวมข้อมูลและติดตามงานทำนุบำรุงวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	43 (12.1)	158 (44.4)	137 (38.5)	16 (4.5)	2 (0.6)	3.63	0.77	มาก
2) ขับเคลื่อนแผนแม่บทวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	29 (8.4)	170 (49.3)	129 (37.4)	15 (4.3)	2 (0.6)	3.61	0.72	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม						3.62	0.74	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) และทุกรายข้อย่อย ได้แก่ การเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล และติดตามงานด้านทำนุบำรุงวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ($\bar{X} = 3.63$) และขับเคลื่อนแผนแม่บทวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ($\bar{X} = 3.61$) ตามลำดับ

ตารางที่ 18 ความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมแต่ละด้าน ทั้ง 6 ด้าน

ความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม	n	\bar{X}	SD.	ระดับ
1. การขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	359	3.62	0.74	มาก
2. ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	394	3.56	0.74	มาก
3. ด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม	399	3.54	0.75	มาก
4. ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร	392	3.53	0.73	มาก
5. ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม	384	3.51	0.72	มาก
6. ด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	374	3.47	0.74	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม		3.54	0.73	มาก

จากตารางที่ 18 เมื่อพิจารณาลำดับความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม พบว่าผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมโดยภาพรวมระดับมาก ($\bar{X}= 3.54$) โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดต่อบทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ($\bar{X}= 3.62$) รองลงมา คือ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ($\bar{X}= 3.56$) ด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม ($\bar{X}= 3.54$) ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร ($\bar{X}=3.53$) ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม ($\bar{X}= 3.51$) ตามลำดับ และพึงพอใจระดับปานกลางต่อบทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ($\bar{X}= 3.47$)

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของ ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมทั้ง 6 ด้าน โดยจำแนกตามประเภทของกลุ่มผู้รับบริการฯ

บทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม	n	\bar{X}	SD.	F	p-value	รายคู่ที่แตกต่างกัน
1 ด้านการขับเคลื่อนตัวปฏิบัติงานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์				2.356	0.072	
1.1 นักศึกษา	247	3.60	0.66			
1.2 บุคลากร	62	3.49	0.84			
1.3 ผู้บริหาร	18	3.50	0.76			
1.4 ชุมชนภายนอก	32	3.89	0.76			
2. ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม				4.437*	0.004	
2.1 นักศึกษา	270	3.49	0.51			2.1-2.4
2.2 บุคลากร	70	3.63	0.61			
2.3 ผู้บริหาร	19	3.64	0.52			
2.4 ชุมชนภายนอก	35	3.82	0.67			
3. ด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม				9.937*	0.000	
3.1 นักศึกษา	269	3.43	0.53			3.1-3.4,
3.2 บุคลากร	72	3.60	0.71			3.2-3.4,
3.3 ผู้บริหาร	19	3.37	0.72			3.3-3.4
3.4 ชุมชนภายนอก	39	3.96	0.56			
4. ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร				6.738*	0.000	
4.1 นักศึกษา	268	3.51	0.51			4.1-4.4,
4.2 บุคลากร	67	3.55	0.67			4.2-4.4,
4.3 ผู้บริหาร	19	3.37	0.69			4.3-4.4
4.4 ชุมชนภายนอก	38	3.91	0.74			

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของ ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมทั้ง 6 ด้าน โดยจำแนกตามประเภทของกลุ่มผู้รับบริการฯ (ต่อ)

บทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม	n	\bar{X}	SD.	F	p-value	รายชื่อที่แตกต่างกัน
5. ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรม				4.732*	0.003	5.1-5.4, 5.3-5.4
5.1 นักศึกษา	263	3.49	0.54			
5.2 บุคลากร	67	3.52	0.73			
5.3 ผู้บริหาร	18	3.35	0.78			
5.4 ชุมชนภายนอก	39	3.86	0.67			
6. ด้านการสร้างองค์ความรู้งานวิจัยและงานสร้างสรรค์				4.703*	0.003	6.2-6.4
6.1 นักศึกษา	260	3.46	0.51			
6.2 บุคลากร	59	3.31	0.76			
6.3 ผู้บริหาร	16	3.27	0.58			
6.4 ชุมชนภายนอก	39	3.72	0.61			
7. ความพึงพอใจโดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน				6.738*	0.000	7.1-7.4, 7.2-7.4, 7.3-7.4
7.1 นักศึกษา	270	3.50	0.45			
7.2 บุคลากร	72	3.51	0.61			
7.3 ผู้บริหาร	19	3.41	0.62			
7.4 ชุมชนภายนอก	39	3.87	0.56			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 19 เมื่อเปรียบเทียบค่าความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมโดยภาพรวม พบว่า ชุมชนภายนอกและบุคลากรมีความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ฯ โดยภาพในระดับมาก ในขณะที่นักศึกษาและผู้บริหารมีความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ฯ โดยภาพรวมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ฯ แต่ละด้านพบว่า

1) บทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้แก่ ชุมชนภายนอก นักศึกษา ผู้บริหารและบุคลากรตามลำดับ

2) บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กลุ่มผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความพึงพอใจ คือ ชุมชนภายนอก ผู้บริหาร บุคลากร และนักศึกษาตามลำดับ

3) บทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ ชุมชนภายนอก บุคลากร นักศึกษา และผู้บริหารตามลำดับ

4) บทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร ได้แก่ ชุมชนภายนอก บุคลากร นักศึกษา และผู้บริหารและตามลำดับ

5) บทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม ได้แก่ ชุมชนภายนอก บุคลากร นักศึกษา และผู้บริหารตามลำดับ

6) บทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ได้แก่ ชุมชนภายนอก นักศึกษา บุคลากร และผู้บริหารตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าความพึงพอใจตามกลุ่มผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ฯ 3 ลำดับแรก คือ บทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุบำรุงวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร และด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรม ในขณะที่กลุ่ม บุคลากรมีความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ฯ 3 ลำดับแรก คือ บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม รองลงมา คือ ด้านการให้บริการองค์ความรู้ ด้านศิลปะและวัฒนธรรม และด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร ตามลำดับ ส่วนผู้บริหารมีความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ฯ 3 ลำดับแรก คือ บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม รองลงมา คือ ด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุบำรุงวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม ตามลำดับ และ ชุมชนภายนอกมีความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ฯ 3 ลำดับแรก คือ บทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร และด้านขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุบำรุงวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมทั้งโดยภาพรวม (ทั้ง 6 ด้าน) พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์โดยภาพรวม (ทั้ง 6 ด้าน) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และมีความพึงพอใจต่อบทบาทแต่ละด้านทั้ง 5 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มีเพียงบทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุบำรุงวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เท่านั้นที่ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายคู่ พบว่าชุมชนภายนอกเป็นกลุ่มที่มีความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร และการ

ให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม และบทบาทของศูนย์ฯ โดยภาพรวม แตกต่างกับทุกกลุ่ม (นักศึกษา บุคลากร และผู้บริหาร) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นอกจากนี้ ชุมชนภายนอกมีความพึงพอใจต่อการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรมแตกต่างกับนักศึกษาและผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และมีความพึงพอใจต่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของแตกต่างกับนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 รวมทั้งมีความพึงพอใจต่อการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์แตกต่างกับบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2.4 การเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อเปรียบเทียบค่าความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ผลดังตารางที่ 20-26

ตารางที่ 20 ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1. บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ความคาดหวัง			ลำดับ	ความพึงพอใจ			ลำดับ
	\bar{X}	SD.	ระดับ		\bar{X}	SD	ระดับ	
1) จัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย	4.45	0.66	มาก	1	3.66	0.66	มาก	1
2) ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปะและการแสดงนาฏศิลป์ โขน โนรา และดนตรีไทย ทั้งภายในและภายนอก	4.42	0.73	มาก	2	3.59	0.76	มาก	4
3) ทำนุพิธีกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม เช่น พิธีไหว้ครูนาฏศิลป์ โขนและดนตรีไทย	4.41	0.76	มาก	3	3.60	0.79	มาก	3
4) สร้างมาตรฐานงานด้านศิลปะและการแสดงนาฏศิลป์ไทย โขน โนรา และดนตรีไทย	4.40	0.73	มาก	4	3.63	0.71	มาก	2
5) ส่งเสริมและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ	4.36	0.78	มาก	5	3.47	0.73	ปานกลาง	6
6) ส่งเสริมและอนุรักษ์ภูมิปัญญาผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้	4.34	0.79	มาก	6	3.47	0.76	ปานกลาง	7
7) ส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมสากลด้วยการขับร้องประสานเสียงสมิหลาคอร์ส	4.28	0.83	มาก	7	3.48	0.75	ปานกลาง	5
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม	4.38	0.75	มาก		3.56	0.74	มาก	

จากตารางที่ 20 พบว่าผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยภาพรวมในระดับมาก โดยมี

ความคาดหวังในระดับมากทุกรายข้อย่อย และมีความพึงพอใจระดับมากในเรื่องการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างบรรยากาศในมหาวิทยาลัย และกิจกรรม/โครงการทางด้าน นาฏศิลป์ไทย โขน โนรา และ ดนตรีไทย แต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลางในเรื่องการส่งเสริมและเผยแพร่การแลกเปลี่ยน วัฒนธรรมระหว่างสถาบันอุดมศึกษา (โครงการ IMT-GT) การส่งเสริมและอนุรักษ์ผ้าทอพื้นบ้าน ภาคใต้ และการส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมสากลด้วยการขับร้องประสานเสียงสมิหลาในงาน/ กิจกรรมต่างๆของมหาวิทยาลัย ตามลำดับ

ตารางที่ 21 ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาท ด้านการพัฒนาศึกษานักศึกษาและบุคลากร

2. บทบาทด้านการพัฒนาศึกษานักศึกษาและบุคลากร	ความคาดหวัง			ลำดับ	ความพึงพอใจ			ลำดับ
	\bar{X}	SD	ระดับ		\bar{X}	SD.	ระดับ	
1) ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีชีวิตและภูมิปัญญาในชุมชน เช่น การทัศนศึกษาวัฒนธรรม	4.38	0.77	มาก	1	3.52	0.75	มาก	4
2) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศึกษานักศึกษาแบบองค์รวม	4.32	0.74	มาก	2	3.58	0.69	มาก	1
3) พัฒนากระบวนการคิด สติ และจิตใจให้นักศึกษา ด้วยโครงการศึกษากับมิติจิตใจ	4.32	0.78	มาก	3	3.51	0.75	มาก	5
4) ร่วมจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสุขภาพให้แก่ นักศึกษาในรายวิชาสุขภาพกายและจิต	4.32	0.85	มาก	4	3.58	0.75	มาก	2
5) จัดอบรมฯ เพื่อพัฒนาศึกษานักศึกษาแบบองค์รวม ให้แก่กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น นักศึกษากลุ่มเสี่ยง เด็กด้อยโอกาส	4.29	0.82	มาก	5	3.52	0.74	มาก	3
6) จัดอบรมฯพัฒนาศึกษานักศึกษาบุคลากรแบบองค์รวม	4.27	0.80	มาก	6	3.48	0.71	ปานกลาง	6
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม	4.32	0.79	มาก		3.53	0.73	มาก	

จากตารางที่ 21 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการพัฒนาศึกษานักศึกษาและบุคลากร โดยภาพรวมในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อย่อย พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังและความพึงพอใจในระดับมากเกือบทุกข้อ มีเพียงการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศึกษานักศึกษาแบบองค์รวมให้แก่บุคลากรซึ่งผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังในระดับมากแต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตารางที่ 22 ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม

3. บทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม	ความคาดหวัง			ลำดับ	ความพึงพอใจ			ลำดับ
	\bar{X}	SD.	ระดับ		\bar{X}	SD.	ระดับ	
1) เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความรวดเร็ว ตรงต่อเวลา เสมอภาค สุภาพและมีไมตรีจิต	4.40	0.72	มาก	1	3.57	0.77	มาก	4
2) มีสถานที่จัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่เหมาะสม ปลอดภัย และเป็นที่ยู้งักของคนทั่วไป	4.38	0.74	มาก	2	3.53	0.75	มาก	6
3) เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ นาฏศิลป์ โขน โนรา ดนตรีไทย ฟ้าทอ และศิลปกรรม	4.36	0.75	มาก	3	3.63	0.74	มาก	1
4) จัดกิจกรรมเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรม วิถีชีวิต และภูมิปัญญาพื้นบ้านในงานมอ.วิชาการ	4.36	0.76	มาก	4	3.59	0.75	มาก	2
5) มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรม/โครงการที่ชัดเจนและเข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย	4.32	0.80	มาก	5	3.35	0.77	ปานกลาง	7
6) จัดกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมที่คุ้มค่ากับเวลา ทรัพยากร และงบประมาณ	4.30	0.82	มาก	6	3.53	0.73	มาก	5
7) เป็นแหล่งบริการความรู้ด้านการพัฒนาเด็กปฐมวัย เช่น โครงการเสวนาประสานปฐมวัย เว็บไซต์ และการอบรม	4.22	0.89	มาก	7	3.57	0.76	มาก	3
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม	4.33	0.78	มาก		3.54	0.75	มาก	

จากตารางที่ 22 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรมโดยภาพรวมในระดับมาก และมีความคาดหวังและความพึงพอใจในระดับมากเกือบทุกรายข้อย่อย มีเพียงการประชาสัมพันธ์กิจกรรม/โครงการ เท่านั้นที่ผู้รับบริการฯ มีความคาดหวังในระดับมากแต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตารางที่ 23 ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อบทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

4. บทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้ จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	ความคาดหวัง			ลำดับ	ความพึงพอใจ			ลำดับ
	\bar{X}	SD	ระดับ		\bar{X}	SD	ระดับ	
1) วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นใต้	4.36	0.78	มาก	1	3.50	0.76	มาก	1
2) พัฒนางานสร้างสรรค์ด้านดนตรีไทย	4.32	0.79	มาก	2	3.50	0.77	มาก	2
3) วิจัยเพื่อพัฒนาภูมิปัญญาผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้	4.30	0.80	มาก	3	3.48	0.69	ปานกลาง	3
4) วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้วัฒนธรรมการแต่งกายภาคใต้	4.30	0.82	มาก	4	3.45	0.73	ปานกลาง	5
5) พัฒนาสร้างสรรค์ด้านนาฏศิลป์	4.25	0.84	มาก	5	3.43	0.78	ปานกลาง	7
6) วิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการศึกษาปฐมวัยนำร่องในชุมชน จังหวัดสงขลา	4.25	0.87	มาก	6	3.47	0.74	ปานกลาง	4
7) วิจัยเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กปฐมวัยในพื้นที่ประสบภัยธรณีพิบัติ สึนามิ จังหวัดพังงา และระนอง	4.21	0.92	มาก	7	3.44	0.73	ปานกลาง	6
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม	4.28	0.83	มาก		3.47	0.74	ปานกลาง	

จากตารางที่ 23 พบว่าผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในระดับมากทั้งโดยภาพรวม ($\bar{X} = 4.28$) และทุกรายข้อย่อย แต่มีความพึงพอใจโดยภาพรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) และเมื่อพิจารณารายข้อย่อย พบว่าผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจในระดับมากในเรื่อง งานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นใต้ และการพัฒนางานสร้างสรรค์ด้านดนตรีไทย ($\bar{X} = 3.50$) เท่านั้น

ตารางที่ 24 ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม

5. บทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม	ความคาดหวัง			ลำดับ	ความพึงพอใจ			ลำดับ
	\bar{X}	SD	ระดับ		\bar{X}	SD	ระดับ	
1) สร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมกับนักศึกษานักศึกษาคณะต่างๆ ในมอ.	4.37	0.71	มาก	1	3.59	0.69	มาก	1
2) สร้างเครือข่ายงานวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรม	4.37	0.78	มาก	2	3.48	0.72	ปานกลาง	4
3) สร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมกับชุมชนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย	4.36	0.72	มาก	3	3.58	0.67	มาก	2
4) สร้างเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัยกับครูนักวิชาการศึกษา ผู้ปกครอง และอปท. ในจังหวัดสงขลา	4.32	0.83	มาก	4	3.49	0.80	ปานกลาง	3
5) สร้างเครือข่ายการขับเคลื่อนประสานเสียงกับชุมชนภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย	4.28	0.83	มาก	5	3.42	0.73	ปานกลาง	5
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม	4.34	0.77	มาก		3.51	0.72	มาก	

จากตารางที่ 24 พบว่าผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมในระดับมากที่สุด โดยภาพรวมและทุกรายข้อย่อย ในขณะที่ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจระดับมากในเรื่องการสร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมกับนักศึกษานักศึกษาคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยเท่านั้น ส่วนรายข้ออื่นๆ มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง อาทิ การสร้างเครือข่ายการทำงานศิลปะการแสดงกับชุมชนภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และการสร้างเครือข่ายงานวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรม เป็นต้น

ตารางที่ 25 ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

6. ด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ความคาดหวัง			ลำดับ	ความพึงพอใจ			ลำดับ
	\bar{X}	SD	ระดับ		\bar{X}	SD	ระดับ	
1) ขับเคลื่อนแผนแม่บทวัฒนธรรม.สงขลานครินทร์	4.44	0.72	มาก	1	3.61	0.72	มาก	2
2) เป็นศูนย์กลางการรวบรวมข้อมูลและติดตามงาน ทำนุบำรุงวัฒนธรรมของม.สงขลานครินทร์	4.35	0.72	มาก	2	3.63	0.77	มาก	1
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม	4.39	0.72	มาก		3.62	0.74	มาก	

จากตารางที่ 25 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และการเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูลและติดตามงานด้านทำนุบำรุงวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมทั้ง 6 ด้าน

บทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม	df	ความคาดหวัง		ความพึงพอใจ		t	p-value
		\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.		
1. ด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรม ของม.สงขลานครินทร์	357	4.39	0.72	3.62	0.74	19.200*	0.00
2. ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	393	4.38	0.75	3.56	0.74	21.148*	0.00
3. ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม	383	4.34	0.77	3.51	0.72	20.55*	0.00
4. ด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและ วัฒนธรรม	398	4.33	0.78	3.54	0.75	21.440*	0.00
5. ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร	391	4.32	0.79	3.53	0.73	19.914*	0.00
6. ด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์	372	4.28	0.83	3.47	0.74	20.225*	0.00
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม		4.33	0.62	3.54	0.73	22.845*	0.00

$P \leq 0.05$

จากตารางที่ 26 เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมด้วย Pair sample t-test พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังแตกต่างกับความพึงพอใจทั้งโดยภาพรวมและแต่ละด้านทั้ง 6 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ความต้องการที่มีต่อการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมในภาคหน้า

2.4 ความต้องการให้ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทในการดำเนินงานในภาคหน้า

ตารางที่ 27 ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1.ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	จำนวนคน (n)	ความต้องการ		
		\bar{X}	SD	ระดับ
1. จัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมในมอ. เช่น ตลาดนัด วัฒนธรรม งานถนนคนเดิน งานวัฒนธรรมประจำปี เป็นต้น	396	4.55	0.59	มากที่สุด
2. จัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่คุณค่าการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมถิ่นได้	397	4.53	0.65	มากที่สุด
3. จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างสถาบันการศึกษาในประเทศและนานาชาติ	395	4.47	0.64	มาก
4. จัดอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านศิลปะและวัฒนธรรม	395	4.43	0.69	มาก
5. ปรับภูมิทัศน์อาคารเพื่อสร้างบรรยากาศวัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัย	395	4.42	0.69	มาก
6. ขยายพื้นที่การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมสู่ประเทศอื่นๆ ในอาเซียน เช่น เวียดนาม บรูไน เป็นต้น	398	4.42	0.70	มาก
7. จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างภูมิภาค	397	4.41	0.68	มาก
8. จัดกิจกรรมเพื่อเรียนรู้ประเพณีและศาสนา เช่น ประเพณีเดือนสิบ งานชักพระ และวันสำคัญทางศาสนา เป็นต้น	398	4.40	0.68	มาก
9. จัดกิจกรรมเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและนานาชาติ เช่น อาหาร วันสำคัญ	398	4.40	0.68	มาก
10. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาและวรรณกรรมไทย	398	4.39	0.69	มาก
11. จัดกิจกรรมเพื่อเรียนรู้กีฬาและการละเล่นพื้นบ้าน	395	4.39	0.71	มาก
12. จัดประกวดทางวัฒนธรรม เช่น ดนตรีไทย หนังสือน ภัทกลอน ภาพถ่าย	396	4.36	0.71	มาก
13. จัดกิจกรรมเพื่อเรียนรู้ภาษาต่างชาติ เช่น อังกฤษ จีน มลายู ฯลฯ	396	4.36	0.76	มาก
14. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้จิตรกรรมไทย	398	4.35	0.75	มาก
15. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ประติมากรรมไทย	398	4.32	0.75	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม		4.41	0.69	มาก

จากตารางที่ 27 พบว่าผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความต้องการให้ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) และเมื่อพิจารณารายข้อย่อย พบว่า มีความต้องการในระดับมากที่สุดในเรื่องให้ศูนย์ฯ จัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัย อาทิ ตลาดนัดวัฒนธรรม งานถนนคนเดิน งานวัฒนธรรมประจำปี และการแสดงศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น ($\bar{X} = 4.55$) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่คุณค่าการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมถิ่นได้ ($\bar{X} = 4.53$) และมีความต้องการให้ศูนย์ฯ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ประติมากรรมไทยเป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 4.32$)

ตารางที่ 28 ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร

2. บทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร	จำนวนคน (n)	ความต้องการ		
		\bar{X}	SD	ระดับ
1. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาด้านคุณธรรม ทักษะ และการดำรงชีวิตที่เหมาะสม	398	4.53	0.63	มากที่สุด
2. จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และการเห็นประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง (วัฒนธรรมสงขลานครินทร์)	399	4.46	0.62	มาก
3. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพนักศึกษา เช่น การไหว้ แต่งกาย	398	4.42	0.66	มาก
4. จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะทางสังคมด้วยกระบวนการทางวัฒนธรรม	398	4.36	0.69	มาก
5. จัดกิจกรรมเพื่อเรียนรู้และเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ เช่น ทูตวัฒนธรรม	400	4.35	0.67	มาก
โดยภาพรวม		4.42	0.65	มาก

จากตารางที่ 28 พบว่าผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความต้องการให้ศูนย์ฯ ดำเนินงานด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) และเมื่อพิจารณารายข้อย่อย พบว่า มีความต้องการในระดับมากที่สุดในเรื่องการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้มีคุณธรรม ทักษะ และดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.53$) และมีความต้องการในระดับมาก รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และการเห็นประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง (วัฒนธรรมสงขลานครินทร์) ($\bar{X} = 4.46$) และการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพนักศึกษา เช่น การไหว้ การแต่งกาย ($\bar{X} = 4.42$) ตามลำดับ และมีความต้องการให้จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเตรียมตัวสู่อาชีพ ($\bar{X} = 4.35$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 29 ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทด้านการบริการวิชาการ
องค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม

3. บทบาทด้านการบริการวิชาการองค์ความรู้ ด้านศิลปะและวัฒนธรรม	จำนวนคน (n)	ความต้องการ		
		\bar{X}	SD	ระดับ
1. สร้างเวทีกลางเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมทางวัฒนธรรม	400	4.46	0.65	มาก
2. พัฒนาการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย เช่น เสียงตามสาย อินเทอร์เน็ต บอร์ดสโมสรทุกคณะ และป้ายประชาสัมพันธ์	399	4.43	0.65	มาก
3. เปิดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักศึกษา บุคลากร และคนใน ชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรม	400	4.43	0.68	มาก
4. พัฒนาแหล่งให้บริการความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมในมอ.	400	4.41	0.67	มาก
5. ปรับภาพลักษณ์ของหน่วยงานด้านบริการ รูปแบบการดำเนินงาน และ กิจกรรม	400	4.39	0.71	มาก
6. พัฒนางานศิลปะและวัฒนธรรมเข้าสู่ระบบการเรียนการสอน เช่น ดนตรี ไทย นาฏศิลป์ไทย โขน โนรา และการพัฒนาสุขภาพะ เป็นต้น	400	4.38	0.73	มาก
3.6 พัฒนาการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรมทางวัฒนธรรม ทั้งในส่วนของผู้ปฏิบัติงานและผู้เข้าร่วมกิจกรรม อาทิ ให้ประกาศนียบัตร และให้ทุนการศึกษา	400	4.38	0.73	มาก
7. พัฒนาศูนย์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อให้บริการวิชาการงานศิลปะและ วัฒนธรรมแก่สังคมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย	400	4.35	0.65	มาก
8. พัฒนาหลักสูตรอบรมศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มพูนทักษะและ ประสบการณ์ให้แก่นักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัย	400	4.35	0.68	มาก
9. จัดทัศนศึกษา/การดูงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมให้แก่นักศึกษา บุคลากร และผู้สนใจ	400	4.33	0.70	มาก
โดยภาพรวม		4.39	0.68	มาก

จากตารางที่ 29 ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความต้องการให้ศูนย์ส่งเสริม
ศิลปะและวัฒนธรรมดำเนินงานด้านการบริการวิชาการองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมอยู่ใน
ระดับมาก ทั้งโดยภาพรวม ($\bar{X}=4.39$) และทุกรายข้อย่อย โดยต้องการให้ศูนย์สร้างเวทีกลางเพื่อเปิด
โอกาสให้นักศึกษาทำกิจกรรมทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมาคือ พัฒนาการประชาสัมพันธ์
เพื่อให้เข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย เช่น เสียงตามสาย อินเทอร์เน็ต บอร์ดสโมสรทุกคณะ และป้าย
ประชาสัมพันธ์ และเปิดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักศึกษา บุคลากร และคนในชุมชนเพื่อ

สร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรม ($\bar{X}=4.43$) ตามลำดับ ตลอดจนต้องการให้จัดทัศนศึกษา/การดูงาน ด้านศิลปะและวัฒนธรรมให้แก่นักศึกษา บุคลากร และผู้สนใจ ($\bar{X}=4.33$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 30 ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้ จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

4. บทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้ จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	จำนวนคน (n)	ความต้องการ		
		\bar{X}	SD	ระดับ
1. ส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยในระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับ ASEAN	399	4.39	0.69	มาก
2. พัฒนางานสร้างสรรค์ด้านนาฏศิลป์ โขน โนรา และดนตรีไทย	400	4.38	0.69	มาก
3. พัฒนางานวิจัยวัฒนธรรมเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษา	400	4.38	0.74	มาก
4. พัฒนางานวิจัยเพื่อช่วยแก้ปัญหาสังคมท้องถิ่นได้	399	4.37	0.74	มาก
5. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนอย่างมีส่วนร่วมเพื่อการเรียนรู้ และสร้างความตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรม ไทย	400	4.32	0.65	มาก
6. พัฒนางานวิจัยเพื่อทำความเข้าใจสภาพสังคมและคุณภาพชีวิตในชุมชนท้องถิ่นได้	400	4.32	0.71	มาก
7. พัฒนางานวิจัยเพื่อพัฒนาพิพิธภัณฑ์/ศูนย์การเรียนรู้ของเล่นและการละเล่นพื้นบ้าน	400	4.30	0.79	มาก
8. พัฒนางานวิจัยเกี่ยวกับผู้สูงอายุ/ผู้ด้อยโอกาส	398	4.27	0.82	มาก
9. พัฒนางานวิจัยเกี่ยวกับภูมิปัญญาของกลุ่มน้ำทะเลสาบ	399	4.26	0.83	มาก
10. พัฒนางานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อ ศาสนา และประเพณี	399	4.26	0.77	มาก
11. พัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างคุณค่างานศิลปะและวัฒนธรรม	400	4.25	0.67	มาก
12. พัฒนางานวิจัยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชุมชน	399	4.23	0.73	มาก
โดยภาพรวม		4.31	0.73	มาก

จากตารางที่ 30 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความต้องการให้ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมดำเนินงานด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อยู่ในระดับมากทั้งโดยภาพรวม ($\bar{X}=4.31$) และทุกรายข้อย่อย โดยมีความต้องการให้ศูนย์ส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยในระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับ ASEAN ($\bar{X}=4.39$) รองลงมา คือ พัฒนางานสร้างสรรค์ด้านนาฏศิลป์ โขน โนรา และดนตรีไทย และพัฒนางานวิจัยวัฒนธรรมเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษา ($\bar{X}=4.38$) และพัฒนางานวิจัยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชุมชน ($\bar{X}=4.23$) เป็นลำดับสุดท้าย เป็นต้น

ตารางที่ 31 ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม

5. บทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม	จำนวนคน (n)	ความต้องการ		
		\bar{X}	SD	ระดับ
1. สร้างเครือข่ายการทำงานทางวัฒนธรรมในมิติต่างๆ กับชุมชนภายนอกในระดับมหาวิทยาลัย	400	4.38	0.67	มาก
2. จัดประชุมสัมมนาเครือข่ายผู้ขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมประจำปี	398	4.36	0.72	มาก
3. สร้างเครือข่ายการทำงานทางวัฒนธรรมในมิติต่างๆ กับชุมชนภายนอกระหว่างสถาบันการศึกษาในประเทศ	400	4.36	0.75	มาก
4. สร้างเครือข่ายการทำงานทางวัฒนธรรมในมิติต่างๆ กับชุมชนภายนอกในระดับนานาชาติ	398	4.33	0.77	มาก
5. สร้างเครือข่ายการทำงานทางวัฒนธรรมในมิติต่างๆ กับชุมชนภายนอกในระดับวิทยาเขต	400	4.31	0.66	มาก
โดยภาพรวม		4.35	0.71	มาก

จากตารางที่ 31 พบว่าผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความต้องการให้ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมดำเนินงานการสร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยภาพรวม ($\bar{X}=4.35$) และทุกรายข้อย่อย โดยต้องการให้ศูนย์สร้างเครือข่ายการทำงานทางวัฒนธรรมในมิติต่างๆ กับชุมชนภายนอกในระดับมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมา คือ จัดประชุมสัมมนาเครือข่ายผู้ขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมประจำปี และสร้างเครือข่ายการทำงานทางวัฒนธรรมในมิติต่างๆ กับชุมชนภายนอก ระหว่างสถาบันการศึกษาในประเทศ ($\bar{X} = 4.36$) และการสร้างเครือข่ายการทำงานทางวัฒนธรรมในมิติต่างๆ กับชุมชนภายนอก ในระดับวิทยาเขต ($\bar{X} = 4.31$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 32 ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทการขับเคลื่อนงานทำนุ วัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย

6. บทบาทด้านภารกิจในฐานะผู้ขับเคลื่อนงาน ทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย	จำนวนคน (n)	ความต้องการ		
		\bar{X}	SD	ระดับ
1. พัฒนาระบบการติดตามและรวบรวมงานทำนุวัฒนธรรมของ มหาวิทยาลัยเพื่อขับเคลื่อนงานเชิงนโยบายในด้านประกันคุณภาพ	400	4.34	0.72	มาก
2. กำหนดกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับแผนทำนุวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยและมีความต่อเนื่อง	400	4.28	0.67	มาก
3. ประชุมสัมมนาเพื่อจัดทำแผนงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยร่วมกับหน่วยงานและคณะต่างๆทุก วิทยาเขต	400	4.24	0.64	มาก
โดยภาพรวม		4.29	0.67	มาก

จากตารางที่ 32 พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความต้องการให้ศูนย์ฯ ดำเนินงานภารกิจในฐานะผู้ขับเคลื่อนงานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยในระดับมาก ทั้งโดย ภาพรวม ($\bar{X}=4.29$) และทุกรายข้อย่อย โดยต้องการให้พัฒนาระบบการติดตามและรวบรวมการทำนุ วัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย เพื่อขับเคลื่อนงานเชิงนโยบายของมหาวิทยาลัยด้านประกันคุณภาพ ($\bar{X}=4.34$) รองลงมา คือ การกำหนดกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับแผนงานและดำเนินอย่าง ต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.28$) และประชุมสัมมนาเพื่อจัดทำแผนด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของ มหาวิทยาลัยร่วมกับหน่วยงานและคณะต่างๆทุกวิทยาเขต ($\bar{X}= 4.24$) เป็นลำดับสุดท้าย ตามลำดับ

ตารางที่ 33 ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความต้องการให้ศูนย์ดำเนินงานต่อไปในภายภาคหน้าทั้ง 6 ด้าน

บทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม	\bar{X}	SD.	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร	4.42	0.65	มาก	1
2. ด้านการดำเนินงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	4.41	0.69	มาก	2
3. ด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม	4.39	0.68	มาก	3
4. ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม	4.35	0.71	มาก	4
5. ด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	4.31	0.73	มาก	5
6. ด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานด้านวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	4.29	0.67	มาก	6
โดยภาพรวม	4.36	0.68	มาก	

จากตารางที่ 33 พบว่าผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องการให้ศูนย์ดำเนินงานต่อไปในภายภาคหน้าอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยภาพรวม ($\bar{X} = 4.36$) และทุกๆด้าน โดยอยากให้ศูนย์ดำเนินงานด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร ($\bar{X} = 4.42$) รองลงมา คือ ด้านการดำเนินงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.41$) ด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.39$) ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.32$) ด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.31$) และด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานด้านวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.28$) เป็นลำดับสุดท้าย

ความต้องการในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1. ผลการวิจัยจากการจัดสนทนากลุ่ม

เพื่อศึกษาความต้องการ/สิ่งที่อยากเห็นในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จึงมีการจัดเวทีสนทนากลุ่ม 2 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 เวทีสนทนากลุ่มกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ตัวแทนนักศึกษาที่ทำงานสโมสรนักศึกษาคณะต่างๆ) เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 15 กันยายน 2554 ณ ห้อง E203 คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยมีผู้เข้าร่วมทั้งหมด 20 คน

ครั้งที่ 2 เวทีสนทนากลุ่มกับบุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ผู้บริหาร นักกิจกรรมนักศึกษา นักวิชาการอุดมศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องจากคณะต่าง ๆ) เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2554 ณ ห้อง 210 สำนักงานอธิการบดี โดยมีผู้เข้าร่วมทั้งหมด 28 คน

1.1 ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยฯ

(1) ระดับมหาวิทยาลัย

- มีกลยุทธ์ส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น การสร้างแรงจูงใจโดยการบันทึก ลงทรานสคริปต์

- ให้ประกาศนียบัตรแก่คนทำงานหรืออบรมทางวัฒนธรรม

- จำหน่ายราคาบัตรเข้าชมการแสดงศิลปวัฒนธรรมในราคานักศึกษาและไม่แพงเพื่อ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมมากขึ้น

- เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาและงานประเพณี มากขึ้น โดยการงดการเรียนในวันงานสำคัญของภาคใต้ โดยเฉพาะงานทำประเพณีทำบุญเดือนสิบ

- สร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมกับนักศึกษาโดยจัดประชุมสโมสรนักศึกษาจาก ทุกคณะ จัดค่ายผู้นำนักศึกษา และการประชุมเชียร์ระดับมหาวิทยาลัย

- พัฒนาช่องทางการสื่อสารเพื่อเข้าถึงยังกลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้น โดยมีการ ประชาสัมพันธ์ในหลายช่องทาง เช่น เสียงตามสายของมหาวิทยาลัยและคณะต่างๆ เว็บไซต์ บอร์ด สโมสรของแต่ละคณะ ตลอดจนมีป้าย/โปสเตอร์ในหลายๆจุด

- พัฒนาเว็บไซต์มหาวิทยาลัยให้เป็นแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมที่สามารถอ้างอิงได้

- สร้างเครือข่ายวัฒนธรรมบนอินเทอร์เน็ต เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลและ ทราบข่าวได้อย่างรวดเร็ว

- จัดทำปฏิทินกิจกรรมวัฒนธรรมในระดับมหาวิทยาลัย (ประจำปี) และ ประชาสัมพันธ์ทั่วถึงและเป็นวงกว้าง

- มีเวทีกลางสำหรับจัดงานวัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษาแต่ละคณะได้แสดงผลงาน หรือ สร้างสรรค์งานวัฒนธรรมร่วมกัน

- จัดประชุมเชียร์ร่วมกันทุกคณะทั่วทั้งมหาวิทยาลัย เพื่อสร้างวัฒนธรรมความเป็น หนึ่งเดียวและนักศึกษามีโอกาสรู้จักเพื่อนต่างคณะมากขึ้น

- เป็นศูนย์รวมความรู้ ข้อมูล ข่าวสารทางวัฒนธรรมอย่างแท้จริง

(2) ระดับคณะ

- ส่งเสริมปลูกฝังวัฒนธรรมไทยผ่านการรับน้อง/กิจกรรมได้แก่ การไหว้ การแต่งกาย วัฒนธรรมพี่ดูแลน้อง และผู้ชายดูแลผู้หญิง เป็นต้น

- ส่งเสริมการจัดกิจกรรม meeting ระหว่างนักศึกษาไทยกับนักศึกษาต่างชาติเพื่อพัฒนาภาษา และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

- ทำกิจกรรมร่วมกับชุมชน โดยเชิญนักปราชญ์ในชุมชนมาให้ความรู้นักศึกษาในรายวิชา และงานมอ.วิชาการ เป็นต้น

- ส่งเสริมอาชีพ การกระจายสินค้า พัฒนาสินค้าท้องถิ่น เช่น ผลิตภัณฑ์ความงาม อาหาร และงานหัตถกรรม เป็นต้น

(3) รูปแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

- จัดงานประเพณีท้องถิ่นและศาสนา เช่น ประเพณีงานทำบุญเดือนสิบ งานประเพณีชักพระ และงานวันสำคัญทางศาสนา เพื่อสร้างความผูกพันและทัศนคติบวกกับท้องถิ่น

- จัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้มีโอกาสศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตท้องถิ่น อาชีพของชุมชนท้องถิ่นในรูปแบบของค่ายสัมผัสชุมชน หรือทัศนศึกษา โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมมากขึ้น เพื่อส่งเสริมความเข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่น

- จัดงานตลาดนัดวัฒนธรรม โดยแสดงศิลปวัฒนธรรม จำหน่ายอาหารและผลิตภัณฑ์วัฒนธรรม เพื่อสะท้อนวิถีชีวิตของคนในชุมชนให้นักศึกษาได้เข้าใจวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น และเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทย ตลอดจนเป็นการส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกับชุมชน

- จัดประกวดด้านวัฒนธรรม เช่น ดนตรีไทย กลอน หนังสือ และถ่ายภาพ เป็นต้น

- จัดกิจกรรมเพื่อการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม โดยขยายพื้นที่สู่ประเทศอื่นๆ ในอาเซียน เช่น เวียดนาม บรูไน และระหว่างภูมิภาค

- จัดกิจกรรมเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมนานาชาติ/ต่างชาติ เช่น ภาษา อาหาร ประเพณี/วันสำคัญ (ตรุษจีน คริสมาสต์) การจำลองพิธีแต่งงาน และการเซดมังกรในวันตรุษจีน เป็นต้น

- จัดกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านของไทย โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าร่วมแข่งขันและมีเงินรางวัลสำหรับสร้างแรงจูงใจ

- จัดอบรม/สัมมนาทางวัฒนธรรม เช่น ดนตรี อาหาร โดยตั้งชื่อเรื่องที่น่าสนใจเหมาะกับกลุ่มเป้าหมายโดยใช้วิทยากรที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป และจัดอบรม/สัมมนาในช่วงที่ไม่ตรงการเรียนการสอน และควรอยู่ในช่วงเปิดเทอม

- พัฒนาพิพิธภัณฑ์ด้านวัฒนธรรมให้นักศึกษาและประชาชนสามารถเข้าเยี่ยมชมได้

- จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังวัฒนธรรมที่ดีงามให้แก่นักศึกษา เช่น วัฒนธรรมการไหว้ การแต่งกาย วัฒนธรรมผู้ชายดูแลผู้หญิง

1.2 ความความต้องการของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม

(1) ระดับมหาวิทยาลัย

- ส่งเสริมพัฒนางานวิจัยด้านวัฒนธรรมเพื่อศึกษาอัตลักษณ์การแต่งกายภาคใต้ และนำผลจากงานวิจัยที่ได้มาสร้างสรรค์การแต่งกายประจำมหาวิทยาลัย

- พัฒนารูปแบบการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ชัดเจน และเป็นรูปธรรม

- ทำ MOU ร่วมกับมหาวิทยาลัยในแถบ ASEAN เพื่อเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้/ศึกษาดูงานในประเทศ ASEAN

- เตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาและบุคลากรเพื่อทำความเข้าใจและรู้จักตัวตนและอัตลักษณ์ของคนมอ. ก่อนเข้าสู่ ASEAN

- รมรงค์ส่งเสริมให้บุคลากรและนักศึกษาแต่งกายด้วยผ้าไทย โดยกำหนดวันสำหรับแต่งกายด้วยผ้าไทยให้ชัดเจน

- มหาวิทยาลัยควรกำหนดให้ประเพณีทำบุญเดือนสิบเป็นวันหยุดราชการ โดยไม่นับเป็นวันลา เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาและบุคลากรได้เข้าร่วมประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญของภาคใต้

- มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานวัฒนธรรมในระดับมหาวิทยาลัย

- สนับสนุน/ส่งเสริมหน่วยงานที่รับผิดชอบงานวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจน ได้แก่ ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม และงานกิจการนักศึกษาทุกคณะ

- ส่งเสริมให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม

(2) ระดับหน่วยงาน

- หน่วยงานต่างๆ ควรมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงานวัฒนธรรม โดยมีการกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ แผนปฏิบัติงานและเป้าหมายที่ชัดเจน

- หน่วยงานต่างๆ ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินงาน/จัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมอย่างชัดเจน

- สร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัย เพื่อนำไปสู่การบรรลุภารกิจทางวัฒนธรรม และเพิ่มศักยภาพการทำงาน

- บูรณาการงานวัฒนธรรมเข้ากับการเรียนการสอน เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจในงานวัฒนธรรมนั้น ๆ

- มีความร่วมมือในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมทุกระดับ และจากทุกภาคส่วน

- จัดประชุมคณะกรรมการด้านวัฒนธรรมทุกหน่วยงานร่วมกัน

- เตรียมความพร้อมของนักศึกษาเข้าสู่ ASEAN โดยเฉพาะเรื่องการใช้ภาษาผ่านหลักสูตรการเรียนการสอน โดยคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย

- ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายด้านวัฒนธรรมให้ชัดเจน และมีการติดตามงานอย่างสม่ำเสมอ

(3) รูปแบบกิจกรรม

- จัดงานพหุวัฒนธรรมในเชิงแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยเฉพาะวิถีชีวิต เช่น คนไทยพุทธเรียนรู้วิถีชีวิตคนไทยมุสลิม (เด็กพุทธเข้ามัสยิด, เด็กมุสลิมเข้าวัด) เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่น

- จัดงานพหุวัฒนธรรมที่หลากหลาย เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมต่างถิ่น

- จัดกิจกรรม/งานประเพณีท้องถิ่น เช่น ลากพระ เคื่อนลิบ ตรุษจีน และประเพณีภาคใต้อื่นๆ ซึ่งจะช่วยเสริมการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษาและบุคลากรต่างภูมิภาค และส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชน

- ดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

- สร้างความเข้มแข็งของวัฒนธรรมด้านภาษาและวัฒนธรรมพื้นฐานในการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การแต่งกาย การพูด การไหว้

- จัดกิจกรรม/โครงการที่สะท้อนให้เห็นความเป็นเอกลักษณ์ของคนภาคใต้ และความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม เช่น การแต่งกาย ภาษา ฯลฯ

- ประชาสัมพันธ์งานด้านวัฒนธรรมที่สามารถเข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ

- รณรงค์ส่งเสริมวัฒนธรรมที่ดึงมาอย่างต่อเนื่อง

- จัดงานประเพณีสารทเดือนสิบ (ทำบุญแรก) ให้เป็นงานประเพณีของมหาวิทยาลัย และควรจัดก่อนเทศกาล 1 สัปดาห์ โดยให้หน่วยงานหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพ และกำหนดให้วันทำบุญใหญ่เป็นวันหยุดราชการโดยไม่นับเป็นวันลา เนื่องจากเป็นงานที่สำคัญของคนภาคใต้

- จัดโครงการแลกเปลี่ยน/ดูงานให้นักศึกษาดูงานจากประเทศในแถบ ASEAN เป็นประจำทุกปีโดยอาจหมุนเวียนเป็นรายหน่วยงาน

- จัดงาน “มหกรรมพหุวัฒนธรรมและนานาชาติ”

- มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมและการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับ
ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ตารางที่ 34 ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับศูนย์ส่งเสริมศิลปะ
และวัฒนธรรม

ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ฯ	n	ความคิดเห็น			ลำดับ
		\bar{X}	SD	ระดับ	
1. บุคลากรและนักศึกษาไม่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงาน วัฒนธรรม	397	3.07	1.11	ปานกลาง	1
2. หน่วยงานให้ความสำคัญกับงานวัฒนธรรมน้อยกว่างานอื่นๆ	396	3.04	1.10	ปานกลาง	2
3. หน่วยงานขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ และขาดผู้รับผิดชอบทาง วัฒนธรรม	392	3.01	1.15	ปานกลาง	3
4. หน่วยงานขาดงบประมาณในการดำเนินงานทางวัฒนธรรม	396	2.98	1.20	ปานกลาง	4
5. หน่วยงานขาดการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด	395	2.96	1.24	ปานกลาง	5
6. หน่วยงานขาดเครือข่ายการจัดกิจกรรมและสนับสนุนงานวัฒนธรรม	396	2.94	1.18	ปานกลาง	7
7. หน่วยงานขาดนโยบายการดำเนินงานวัฒนธรรมในระดับหน่วยงาน	393	2.95	1.18	ปานกลาง	6
8. หน่วยงานขาดนโยบายการดำเนินงานวัฒนธรรมระดับมหาวิทยาลัย	394	2.93	1.14	ปานกลาง	8
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม		2.98	1.16	ปานกลาง	

จากตารางที่ 34 ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับศูนย์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) และทุกรายข้อย่อย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่เกิดจากบุคลากรและนักศึกษาไม่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานทางวัฒนธรรม ($\bar{X}=3.07$) รองลงมา คือ หน่วยงานให้ความสำคัญกับงานวัฒนธรรมน้อยกว่างานอื่นๆ ($\bar{X}=3.04$) หน่วยงานขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ และขาดผู้รับผิดชอบทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.01$) ตามลำดับ และมีปัญหาเรื่องขาดนโยบายในการดำเนินงานวัฒนธรรมในระดับมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.93$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 35 ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมแต่ละด้าน

สภาพปัญหา	n	\bar{X}	SD.	F	p-Value	รายการที่แตกต่างกัน
1. บุคลากรและนักศึกษาไม่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานวัฒนธรรม				15.222*	0.00	
1.1 นักศึกษา	270	2.83	1.09			1.1-1.2,
1.2 บุคลากร	69	3.62	1.01			1.1-1.3,
1.3 ผู้บริหาร	19	3.79	1.03			1.1-1.4
1.4 ชุมชนภายนอก	39	3.41	0.93			
2. หน่วยงานให้ความสำคัญกับงานวัฒนธรรมน้อยกว่างานอื่นๆ				19.470*	0.00	
2.1 นักศึกษา	270	2.78	1.05			2.1-2.2,
2.2 บุคลากร	68	3.71	0.93			2.1-2.3,
2.3 ผู้บริหาร	19	3.58	0.90			2.1-2.4
2.4 ชุมชนภายนอก	39	3.44	0.94			
3. หน่วยงานขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ และขาดผู้รับผิดชอบทางวัฒนธรรม				22.282*	0.00	
3.1 นักศึกษา	267	2.72	1.11			3.1-3.2,
3.2 บุคลากร	69	3.81	0.97			3.1-3.3
3.3 ผู้บริหาร	19	3.68	0.94			
3.4 ชุมชนภายนอก	37	3.24	1.15			
4. หน่วยงานขาดงบประมาณในการดำเนินงานทางวัฒนธรรม				12.027*	0.00	
4.1 นักศึกษา	270	2.74	1.19			4.1-4.2,
4.2 บุคลากร	68	3.59	1.10			4.1-4.4
4.3 ผู้บริหาร	19	3.68	0.90			
4.4 ชุมชนภายนอก	39	3.24	1.10			

ตารางที่ 35 ปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับศูนย์ฯแต่ละด้าน

สภาพปัญหา	n	\bar{X}	SD.	F	p-Value	รายการที่แตกต่างกัน
5. หน่วยงานขาดการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด				12.133*	0.00	5.1-5.2, 5.1-5.4
5.1 นักศึกษา	270	2.71	1.23			
5.2 บุคลากร	67	3.54	1.10			
5.3 ผู้บริหาร	19	3.47	0.96			
5.4 ชุมชนภายนอก	39	3.41	1.24			
6. หน่วยงานขาดเครือข่ายการจัดกิจกรรมและสนับสนุนงานวัฒนธรรม				13.763*	0.00	6.1-6.2, 6.1-6.3, 6.1-6.4
6.1 นักศึกษา	270	2.70	1.20			
6.2 บุคลากร	68	3.56	0.99			
6.3 ผู้บริหาร	19	3.58	0.69			
6.4 ชุมชนภายนอก	39	3.26	1.04			
7. หน่วยงานขาดนโยบายการดำเนินงานระดับหน่วยงาน				11.142*	0.00	7.1-7.2
7.1 นักศึกษา	270	2.73	1.18			
7.2 บุคลากร	68	3.54	1.12			
7.3 ผู้บริหาร	19	3.37	0.89			
7.4 ชุมชนภายนอก	38	3.26	1.00			
8. หน่วยงานขาดนโยบายการดำเนินงานวัฒนธรรมระดับมหาวิทยาลัย				10.935*	0.00	8.1-8.2
8.1 นักศึกษา	270	2.72	1.13			
8.2 บุคลากร	69	3.51	1.06			
8.3 ผู้บริหาร	19	3.32	3.32			
8.4 ชุมชนภายนอก	38	3.21	3.21			
9. ปัญหาโดยภาพรวม				18.124*	0.00	9.1-9.2, 9.1-9.3
9.1 นักศึกษา	270	2.74	1.04			
9.2 บุคลากร	69	3.59	0.85			
9.3 ผู้บริหาร	19	3.56	0.65			
9.4 ชุมชนภายนอก	39	3.33	0.80			

*p ≤ .05

จากตารางที่ 35 พบว่าปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับศูนย์ฯ ส่วนใหญ่เกิดกับกลุ่มบุคลากร รองลงมา คือ ผู้บริหาร ชุมชนภายนอก และนักศึกษา ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาความสภาพปัญหารายข้อย่อย พบว่า

ปัญหาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับศูนย์ฯของนักศึกษาส่วนใหญ่ เกิดจากการไม่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานวัฒนธรรม รองลงมา คือ หน่วยงานให้ความสำคัญกับงานวัฒนธรรมน้อยกว่างานอื่นๆ และหน่วยงานขาดงบประมาณในการดำเนินงานทางวัฒนธรรมตามลำดับ

ปัญหาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับศูนย์ฯของบุคลากรส่วนใหญ่ เกิดจากหน่วยงานขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ และขาดผู้รับผิดชอบทางวัฒนธรรม รองลงมา คือ หน่วยงานให้ความสำคัญกับงานวัฒนธรรมน้อยกว่างานอื่นๆ และการไม่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานวัฒนธรรม ตามลำดับ

ปัญหาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับศูนย์ฯของผู้บริหารส่วนใหญ่ เกิดจาก การไม่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานวัฒนธรรม รองลงมา คือ หน่วยงานขาดงบประมาณในการดำเนินงานทางวัฒนธรรม และหน่วยงานให้ความสำคัญกับงานวัฒนธรรมน้อยกว่างานอื่นๆ ตามลำดับ

ปัญหาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับศูนย์ฯของชุมชนภายนอกส่วนใหญ่ เกิดจากหน่วยงานสังกัดให้ความสำคัญกับงานวัฒนธรรมน้อยกว่างานอื่นๆ รองลงมาคือ การไม่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานวัฒนธรรม และขาดการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด

ทั้งนี้ปัญหาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับศูนย์ฯของนักศึกษาที่พบน้อยกว่าประเด็นอื่นๆ คือ ขาดเครือข่ายการจัดกิจกรรมและสนับสนุนทางวัฒนธรรม ในขณะที่ปัญหาที่พบน้อยกว่าประเด็นอื่นๆ สำหรับบุคลากร ผู้บริหารและชุมชนภายนอก คือ ขาดนโยบายการดำเนินงานวัฒนธรรมระดับมหาวิทยาลัย

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของสภาพปัญหาต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมทั้งโดยภาพรวม (ทั้ง 6 ด้าน) พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแตกต่างกันจะมีสภาพปัญหาแตกต่างกันในทุกๆกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การไม่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานวัฒนธรรม หน่วยงานให้ความสำคัญกับงานวัฒนธรรมน้อยกว่างานอื่นๆ คณะหน่วยงานขาดเครือข่ายการจัดกิจกรรมและสนับสนุนงานวัฒนธรรม ทั้งนี้นักศึกษา กับบุคลากรและผู้บริหารมีปัญหาเรื่องหน่วยงานขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ และขาดผู้รับผิดชอบทางวัฒนธรรมแตกต่างกัน

นักศึกษา กับบุคลากรและชุมชนภายนอกมีปัญหาเรื่องหน่วยงานขาดการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานขาดงบประมาณในการดำเนินงานทางวัฒนธรรมแตกต่างกัน

นักศึกษา และบุคลากรมีปัญหาเรื่อง หน่วยงานขาดนโยบายการดำเนินงานวัฒนธรรมในระดับหน่วยงานและ หน่วยงานขาดนโยบายการดำเนินงานวัฒนธรรมระดับมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมไว้ดังนี้

ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1) ผลักดันให้งานทำบุญเดือนสิบซึ่งเป็นงานประเพณีท้องถิ่นของภาคใต้เป็นวันหยุดราชการ และวันหยุดประจำท้องถิ่นได้

2) เสริมสร้างความเข้มแข็งศิลปะและวัฒนธรรมภาคใต้โดยสร้างความตระหนักความสำคัญของศิลปะและวัฒนธรรมไทยให้แก่บุคลากรและนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3) สนับสนุนและรณรงค์ให้บุคลากรทุกคณะแต่งกายด้วยผ้าไทยโดยพร้อมเพรียงกัน โดยอาจกำหนดวันแต่งกายผ้าไทย และแนะนำวิธีการสร้างลายผ้าใหม่ๆ ให้ชุมชนทอผ้าที่เหมาะสมการนำไปใช้งาน

4) จัดกิจกรรมวัฒนธรรมในลักษณะองค์กรร่วมจัดแบบมีส่วนร่วม เช่น การจัดนิทรรศการสาธิต ไม่ควรจัดประกวดแข่งขัน เพราะสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น เช่น การประกวดแห่ และการประกวดนางนพมาศในงานประเพณีลอยกระทง เป็นต้น

5) จัดเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นและเพื่อนบ้าน เช่น กิจกรรมทำขนมไทย/ขนมพื้นเมือง การเรียนรู้ภาษาเพื่อนบ้าน สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น/สถาปัตยกรรมอาเซียน เป็นต้น

6) สร้างความตระหนักเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่ดึงดูดใจแก่นักศึกษาและบุคลากรหรือบุคคลทั่วไป

7) ประชาสัมพันธ์งานหรือกิจกรรมทางวัฒนธรรมก่อนวันงานอย่างน้อย 1 สัปดาห์เพื่อการรับรู้และกระจายข่าวสาร และการจัดเวลาเพื่อขออนุญาตต้นสังกัดสำหรับเข้าร่วมกิจกรรม

ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร

1) พัฒนากิจกรรมให้นักศึกษาทุกคนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วม

2) ทบทวนรูปแบบการจัดโครงการพัฒนาบุคลากรแบบองค์กรร่วมด้วยมิติวัฒนธรรม

3) ควรจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษา โดยเชิญวิทยากรเชี่ยวชาญในแต่ละสาขามาให้ความรู้มากกว่าการจัดกิจกรรมแล้วแจกทรานสคริปต์

4) ปลูกฝังและสนับสนุนให้เกิดความเสียสละเพื่อส่วนรวม

ด้านการบริการวิชาการองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม

1) จัดกิจกรรมบริการวิชาการให้แก่เยาวชน โดยไม่เก็บค่าลงทะเบียน โดยเฉพาะเยาวชนในชนบท

2) สร้างสื่อการเรียนรู้สำหรับเยาวชนในโรงเรียนต่างจังหวัด และต่างอำเภอ

3) ให้บริการด้านการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและชุมชนเมืองภาคใต้

4) ประกวดตอบปัญหาทางวิชาการ หรือ เผยแพร่ข้อมูลให้แก่แต่ละโรงเรียนในจังหวัดสงขลาทราบถึงวัฒนธรรมของเราเพื่อคู่อาเซียน

ด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

1) ศูนย์ฯ ควรผลักดันให้เกิดงานวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม โดยร่วมมือกับคณะด้านสังคมศาสตร์ และสนับสนุนให้นำผลงานวิจัย หรือผลงานของศูนย์ศิลปะฯ ไปใช้ประโยชน์ต่อยอดหรือขยายผลต่อไป

2) ศูนย์ฯ ควรสนับสนุนการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างจริงจัง

ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานทางวัฒนธรรม

1) ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรมระหว่างวิทยาเขตและสถาบันการศึกษาอื่นๆ ในภาคใต้

2) มีตารางกิจกรรมในเว็บไซต์ของศูนย์ฯ และมีการ link กับคณะ/องค์การนักศึกษา กองกิจการนักศึกษาเพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้นักศึกษาได้รับทราบ

ด้านการขับเคลื่อนงานศิลปะและวัฒนธรรม

1) ควรใช้ระบบในการติดตามงานทำวัฒนธรรมแบบเดียวกัน

2) ควรแต่งตั้งคณะกรรมการทำวัฒนธรรมเพื่อดูแลงานทำวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขตในภาพรวม และขับเคลื่อนงานศิลปะและวัฒนธรรมไปในทิศทางเดียวกัน

3) ให้ศูนย์ศิลปะฯ เป็นศูนย์กลางในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมระดับมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะเรื่องการจัดทำแผนงานด้านศิลปวัฒนธรรม โดยมีการวางแผนร่วมกันกับทุกคณะทั้ง 5 วิทยาเขต และมีการกำหนดกิจกรรมร่วม เช่น กิจกรรมตามประเพณี กิจกรรมที่มีคณะดำเนินการ มีการค้นหาจุดเด่น จุดเน้นของแต่ละคณะที่ดำเนินงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยให้ค่าน้ำหนักที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

1) ศูนย์ฯ เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ ศิลปะ และวัฒนธรรม และให้บริการอย่างชัดเจน มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้ศูนย์ฯ มีอาคารที่บ่งบอกความเป็นอัตลักษณ์ของศูนย์วัฒนธรรมจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมในวิทยาเขตอื่นๆ

2) ศูนย์ฯ ควรพัฒนาความเป็นเอกลักษณ์ของหน่วยงานที่โดดเด่น ค้นหาศักยภาพของหน่วยงานแล้วทำงานด้านนั้นอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

3) สร้างสื่อประชาสัมพันธ์ให้เพิ่มมากขึ้นในหลายๆช่องทาง เพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และเพิ่มการประชาสัมพันธ์เชิงรุกและหลากหลาย ซึ่งจะช่วยสร้างการรับรู้ให้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ของศูนย์ฯ ตลอดจนแนะนำบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมในการปฐมนิเทศนักศึกษาแต่ละคณะ เพื่อประชาสัมพันธ์งานและกิจกรรมที่ศูนย์จัดให้นักศึกษาทราบและส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมต่อไป

4) ควรจัดสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม และสนับสนุนการทำกิจกรรมอย่างจริงจังจึงจะทำให้งานวัฒนธรรมเข้มแข็ง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการดำเนินงานส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร ด้านการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม และด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานด้านวัฒนธรรม ใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mix Methodology Research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้ และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบบเจาะจง คือ คนที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมหรือดำเนินงานร่วมกับศูนย์ฯ จำนวน 400 คน ได้แก่ นักศึกษาและผู้บริหารในวิทยาเขตหาดใหญ่ บุคลากร (บุคลากรในวิทยาเขตหาดใหญ่และบุคลากรที่รับผิดชอบการดำเนินงานและขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 5 วิทยาเขต) และชุมชนภายนอก เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรม *SPSS for windows* เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ใช้สถิติเชิงพรรณนา และวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ที่ความแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison) และเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจภายในกลุ่มเดียวกันด้วย Pair sample t-test และวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม โดยการตีความ ซึ่งจากผลการวิจัยในเรื่องดังกล่าว สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน เป็นกลุ่มนักศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 67.5) รองลงมา คือ บุคลากร ชุมชนภายนอก และผู้บริหาร ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 69.5) นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด (ร้อยละ 86.0) รองลงมา นับถือศาสนา

อิสลาม และศาสนาคริสต์ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี (ร้อยละ 54.1) รองลงมา มีอายุต่ำกว่า 20 ปี อายุ 41-50 ปี และมีอายุมากกว่า 50 ปี ตามลำดับ กำลังศึกษา/จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี รองลงมา (ร้อยละ 79.0) คือ ระดับปริญญาโท ระดับอนุปริญญา/ปวส. และระดับปริญญาเอกน้อยที่สุด โดยเป็นกลุ่มอย่างที่ยังไม่ได้ทำงาน (ร้อยละ 65.5) รองลงมาเป็นคนทำงานมากกว่า 10 ปี และทำงานมาแล้ว 2-5 ปี ตามลำดับ

2. การรับข่าวสารและการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

2.1 ช่องทางการประชาสัมพันธ์

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับทราบข่าวสารของศูนย์ฯ จากเพื่อน/คนรู้จักมากที่สุด (ร้อยละ 62.3) รองลงมา คือ ป้ายประกาศ/บอร์ด/โปสเตอร์ เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย และแผ่นพับ/ใบปลิว ตามลำดับ และรับทราบข่าวประชาสัมพันธ์จากอีเมลล์ น้อยที่สุด

เมื่อจำแนกช่องทางการประชาสัมพันธ์กับประเภทของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงนักศึกษามากที่สุด คือ การสื่อสารโดยบุคคลจากเพื่อน/คนรู้จักมากที่สุด รองลงมา คือ ป้ายประกาศ/บอร์ด/โปสเตอร์ และเสียงตามสาย/วิทยุ ตามลำดับ ส่วนการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงบุคลากรและผู้บริหารมากที่สุด คือ หนังสือราชการ รองลงมา คือ เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย และอีเมลล์ ตามลำดับ ในขณะที่ช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงชุมชนภายนอกมากที่สุด คือ หนังสือราชการ รองลงมา คือ เพื่อน/คนรู้จัก และป้ายประกาศ/โปสเตอร์ ตามลำดับ

สำหรับช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงนักศึกษาน้อยที่สุด คือ หนังสือราชการ ในขณะที่ช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงบุคลากร ผู้บริหาร และชุมชนภายนอกได้น้อยที่สุด คือ วิทยุ/เสียงตามสาย

2.2 การรับทราบการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ โครงการด้านนาฏศิลป์ โครงการด้านดนตรีไทย และโครงการด้านโขน ตามลำดับ และรับทราบโครงการพัฒนาศักยภาพมนุษย์แบบองค์รวมน้อยที่สุด การดำเนินงานของศูนย์ที่นักศึกษารับทราบมากที่สุด คือ โครงการด้านนาฏศิลป์ไทย รองลงมา คือ โครงการด้านดนตรีไทย และโครงการด้านโขน ตามลำดับ ในขณะที่บุคลากรและผู้บริหารรับทราบการดำเนินงานของศูนย์มากที่สุด คือ โครงการด้านดนตรีไทย รองลงมา คือ โครงการด้าน

นาฏศิลป์ไทยและโครงการด้านโขน ส่วนชุมชนภายนอก รับทราบงานโครงการด้านการศึกษา
ปฐมวัยมากที่สุด รองลงมา คือ โครงการด้านดนตรีไทย และโครงการนาฏศิลป์ไทย ตามลำดับ

สำหรับการดำเนินงานของศูนย์ที่นักศึกษาได้รับทราบน้อยที่สุด คือ โครงการพัฒนา
ศักยภาพมนุษย์แบบองค์รวม ส่วนบุคลากร รับทราบการดำเนินงานโครงการด้านการพัฒนาด้าน
การศึกษาปฐมวัยน้อยที่สุด ในขณะที่ผู้บริหารรับทราบงานการดำเนินงานโครงการวิจัยด้านศิลปะ
และวัฒนธรรมน้อยที่สุด ส่วนชุมชนภายนอก รับทราบโครงการอบรมศิลปวัฒนธรรมสำหรับ
เยาวชนน้อยที่สุด

3. ความคาดหวังและความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

3.1 ความคาดหวังที่มีต่อการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังต่อบทบาทด้านการขับเคลื่อน
ตัวบ่งชี้งานทำนุวัฒนธรรมมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม ด้านการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปะและ
วัฒนธรรม ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร และด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัย
และงานสร้างสรรค์ ตามลำดับ

นักศึกษาเป็นกลุ่มที่มีความคาดหวังต่อบทบาทของศูนย์ฯ โดยภาพรวม (ทั้ง 6 ด้าน)
รองลงมา คือ ชุมชนภายนอก บุคลากร และผู้บริหาร ตามลำดับ นอกจากนี้ นักศึกษายังเป็นกลุ่มที่มี
ความคาดหวังต่อบทบาทของศูนย์ฯมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ในทุกๆด้าน โดยนักศึกษามีความคาดหวังต่อ
บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมมากที่สุด (รองลงมา คือ ด้านการสร้างองค์ความรู้
จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ และด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร) ในขณะที่
บุคลากร ผู้บริหาร และชุมชนภายนอก มีความคาดหวังต่อบทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งาน
ทำนุวัฒนธรรมมากที่สุด (โดยบุคลากรคาดหวังรองลงมา คือ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและ
วัฒนธรรม และด้านการบริการองค์ความรู้ด้านศิลปะวัฒนธรรม ส่วนผู้บริหารมีคาดหวังรองลงมา
คือ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม
ในขณะที่ชุมชนภายนอกมีความคาดหวังรองลงมา คือ ด้านการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปะและ
วัฒนธรรม และด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรม)

เมื่อเปรียบเทียบค่าความคาดหวังต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแตกต่างกันจะมีความคาดหวังต่อบทบาทของศูนย์ฯ ทั้ง
โดยภาพรวม (ทั้ง 6 ด้าน) และบทบาทแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยนักศึกษามีความคาดหวังต่อบทบาทด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการพัฒนา

ศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร ด้านการสร้างสรรค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ และบทบาทของศูนย์ฯ โดยภาพรวมสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ อีกทั้งยังมีความคาดหวังต่อบทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรมและด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรมสูงกว่าบุคลากรและผู้บริหาร ตลอดจนมีความคาดหวังด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสูงกับบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำวัฒนธรรมมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม และด้านการสร้างสรรค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ตามลำดับ

ชุมชนภายนอกเป็นกลุ่มที่มีความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ฯ โดยภาพรวมมากกว่ากลุ่มอื่นๆ รองลงมา คือ นักศึกษา บุคลากร และชุมชนภายนอก และมีความพึงพอใจต่อบทบาททั้ง 5 ด้านมากกว่ากลุ่มอื่นๆ (มีเพียงบทบาทด้านการสร้างสรรค์ความรู้จากงานวิจัยและสร้างสรรค์ที่มีนักศึกษาเป็นกลุ่มที่มีความพึงพอใจมากกว่าชุมชนภายนอก) ชุมชนภายนอกมีความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรมมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร และด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ส่วนบุคลากรและผู้บริหารมีความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมมากที่สุด ส่วนบุคลากรพึงพอใจรองลงมา คือ ด้านการให้บริการองค์ความรู้ ด้านศิลปะและวัฒนธรรม และด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร ในขณะที่ผู้บริหารพึงพอใจรองลงมา คือ ด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำวัฒนธรรม และด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม

เมื่อเปรียบเทียบค่าความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ฯ พบว่า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ฯ โดยภาพรวมและบทบาทแต่ละด้านแตกต่างกันเกือบทุกด้าน (ยกเว้นด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำวัฒนธรรมเท่านั้นที่ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) ชุมชนภายนอกเป็นกลุ่มที่มีความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้

ศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร และบทบาทโดยภาพรวมสูงกว่าทุกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ ชุมชนภายนอกยังมีความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรมสูงกว่านักศึกษาและผู้บริหาร และมีความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสูงกว่านักศึกษา และมีความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์สูงกว่าบุคลากรนักศึกษาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังและมีความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ฯ ในระดับมากต่อบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร ด้านการให้บริการองค์ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม และด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานด้านวัฒนธรรม นอกจากนี้ ยังมีความคาดหวังในระดับมากแต่ความพึงพอใจในระดับปานกลางต่อบทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

เมื่อเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ฯ พบว่าผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อบทบาทของศูนย์ฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งบทบาทโดยภาพรวมและบทบาทแต่ละด้านแตกต่างกันทุกด้าน โดยจะมีความคาดหวังสูงกว่าความพึงพอใจในทุกๆ ด้าน

6. ความต้องการให้ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมดำเนินการในภายภาคหน้า

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความต้องการให้ศูนย์ฯ ดำเนินงานต่อไปในภายภาคหน้าโดยภาพรวมและแต่ละด้านในระดับมากทุกด้าน โดยนักศึกษามีความต้องการมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ชุมชนภายนอก บุคลากร และ ผู้บริหาร ตามลำดับ สิ่งที่ต้องการให้ศูนย์ฯ ดำเนินงานมากที่สุดตามลำดับดังนี้ คือ 1) ด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร ต้องการให้จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้มีคุณธรรม ทักษะ และดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม การจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ การเห็นประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง และการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพนักศึกษา เช่น การไหว้ การแต่งกาย 2) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ต้องการให้จัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัย การจัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่คุณค่าการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม

ถิ่นได้ และการจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างสถาบันการศึกษาในประเทศและนานาชาติ 3) ด้านการบริการวิชาการองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ต้องการให้มีเวทีกลางเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาทำกิจกรรมทางวัฒนธรรม พัฒนาการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย และเปิดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักศึกษา บุคลากร และคนในชุมชน เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรม 4) ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรม ต้องการให้ศูนย์สร้างเครือข่ายการทำงานทางวัฒนธรรมในมิติต่างๆ กับชุมชนภายนอกในระดับมหาวิทยาลัย มีการจัดประชุมสัมมนาเครือข่ายผู้ขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมประจำปี และสร้างเครือข่ายการทำงานทางวัฒนธรรมกับชุมชนภายนอก และระหว่างสถาบันการศึกษา 5) ด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ต้องการให้ศูนย์ส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยในระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับ ASEAN มีการพัฒนางานสร้างสรรค์ด้านนาฏศิลป์ โขน โนรา และดนตรีไทย และพัฒนางานวิจัยวัฒนธรรมเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษา 6) ด้านการขับเคลื่อนงานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย ต้องการให้พัฒนาระบบการติดตามและรวบรวมการทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย เพื่อขับเคลื่อนงานเชิงนโยบายของมหาวิทยาลัยด้านประกันคุณภาพ มีการกำหนดกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับแผนงานและดำเนินอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความต้องการให้มีกลยุทธ์เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวัฒนธรรม เปิดโอกาสให้นักศึกษาและบุคลากรได้เข้าร่วมงานทางศาสนาและประเพณีและมีการสร้างเครือข่ายการทำงานกับนักศึกษามากขึ้น พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม จัดทำปฏิทินงานวัฒนธรรมประจำปี จัดกิจกรรมวัฒนธรรมที่หลากหลายขึ้น จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน ส่งเสริมความเป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย สร้างความรู้ความเข้าใจและคุณค่าของวัฒนธรรมไทยโดยสอดแทรกในกิจกรรมและบูรณาการในการเรียนการสอน มีนโยบายด้านวัฒนธรรมที่ชัดเจน

7. ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมและการมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงานกับศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าร่วมกิจกรรมและมีส่วนร่วมดำเนินงานกับศูนย์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับศูนย์ฯ ส่วนใหญ่เกิดกับกลุ่มบุคลากร รองลงมา คือ ผู้บริหาร ชุมชนภายนอก และนักศึกษาตามลำดับ ปัญหาส่วนใหญ่เกิดการไม่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานทางวัฒนธรรม รองลงมา คือ หน่วยงานให้ความสำคัญกับงานวัฒนธรรมน้อยกว่างานอื่นๆ และหน่วยงานขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ และขาดผู้รับผิดชอบทางวัฒนธรรม

เมื่อพิจารณาประเภทของกลุ่มผู้รับบริการ พบว่า นักศึกษาและผู้บริหารมีปัญหาในเรื่องเดียวกันคือ การไม่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่วนปัญหาที่เกิดกับบุคลากรคือ หน่วยงานขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ และขาดผู้รับผิดชอบทางวัฒนธรรม ในขณะที่ปัญหาที่เกิดกับชุมชนภายนอก ส่วนใหญ่เกิดจากหน่วยงานให้ความสำคัญกับงานวัฒนธรรมน้อยกว่างานอื่นๆ

การอภิปรายผลการวิจัย

การรับทราบข่าวสารและการดำเนินงาน

จากผลการวิจัยข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ศูนย์ควรพัฒนาวิธีการประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มควรใช้วิธีที่เหมาะสมแตกต่างกันจึงจะทำให้กลุ่มเป้าหมายเข้าถึงข่าวสารประชาสัมพันธ์นั้นๆ ซึ่งจากงานวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนใหญ่รับทราบข่าวสารด้วยวิธีการบอกต่อจากคนรู้จัก ดังนั้นศูนย์ควรพัฒนาการประชาสัมพันธ์ให้เห็นโดดเด่น และทั่วถึงมากขึ้น เช่น โปสเตอร์ ป้ายประกาศ เสียงตามสาย ซึ่งจะช่วยให้เกิดการบอกกล่าวประชาสัมพันธ์งาน/กิจกรรมต่อกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของวิรสุดา ศรีพยัคฆ์และปาจริย์ อมาตยกุล (ม.ป.ป.: 5) ระบุว่า สิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมหรือการรับบริการ คือ การที่ผู้รับบริการได้รับข้อมูลผ่านประสบการณ์ตรง เช่น เคยผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมหรือผ่านประสบการณ์โดยอ้อม เช่น การบอกต่อของคนรู้จักและการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ จะเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจในการเลือกรับบริการของผู้รับบริการต่อไป เช่นเดียวกับงานวิจัยของสุชาติ จรรยาศิริ และคณะ (2549: 18) ระบุว่า ควรประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายโดยตรง เช่น การประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาและบุคลากรควรใช้เสียงตามสาย กระดานในเว็บไซต์ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีผู้รับทราบข่าวสารมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น อย่างไรก็ตามจากงานวิจัยครั้งนี้ พบว่าหากกลุ่มบุคลากรและผู้บริหาร ควรประชาสัมพันธ์โดยหนังสือราชการ เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย อีเมลล์ ส่วนชุมชนภายนอก ควรประชาสัมพันธ์ด้วยหนังสือราชการ และป้ายประกาศ/โปสเตอร์ และหากต้องการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เข้าถึงทุกกลุ่มควรใช้ป้ายประกาศ/บอร์ด/โปสเตอร์ และแผ่นพับ/ใบปลิว ร่วมด้วย ซึ่งจะช่วยสร้างการรับรู้งาน/กิจกรรม ที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมต่อไป

ความคาดหวังและความพึงพอใจที่มีต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

การสำรวจคาดหวังของผู้รับบริการและประเมินความคาดหวังของผู้รับบริการจะเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนางาน เพราะเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดทิศทาง นโยบาย และแผนการทำงาน ด้วยการรับฟังความคิดเห็นของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิรสุดา ศรีพยัคฆ์และปราจิริย์ อมาตยกุล (ม.ป.ป.) ซึ่งระบุว่า การสำรวจความต้องการและประเมินความคาดหวังของผู้รับบริการต่อการบริการเป็นมีความจำเป็นและสำคัญต่อการพัฒนางานบริการ เพราะคุณภาพการบริการเป็นสิ่งสำคัญที่สร้างความแตกต่างของธุรกิจ การดำเนินธุรกิจบริการให้ชนะคู่แข่งได้นั้น ต้องมีการส่งมอบการบริการที่มีคุณภาพสูงอย่างต่อเนื่อง และเกินกว่าที่ลูกค้าคาดหวังไว้ และจะทำให้ลูกค้าจะมาใช้บริการอีกครั้ง ดังนั้นการที่ศูนย์ทราบความคาดหวังและความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จะทำให้มองเห็นแนวทางในการพัฒนางานที่จะทำให้เกิดการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมกิจกรรมกันต่อไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ จะเห็นว่าผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อบทบาทด้านการขับเคลื่อนงานทำนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยมากที่สุด และมีความคาดหวังและพึงพอใจด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องด้วยการดำเนินงานวิจัยของศูนย์ที่ผ่านมาเน้นการรวบรวมองค์ความรู้ และการพัฒนาในชุมชนเป้าหมาย แต่ยังขาดการเผยแพร่ที่หลากหลาย และดำเนินงานวิจัยที่ผ่านมา ส่วนใหญ่จำกัดเฉพาะภายในหน่วยงาน ซึ่งจากงานวิจัยของบรรจง ฟ้ารุ่งแสง และไข่มุก อุทยาวลี (2549 : 41-42) ได้เสนอแนะแนวทางในพัฒนางานวิจัยและลดข้อจำกัดของการเผยแพร่ผลงานวิจัย โดยหน่วยงานควรสนับสนุนการสร้างผลงานวิจัยนวัตกรรมไปพร้อมๆกับการเผยแพร่ผ่านการจัดกิจกรรมในลักษณะอื่นๆ พัฒนางานวิจัยโดยมุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่จากงานวิจัยระดับลึก และสนับสนุนให้บุคลากรจากหน่วยงานอื่นได้เข้าร่วมวิจัยกับหน่วยงานด้วย เนื่องจากงานวิจัยด้านนวัตกรรมมีขอบเขตกว้างและต้องอาศัยบุคลากรที่มีความชำนาญและมีความถนัดในหลากหลายสาขามาร่วมวิจัย จึงจะทำให้งานวิจัยทางนวัตกรรมมีประโยชน์และรู้จักแพร่หลายมากขึ้น

อนึ่ง ศูนย์ควรประชาสัมพันธ์โครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร และโครงการอื่นๆ ที่ยังมีการรับทราบข่าวสาร/การดำเนินงานน้อยให้มากขึ้น เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ยังมีการรับรู้ต่ำ แต่เป็นงานที่ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความต้องการมากที่สุด เพื่อสร้างการรับรู้ซึ่งจะส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งจากงานวิจัยของเพ็ญจันทร์ พูลเจริญ (2551 : 93) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้กับความพึงพอใจของสมาชิกเกี่ยวกับระบบการสื่อสารของการขายตรงซูปเปอร์แวร์ พบว่าการรับรู้เกี่ยวกับระบบการสื่อสารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจ ดังนั้นการพัฒนาประชาสัมพันธ์จึงเป็นส่วนช่วยในการรับรู้และส่งผลต่อความพึงพอใจและการเข้าร่วมกิจกรรมต่อไป อย่างไรก็ตาม ศูนย์ควรพัฒนา

รูปแบบกิจกรรมเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมในปัจจุบันและยังคุณค่าแห่งสาระของกิจกรรมนั้นๆ

ศูนย์ควรพัฒนาวิธีการทำงานกับเครือข่าย และส่งเสริมการทำงานแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนให้มากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเป็นเจ้าภาพร่วมและมีการเผยแพร่องค์ความรู้ สาระทางวัฒนธรรมในการเรียนการสอน ซึ่งจะส่งต่อการรักษาวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของไทยต่อไป ซึ่งบรรจง ฟารุ่งแสง และไข่มุก อุทยาภิ (2549: 41) ได้เสนอแนะว่าการบริหารภารกิจด้านการทำวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยควรเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย ทั้งในระดับนโยบายและการนำไปปฏิบัติ มีการนำองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมสอดแทรกในระบบการเรียนการสอน การสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา และการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต ตลอดจนพัฒนางานในลักษณะการมีส่วนร่วมให้เกิดการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนระหว่างมหาวิทยาลัยกับสังคมภายนอก เพราะการที่มหาวิทยาลัยจะสร้างไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมระดับชาติได้นั้นต้องตระหนักถึงการมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรมที่เกิดกับบุคลากรทุกระดับในหน่วยงานและขยายสู่การสร้างสัมพันธ์กับชุมชนท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกับงานวิจัยของเรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ (254:17- 18) ซึ่งพบว่า หากศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษามีการทำงานกับชุมชนแบบมีส่วนร่วมจะก่อให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวระหว่างกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม เกิดการสืบทอดประเพณีที่สำคัญของไทย อีกทั้งยังสร้างชื่อเสียงให้สถาบัน

นอกจากนี้ ศูนย์ควรพัฒนาความพร้อมของผู้ดำเนินงานวัฒนธรรม มีการพัฒนาระบบกลไกในหน่วยงานถือเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนงานวัฒนธรรม จึงจะช่วยให้วัฒนธรรมบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งเรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ (2544: 18-19) ศึกษาบทบาทของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับการพัฒนาวัฒนธรรมไทย พบว่า ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่สามารถดำเนินงานได้ดีมักเป็นสถาบันที่มีความพร้อมในด้านต่างๆ อาทิ ความพร้อมของบุคลากร การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารของสถาบันในการดำเนินงานทางวัฒนธรรม ผู้บริหารศูนย์มีความรู้ความสามารถและมีเครือข่ายการดำเนินงานทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ตลอดจนมีโครงสร้างการบริหารงานที่เป็นระบบ

อย่างไรก็ตาม ควรมีการจัดการเพื่อลดปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้รับบริการ ซึ่งจากงานวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการไม่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานทางวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมวัฒนธรรม ดังนั้นศูนย์ควรจะต้องหายุทธวิธีในการสร้างความตระหนักในคุณค่าของงานวัฒนธรรม ทำให้งานวัฒนธรรมเป็นภารกิจของแต่ละคณะ/หน่วยงาน มีการแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ยกย่องการมีส่วนร่วมของเครือข่าย

การทำงาน เพื่อให้งานวัฒนธรรมซึ่งเป็นหนึ่งในการกิจที่สำคัญของมหาวิทยาลัยบรรลุผลตามเป้าประสงค์ ตลอดจนสร้างความยั่งยืนให้วัฒนธรรมไทยต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงาน

รายงานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสอดคล้องกับหมวด 3 การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งผลจากการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าหน่วยงานควรพัฒนาการดำเนินงานดังนี้

1) พัฒนาระบบงานในการประชาสัมพันธ์โครงการ/กิจกรรมในเชิงรุก เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย และสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมหรือเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมมากขึ้น อันจะส่งผลดีต่อการอนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรมที่มีคุณค่าของไทยต่อไป นอกจากนี้ ควรใช้ social media เช่น facebook มาเป็นช่องทางหนึ่งในการประชาสัมพันธ์กิจกรรม

2) ส่งเสริมและเผยแพร่กิจกรรมวัฒนธรรมผ่านเวที กิจกรรม เครือข่ายบนอินเทอร์เน็ต ตลอดจนนำองค์ความรู้ทางวัฒนธรรม เช่น คุณธรรม จริยธรรม สอดแทรกผ่านกิจกรรมต่างๆ เพื่อเพิ่มการรับรู้ซึ่งจะส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม การสร้างความตระหนัก การเห็นคุณค่า และทัศนคติที่ดีต่องานวัฒนธรรมต่อไป

3) สร้างการมีส่วนร่วมและเครือข่ายการทำงานกับคณะ หน่วยงาน นักศึกษา บุคลากร ผู้บริหาร และชุมชนภายนอกทั้งระดับนโยบายและระดับการปฏิบัติงาน เพื่อดำเนินงานและขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยและท้องถิ่น เช่น การจัดกิจกรรมวัฒนธรรมในลักษณะขององค์กรร่วมจัดแบบมีส่วนร่วม

4) พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมด้านบริการวิชาการให้หลากหลาย โดยเฉพาะด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร โดยการนำองค์ความรู้ที่มีอยู่หรือองค์ความรู้ใหม่มาให้บริการวิชาการแก่นักศึกษา บุคลากร และประชาชนทั่วไป โดยใช้วิทยากรภายในหน่วยงานมหาวิทยาลัย หรือชุมชนภายนอก เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน หรือวิทยากรที่เชี่ยวชาญแต่ละสาขา

5) พัฒนากิจกรรมทางวัฒนธรรมให้มีความหลากหลายมากขึ้น ทั้งในแง่รูปแบบการจัดกิจกรรม สาระของกิจกรรม (พัฒนาคน สร้างความรู้ความเข้าใจ และการสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรม) และให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นในฐานะของผู้ปฏิบัติงาน

6) พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในองค์กรให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้เกิดพลังในการขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมทั้งในระดับองค์กร

7) นำผลการประเมินจากผู้เข้าร่วมมาเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรม/โครงการ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมหรือรับบริการของศูนย์ฯ

8) แสวงหาแหล่งทุนและเครือข่ายการทำงานทั้งภายในและภายนอก มีการเชื่อมสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกันเพื่อเกิดภาคีความร่วมมืออย่างยั่งยืน

9) พัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ รวมทั้งสร้างแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมเผยแพร่องค์ความรู้ทางวัฒนธรรม ให้แก่นักศึกษา บุคลากร ตลอดจนสังคมภายนอกได้มีโอกาสเข้ามาเรียนรู้ และนำมาซึ่งจิตสำนึกที่ดีต่อวัฒนธรรม เช่น การเผยแพร่งานวิชาการหรือพัฒนาเป็นกิจกรรมในงานมอ.วิชาการ จัดทำเอกสารเผยแพร่ของหน่วยงาน การนำเสนอในเวทีวิชาการ เป็นต้น ตลอดจนมีการนำองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมเข้าสู่เรียนการสอน การพัฒนานักศึกษาและบุคลากรด้วยมิติทางวัฒนธรรม สร้างงานวิจัยแบบมีส่วนร่วมหรือแบบเชิงบูรณาการ

10) พัฒนางานวิจัยและนำองค์ความรู้จากการวิจัยมาเผยแพร่ในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดกิจกรรมมอ.วิชาการ หรือกิจกรรมวัฒนธรรม การตีพิมพ์ในวารสาร ตลอดจนมีการสร้างเครือข่ายในการทำวิจัยทั้งกับนักวิชาการ วิทยาเขต และชุมชนภายนอก

11) พัฒนาและสร้างแรงจูงใจ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมการจัดกิจกรรมทั้งในแง่ของผู้ดำเนินงานและผู้เข้าร่วมกิจกรรม

12) พัฒนาแผนการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับคณะกรรมการทำนุวัฒนธรรมแต่ละคณะ/หน่วยงาน เช่น นักกิจการนักศึกษา สโมสรนักศึกษา กรรมการทำนุวัฒนธรรมของแต่ละหน่วยงาน และจัดทำปฏิทินงานวัฒนธรรมร่วมกันเพื่อบรรจุอยู่ในคณะ/หน่วยงานต่างๆ

13) จัดกิจกรรมฟื้นฟูวัฒนธรรมที่สูญหายไป งานประเพณีสำคัญของท้องถิ่นภาคใต้ หรืองานมหกรรมวัฒนธรรมโดยให้คณะต่างๆ เป็นเจ้าภาพร่วมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมให้แก่นักศึกษา บุคลากร และผู้บริหารในระดับการปฏิบัติงาน ซึ่งจะช่วยสร้างความรัก การเห็นคุณค่าของงานวัฒนธรรม และส่งผลต่อการพัฒนางานวัฒนธรรมต่อไป

14) นำผลจากความพึงพอใจมาเป็นแนวทางการพัฒนางานของหน่วยงาน โดยนำการประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลางมาพัฒนา และรักษามาตรฐานของงานที่มีคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ดำเนินวิจัยเพื่อค้นหาแนวทางการทำงานวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม
2. ควรเพิ่มเวทีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชุมชนภายนอก
3. เพิ่มการทำแบบสอบถามแบบออนไลน์เพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อีกช่องทาง
4. มีการนำผลการวิจัยไปสู่การพัฒนางานวัฒนธรรม
5. ควรมีการวิจัยในลักษณะเดียวกันทุก 4-5 ปี เพื่อนำผลที่ได้มาพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงานได้ต่อเนื่องและทันเหตุการณ์

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญใจ สัจจ์แก้ว. 2547. ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อบริการของโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.(สำเนา)
- คเชนพงษ์ สุมาลัยโรจน์ . 2550. ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานของสถานศึกษาในอำเภอหนองม่วงไข่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ (สำเนา)
- เจตถทัต คดวงสงค์. ม.ป.ป. ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory)
www.sas.mju.ac.th/office/sas2/boxer/26328.pdf.
- ธัญมาศ พุมาพันธ์ . 2547. ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการแผนกผู้ป่วยนอกต่อคุณภาพบริการของโรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ . ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สาขาพัฒนาสังคม. (สำเนา)
- นงนุช บุญยังและคณะ. 2550. การรับรู้และความคาดหวังของผู้ให้บริการและผู้รับบริการเกี่ยวกับระบบบริการเกี่ยวกับระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในจังหวัดนครราชสีมา. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.(สำเนา)
- นงลักษณ์ ย่างสุข. 2545. ความคาดหวังของสมาชิกต่อบทบาทของหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (สำเนา)
- บรรจง ฟ้ารุ่งแสงและไข่มุก อุทยาวลี. 2549. พัฒนาการของสถาบันศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย . วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. ปีที่ 12 (1) มกราคม-มีนาคม 2549 : 22-44
- ปาริชาติ ภักดีวิภาส. 2543. การบริการพยาบาลตามความคาดหวังและได้รับจริงของผู้ป่วยในห้องผ่าตัดโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (สำเนา)

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ฝ่ายวิจัยและพัฒนา สำนักพัฒนาเทคนิคศึกษา. 2540 . รายงานวิจัย เรื่อง **บทบาทของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ**ในด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ)
- เพ็ญจันทร์ พูลเจริญ. 2551. **การรับรู้และความพึงพอใจของสมาชิกเกี่ยวกับการสื่อสารของการขายตรงซูปเปอร์แวร์**. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (สำเนา)
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2532. รายงานประจำปี 2532 . สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2537. รายงานประจำปี 2537.สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2539. รายงานประจำปี 2539.สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2553. รายงานประจำปี 2551-2552 สงขลา :มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- รัตนาภรณ์ สุขเกษม . 2553. **การศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจในระบบงานคุณภาพของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ : กรณีศึกษา สาขาเวียงชัย จังหวัดเชียงราย**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. (สำเนา)
- เรื่อนแก้ว ภัทรานุประวัติ. 2544. **บทบาทของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับการพัฒนาวัฒนธรรมไทย**. วารสารวิชาการ APHEIT JOURNAL. ปีที่ 8(8)
พฤศจิกายน 2544.: 10-22
- วันเพ็ญ สวนสีดา. 2545. **ความคาดหวังคุณภาพบริการผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาประยุกต์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (สำเนา)

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- วิภาดา วัฒนนามกุล. 2539. ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังและการรับรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุในครอบครัวของผู้สูงอายุและผู้ดูแลในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (สำเนา)
- วิรัช พงศ์นภารักษ์. 2550. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขาเมืองอุดรดิตต์. ภาคนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ (สำเนา)
- วีรสุดา ศรีพยัคฆ์และปจรรย์ อมาตยกุล. มปป. ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการโครงการอบรมภาษาอังกฤษสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
(<http://164.115.22.25/ojs222/index.php/tuj/article/download/188/184>)
- ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม. 2554. รายงานประจำปีการประเมินคุณภาพ ปีการศึกษา 2554 ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม.
- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. 2546. กรณีศึกษา Best Practices : การสร้างความพึงพอใจและความสัมพันธ์กับลูกค้า. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัทเรดเฟิร์น ศรีเอชเอ็น จำกัด.
- สุชาติ จรรยาศิริและคณะ . (2549). ความพึงพอใจต่อการให้บริการของสถานกีฬาและสุขภาพของนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- สุดใจ สะอาดยิ่ง และคณะ .2550. รายงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาสำนักศิลปะและวัฒนธรรมโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของบุคลากรและนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ (สำเนา)
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา,2556 . แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) .กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. ม.ป.ป. แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ป.ปพ.

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. 2553. **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาพ.ศ. 2553** . พิมพ์ครั้งที่ 1 . กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์)

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. 2554. **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาพ.ศ. 2553** . พิมพ์ครั้งที่ 1 . กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์)

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2553 .**คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ระดับอุดมศึกษา ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2554** .

Hodnett, E.D. 2002. Pain and Woman's Satisfaction with the Experience of Childbirth : A Systemic Review. *American Journal Obstet Gynecol*, 186(5): 160-172

Vroom, V. H. (1964). *Work and motivation*. New York: John Wiley & Sons

www.artscultural.psu.ac.th. ลงวันที่ 15 กันยายน 2554

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามงานวิจัย

เลขที่แบบสอบถาม.....

แบบสอบถามความพึงพอใจและความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ต่อบทบาทหน้าที่ของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ความคาดหวัง และความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม วิทยาเขตหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยแบบสอบถามมี 9 หน้า แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การรับทราบข่าวสารกิจกรรม/โครงการของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ตอนที่ 3 ความคาดหวังและความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ตอนที่ 4 ความต้องการต่อการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ตอนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าร่วมกิจกรรมและการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะเป็นความลับ ทุกคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ที่ให้สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

นักวิจัย

074-212841, 6890-2

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความซึ่งตรงกับความเป็นความจริงเกี่ยวกับท่าน

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. ศาสนา 1) พุทธ 2) อิสลาม 3) คริสต์ 4) อื่นๆ
3. อายุ 1) น้อยกว่าหรือ 20 ปี 2) 21-30 ปี 3) 31-40 ปี 4) 41-50 ปี
 5) มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป
4. ระดับการศึกษา 1) อนุปริญญา/ปวส. 2) ปริญญาตรี 3) ปริญญาโท
 4) ปริญญาเอก 5) อื่นๆ
5. ประสบการณ์ในการทำงาน 1) ยังไม่ได้ทำงาน 2) 1 ปี 3) 2-5 ปี
 4) 6-10 ปี 5) มากกว่า 10 ปีขึ้นไป
6. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมด้านวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์หรือไม่
 1) เคย 2) ไม่เคย

7. สถานภาพของท่าน

- 1) นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะ/หน่วยงาน.....
วิทยาเขต หาดใหญ่ ปัตตานี ตรัง ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี
- 2) บุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะ/หน่วยงาน.....
วิทยาเขต หาดใหญ่ ปัตตานี ตรัง ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี
- 3) ผู้บริหาร คณะ/หน่วยงาน.....
วิทยาเขต หาดใหญ่ ปัตตานี ตรัง ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี
- 4) บุคลากร/ชุมชนภายนอก
อาชีพ 1) รับราชการ 2) พนักงาน/ลูกจ้างของรัฐ 3) พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 4) พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน 5) ธุรกิจส่วนตัว 6) เกษตรกรรม
 7) อื่นๆ (ระบุ)

ประเภทหน่วยงานที่สังกัด

- 1) หน่วยงานภาครัฐ.....
- 2) หน่วยงานภาครัฐวิสาหกิจ.....
- 3) หน่วยงานภาคเอกชน.....

ตอนที่ 2 การรับทราบข่าวสารกิจกรรม/โครงการของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

1. ท่านรับทราบข่าวสาร/ประชาสัมพันธ์ กิจกรรมของศูนย์ฯ รูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) หนังสือราชการ
- 2) เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย
- 3) เว็บไซต์ของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
- 4) ป้ายประกาศ / บอร์ด/ โปสเตอร์
- 5) แผ่นพับ / ใบปลิว
- 6) อีเมลล์
- 7) วิทยุ / โทรทัศน์ / หนังสือพิมพ์ / เสียงตามสาย
- 8) เพื่อน/คนรู้จัก
- 9) อื่นๆ ระบุ

2. ท่านทราบการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมในเรื่องใดบ้าง

(เลือกตอบได้หลายข้อ)

- 1) โครงการด้านดนตรีไทย
- 2) โครงการด้านนาฏศิลป์ไทย
- 3) โครงการด้านโขน
- 4) โครงการด้านโนรา
- 5) โครงการด้านการพัฒนาศักยภาพมนุษย์แบบองค์รวมฯ
- 6) โครงการด้านการส่งเสริมผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้
- 7) โครงการนิทรรศการศิลปกรรมและหัตถกรรมในพิพิธภัณฑ์บ้านหัตถกรรม
- 8) โครงการด้านการพัฒนาการศึกษาปฐมวัย
- 9) โครงการวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรม
- 10) โครงการสร้างสรรค์งานด้านศิลปะการแสดง
- 11) การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตแก่เยาวชน (ค่ายเยาวชน)
- 12) การอบรมศิลปะและวัฒนธรรมแก่เยาวชน (ค่ายยุวศิลป์)
- 13) การขับร้องประสานเสียง (สมิหลาคอรัส)
- 14) อื่นๆ (ระบุ).....

**ตอนที่ 3 ความคาดหวังและความพึงพอใจที่มีต่อบทบาทของศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
(ที่ได้ดำเนินการแล้ว)**

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตรงกับความคาดหวังและความพึงพอใจของท่าน โดย
กำหนดให้

5 หมายถึง มีความคาดหวัง/ความพึงพอใจ **มากที่สุด**

4 หมายถึง มีความคาดหวัง/ความพึงพอใจ **มาก**

3 หมายถึง มีความคาดหวัง/ความพึงพอใจ **ปานกลาง**

2 หมายถึง มีความคาดหวัง/ความพึงพอใจ **น้อย**

1 หมายถึง มีความคาดหวัง/ความพึงพอใจ **น้อยที่สุด**

1. บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม	ความคาดหวัง					ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.1 จัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศทาง วัฒนธรรมในมอ.										
1.2 สร้างมาตรฐานงานศิลปะการแสดงด้าน นาฏศิลป์ โขน โนรา และดนตรีไทย										
1.3 ส่งเสริมและเผยแพร่การแสดงนาฏศิลป์ โขน โนรา และดนตรีไทยในเวทีการแสดง ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมอ.										
1.4 ส่งเสริมและเผยแพร่การแลกเปลี่ยน วัฒนธรรมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในเขต สามเหลี่ยมเศรษฐกิจ (IMT-GT)										
1.5 ทำนุพิธีกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม เช่น พิธีไหว้ครูนาฏศิลป์/โนรา /ดนตรีไทย										
1.6 ส่งเสริมและอนุรักษ์ภูมิปัญญาผ้าทอ พื้นบ้านภาคใต้										
1.7 ส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมสากล ด้วยการขับร้องประสานเสียงสมิหลาคอรัส ในงานต่างๆของมหาวิทยาลัย										

2. บทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร	ความคาดหวัง					ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.1 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาแบบองค์รวม										
2.2 จัดอบรมฯ เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรแบบองค์รวม										
2.3 จัดอบรมฯ เพื่อพัฒนาศักยภาพมนุษย์แบบองค์รวมให้แก่กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น นักศึกษากลุ่มเสี่ยง เด็กด้อยโอกาส										
2.4 พัฒนาระบบการคิด สติ และจิตใจให้นักศึกษาด้วยโครงการศึกษากับมิติจิตใจ										
2.5 ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีชีวิตและภูมิปัญญาในชุมชน เช่น การทัศนศึกษาวัฒนธรรม										
2.6 ร่วมจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสุขภาวะให้แก่ นักศึกษาในรายวิชา เช่น สุขภาวะกายและจิต										
3. บทบาทด้านการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม	ความคาดหวัง					ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.1 เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ นาฏศิลป์ โขน โนรา ดนตรีไทย ผ้าทอ และศิลปกรรม										
3.2 เป็นแหล่งบริการความรู้ด้านการพัฒนาเด็กปฐมวัย เช่น โครงการเสวนาประสานปฐมวัย เว็บไซต์ และการอบรม										
3.3 จัดกิจกรรมเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรม วิถีชีวิต และภูมิปัญญาพื้นบ้านในงานมอ.วิชาการ										
3.4 จัดกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมที่คุ้มค่ากับเวลา ทรัพยากร และงบประมาณ										
3.5 มีสถานที่จัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่เหมาะสม ปลอดภัย และเป็นที่ยึดของคนทั่วไป										
3.6 มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรม/โครงการที่ชัดเจนและเข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย										
3.7 เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความรวดเร็ว ตรงต่อเวลา เสมอภาค สุภาพและมีไมตรีจิต										

4. บทบาทด้านการสร้างองค์ความรู้ จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	ความคาดหวัง					ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.1 วิจัยเพื่อพัฒนาภูมิปัญญาผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้										
4.2 วิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยนาร่องใน ชุมชน จังหวัดสงขลา										
4.3 วิจัยเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาศักยภาพครูปฐมวัยในพื้นที่ ประสาธน์ ธรณีพิบัติ สีนามิ จังหวัดพังงา และระนอง										
4.4 วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้วัฒนธรรมการแต่งกายภาคใต้										
4.5 วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นใต้										
4.6 พัฒนางานสร้างสรรค์ด้านดนตรีไทย										
4.7 พัฒนางานสร้างสรรค์ด้านนาฏศิลป์										

5. บทบาทด้านการสร้างเครือข่าย การทำงานด้านวัฒนธรรม	ความคาดหวัง					ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.1 สร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมกับ นักกิจกรรมนักศึกษาคณะต่างๆ ในมอ.										
5.2 สร้างเครือข่ายการทำงานวัฒนธรรมกับชุมชน ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย										
5.3 สร้างเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัยกับครู นักวิชาการ ศึกษา ผู้ปกครอง และอปท. ในจังหวัดสงขลา										
5.4 สร้างเครือข่ายการขับเคลื่อนประสานเสียงกับชุมชน ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย										
5.5 สร้างเครือข่ายงานวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรม										
6. ด้านการขับเคลื่อนตัวบ่งชี้งานทำวัฒนธรรมของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ความคาดหวัง									
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.1 ขับเคลื่อนแผนแม่บทวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์										
6.2 เป็นศูนย์กลางการรวบรวมข้อมูลและติดตามงานทำ บำรุงวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์										

ตอนที่ 4 สิ่งที่ท่านต้องการให้ศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมดำเนินการในภาคหน้า
 กรรณกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1.ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
1.1 จัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมในมอ. เช่น ตลาดนัดวัฒนธรรม งานถนนคนเดิน งานวัฒนธรรมประจำปี เป็นต้น					
1.2 ปรับภูมิทัศน์อาคารเพื่อสร้างบรรยากาศวัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัย					
1.3 จัดกิจกรรมเพื่อเรียนรู้ประเพณีและศาสนา เช่น ประเพณีเดือนสิบ งานชักพระ และวันสำคัญทางศาสนา เป็นต้น					
1.4 จัดกิจกรรมเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและนานาชาติ เช่น อาหาร วันสำคัญต่างๆ					
1.5 จัดกิจกรรมเพื่อเรียนรู้ภาษาต่างชาติ เช่น อังกฤษ จีน มลายู ฯลฯ					
1.6 จัดประกวดทางวัฒนธรรม เช่น คนตรีไทย หนังสั้น บทกลอน ภาพถ่าย ฯลฯ					
1.7 จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างภูมิภาค					
1.8 จัดกิจกรรมเพื่อเรียนรู้กีฬาและการละเล่นพื้นบ้าน					
1.9 ขยายพื้นที่การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมสู่ประเทศอื่นๆ ในอาเซียน เช่น เวียดนาม บรูไน เป็นต้น					
1.10 จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างสถาบันการศึกษาในประเทศ/นานาชาติ					
1.11 จัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่คุณค่าการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมถิ่นใต้					
1.12 จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาและวรรณกรรมไทย					
1.13 จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้จิตรกรรมไทย					
1.14 จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ประติมากรรมไทย					
1.15 จัดอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านศิลปะและวัฒนธรรม					
2. บทบาทด้านการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากร	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
2.1 จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และการเห็นประโยชน์ต่อเพื่อน มนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง (วัฒนธรรมสงขลานครินทร์)					
2.2 จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพนักศึกษา เช่น การไหว้ การแต่งกาย					
2.3 จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาด้านคุณธรรม ทักษะการดำรงชีวิตที่เหมาะสม					
2.4 จัดกิจกรรมเพื่อเรียนรู้และเตรียมตัวเข้าสู่อาเซียน เช่น ทูตวัฒนธรรม					
2.5 จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะทางสังคมด้วยกระบวนการทางวัฒนธรรม					
ความต้องการในประเด็นอื่นๆ.....					

3. บทบาทด้านการบริการวิชาการองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
3.1 พัฒนาการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย เช่น เสียงตามสาย อินเทอร์เน็ต บอร์ดสโมสร์ทุกคณะ และป้ายประชาสัมพันธ์ เป็นต้น					
3.2 พัฒนาหลักสูตรอบรมศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ให้แก่ นักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัย					
3.3 พัฒนาศูนย์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อให้บริการวิชาการงานศิลปะและวัฒนธรรมแก่สังคมทั้ง ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย					
3.4 จัดทัศนศึกษา/ดูงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมให้นักศึกษา บุคลากร และผู้สนใจ					
3.5 พัฒนางานศิลปะและวัฒนธรรมเข้าสู่ระบบการเรียนการสอน เช่น ดนตรีไทย นาฏศิลป์ ไทย โขน โนรา และการพัฒนาสุขภาพ เป็นต้น					
3.6 พัฒนาการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรมทางวัฒนธรรม ทั้งในส่วนของ ผู้ปฏิบัติงานและผู้เข้าร่วมกิจกรรม อาทิ ให้ประกาศนียบัตร และให้ทุนการศึกษา					
3.7 สร้างเวทีกลางเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมทางวัฒนธรรม					
3.8 พัฒนาแหล่งให้บริการความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมในมอ.					
3.9 ปรับภาพลักษณ์ของหน่วยงานด้านบริการ รูปแบบการดำเนินงาน และกิจกรรม					
3.10 เปิดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักศึกษา บุคลากร และคนในชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรม					
4. ด้านการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
4.1 พัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างคุณค่างานศิลปะและวัฒนธรรม					
4.2 พัฒนางานวิจัยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชุมชน					
4.3 พัฒนางานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อ ศาสนา และประเพณี					
4.4 พัฒนางานวิจัยวัฒนธรรมเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษา					
4.5 พัฒนางานวิจัยเกี่ยวกับผู้สูงอายุ/ผู้ด้อยโอกาส					
4.6 พัฒนางานวิจัยเกี่ยวกับภูมิปัญญารอบคู่มือน้ำทะเลสาบ					
4.7 พัฒนางานวิจัยเพื่อพัฒนาพิพิธภัณฑ์/ศูนย์การเรียนรู้ของเล่นและการละเล่นพื้นบ้าน					
4.8 พัฒนางานสร้างสรรค์ด้านนาฏศิลป์ โขน โนรา และดนตรีไทย					
4.9 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเรียนรู้ และตระหนักคุณค่าวัฒนธรรมไทย					
4.10 พัฒนางานวิจัยเพื่อทำความเข้าใจสภาพสังคมและคุณภาพชีวิตในชุมชนท้องถิ่นได้					
4.11 พัฒนางานวิจัยเพื่อช่วยแก้ปัญหาสังคมท้องถิ่นได้					
4.12 ส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยในระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับ ASEAN					
ความต้องการประเด็นอื่นๆ.....					

5. ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงานด้านวัฒนธรรม	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
5.1 สร้างเครือข่ายการทำงานทางวัฒนธรรมในมิติต่างๆ กับชุมชนภายนอก ระดับวิทยาเขต					
5.2 สร้างเครือข่ายการทำงานทางวัฒนธรรมในมิติต่างๆ กับชุมชนภายนอกระดับมหาวิทยาลัย					
5.3 สร้างเครือข่ายการทำงานทางวัฒนธรรมในมิติต่างๆ กับชุมชนภายนอก ระหว่างสถาบันการศึกษาในประเทศ					
5.4 สร้างเครือข่ายการทำงานทางวัฒนธรรมในมิติต่างๆ กับชุมชนภายนอกระดับนานาชาติ					
5.5 จัดประชุมสัมมนาเครือข่ายผู้ขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมของหน่วยงานต่างๆประจำปี					
6. การกิจในฐานะผู้ขับเคลื่อนงานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
6.1 ประชุมสัมมนาเพื่อจัดทำแผนงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของ มหาวิทยาลัยร่วมกับหน่วยงานและคณะต่างๆทุกวิทยาเขต					
6.2 กำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องกับแผนทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยและต่อเนื่อง					
6.3 พัฒนาระบบการติดตามและรวบรวมงานทำนุวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย เพื่อขับเคลื่อนงานเชิงนโยบายในด้านประกันคุณภาพ					
ความต้องการอื่นๆ.....					

**ตอนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าร่วมกิจกรรมและการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
กับศูนย์ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม**

สภาพปัญหา	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
1. บุคลากรและนักศึกษาไม่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานวัฒนธรรม					
2. คณะ/หน่วยงานให้ความสำคัญกับงานวัฒนธรรมน้อยกว่างานอื่นๆ					
3. คณะ/หน่วยงานขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ และขาดผู้รับผิดชอบทางวัฒนธรรม					
4. คณะ/หน่วยงานขาดงบประมาณในการดำเนินงานทางวัฒนธรรม					
5. คณะ/หน่วยงานขาดการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด					
6. คณะ/หน่วยงานขาดเครือข่ายการจัดกิจกรรมและสนับสนุนงานวัฒนธรรม					
7. คณะ/หน่วยงานขาดนโยบายการดำเนินงานวัฒนธรรมในระดับหน่วยงาน					
8. คณะ/หน่วยงานขาดนโยบายการดำเนินงานวัฒนธรรมระดับมหาวิทยาลัย					

ข้อเสนอแนะอื่นๆเพื่อการพัฒนาหน่วยงาน

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แบบสอบถามด้านความคาดหวัง

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
ค11	197.6333	970.5161	.4257	.9859
ค12	197.8000	966.9931	.5107	.9857
ค13	197.4000	958.2483	.7384	.9854
ค14	197.6000	949.8345	.8341	.9852
ค15	197.7667	944.3920	.7767	.9853
ค16	197.6000	959.6276	.5867	.9856
ค17	197.7667	956.9437	.6385	.9855
ค18	197.9333	948.0644	.6763	.9855
ค21	197.8333	950.0057	.7405	.9853
ค22	198.0000	951.1724	.8050	.9852
ค23	197.9333	943.1678	.8247	.9852
ค24	197.9667	938.6540	.7255	.9855
ค25	197.8667	950.1885	.6606	.9855
ค26	197.7667	955.1506	.6750	.9855
ค27	197.8333	947.5230	.7526	.9853
ค28	197.4333	950.5299	.8148	.9852
ค29	197.5667	951.4954	.8355	.9852
ค210	197.8333	946.4195	.7112	.9854
ค31	197.5333	950.8092	.6777	.9855
ค32	197.6333	946.6540	.7487	.9853
ค33	197.7000	941.5966	.8315	.9852
ค34	197.9333	943.4437	.8196	.9852
ค35	197.5000	948.3966	.8789	.9851

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
κ36	197.6000	947.0069	.8453	.9851
κ37	197.6667	946.6437	.7963	.9852
κ38	197.5333	966.4644	.4603	.9858
κ39	197.6000	943.7655	.8259	.9852
κ310	197.5667	949.9782	.7722	.9853
κ311	197.5667	941.3575	.9009	.9850
κ312	197.3333	959.4713	.6529	.9855
κ313	197.5667	947.9092	.7738	.9853
κ41	197.7667	948.4609	.8596	.9851
κ42	197.6333	945.0678	.8539	.9851
κ43	197.7000	945.4586	.7618	.9853
κ44	197.8333	936.9023	.8760	.9851
κ45	197.7000	940.2172	.8565	.9851
κ46	197.6000	943.0759	.9266	.9850
κ47	197.7000	957.0448	.7831	.9853
κ48	197.6000	950.6621	.8161	.9852
κ49	197.6333	961.2057	.6426	.9855
κ51	197.6333	952.2402	.7975	.9852
κ52	197.6000	955.4897	.8184	.9852
κ53	197.6333	946.3092	.7896	.9852
κ54	197.8667	941.9126	.7757	.9853
κ55	197.9000	949.5414	.7953	.9852
κ56	197.7667	945.5644	.8711	.9851
κ57	197.5333	955.8437	.7249	.9854
κ61	197.5667	949.0126	.7918	.9852
κ62	197.4667	946.3264	.8625	.9851

Reliability Coefficients N of Cases = 30.0 N of Items = 49 Alpha = .9856

แบบสอบถามด้านความพึงพอใจ

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
ง11	186.4333	526.5989	.4736	.9695
ง12	186.5333	529.6368	.4154	.9697
ง13	186.2333	528.1851	.5191	.9693
ง14	186.6000	529.5586	.3503	.9701
ง15	186.5000	521.8448	.4891	.9697
ง16	186.2667	525.0299	.4769	.9696
ง17	186.3333	527.4713	.6022	.9690
ง18	186.4333	525.8402	.5920	.9690
ง21	186.6667	524.0230	.6496	.9688
ง22	186.4000	524.3172	.7152	.9687
ง23	186.4333	519.6333	.7868	.9684
ง24	186.5000	522.0517	.7244	.9686
ง25	186.4000	521.8345	.7396	.9686
ง26	186.4667	520.8092	.6851	.9687
ง27	186.3667	527.6195	.6948	.9688
ง28	186.4667	524.6023	.6141	.9690
ง29	186.4333	523.3575	.7227	.9686
ง210	186.3333	522.2989	.7811	.9685
ง31	186.3000	529.0448	.5262	.9692
ง32	186.4667	517.9126	.7690	.9684
ง33	186.4333	517.0816	.7654	.9684
ง34	186.3667	525.4126	.5997	.9690
ง35	186.2000	528.8552	.4850	.9694
ง36	186.3667	522.2402	.6537	.9688
ง37	186.5000	524.8103	.6890	.9688

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
38	186.5000	520.4655	.7237	.9686
39	186.6667	525.7471	.5242	.9693
310	186.8000	518.0276	.6276	.9690
311	186.5000	514.1897	.6583	.9689
312	186.3667	518.9299	.6124	.9690
313	186.4333	517.9092	.5176	.9697
41	186.3667	522.3782	.8154	.9684
42	186.4667	524.3954	.8009	.9685
43	186.5667	523.4954	.6992	.9687
44	186.5000	527.2241	.4905	.9694
45	186.4333	520.0471	.7239	.9686
46	186.3667	529.8954	.6044	.9690
47	186.3333	535.8851	.3475	.9697
48	186.3333	526.8506	.5751	.9691
49	186.5000	527.3621	.5179	.9693
51	186.6667	519.5402	.6971	.9687
52	186.6000	526.1793	.5996	.9690
53	186.3667	524.6540	.7329	.9687
54	186.4667	529.4989	.6029	.9690
55	186.4000	521.4207	.8163	.9684
56	186.4000	525.4207	.8370	.9685
57	186.4333	520.4609	.6707	.9688
61	186.5333	521.9126	.7125	.9686
62	186.5667	522.3230	.7378	.9686

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 49 Alpha = .9696

แบบสอบถามด้านความต้องการ

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
ต11	224.3000	765.7345	.7011	.9801
ต12	224.5333	764.6023	.6859	.9802
ต13	224.4667	767.7057	.6433	.9802
ต14	224.5333	764.3264	.6930	.9801
ต15	224.8333	765.7989	.5372	.9805
ต16	224.5667	762.6678	.6956	.9801
ต17	224.6000	768.8690	.5191	.9805
ต18	224.6000	760.5241	.7124	.9801
ต19	224.6000	763.7655	.6767	.9802
ต110	224.5667	766.2540	.6504	.9802
ต111	224.5667	748.8747	.8112	.9799
ต112	224.6667	747.5402	.7963	.9799
ต113	224.6333	748.7920	.7661	.9800
ต114	224.6000	748.3172	.7690	.9800
ต115	224.4333	760.3920	.7807	.9800
ต116	224.5333	764.3264	.6930	.9801
ต21	224.4000	771.7655	.5775	.9804
ต22	224.4667	773.7747	.5226	.9805
ต23	224.4333	770.3920	.6183	.9803
ต24	224.6333	765.8954	.7362	.9801
ต25	224.5667	761.9092	.7630	.9800
ต31	224.4000	767.6276	.6977	.9802
ต32	224.4667	767.2230	.6563	.9802
ต33	224.6333	755.2057	.8472	.9798

	Scale	Scale	Corrected	
	Mean	Variance	Item-	Alpha
	if Item	if Item	Total	if Item
	Deleted	Deleted	Correlation	Deleted
๓34	224.5667	759.9782	.7612	.9800
๓35	224.4667	762.8782	.6759	.9802
๓36	224.3667	754.3782	.8770	.9797
๓37	224.6667	772.2299	.4847	.9806
๓38	224.5667	757.8402	.7671	.9800
๓39	224.5000	761.2241	.7665	.9800
๓310	224.7333	757.8575	.7776	.9800
๓311	224.7667	764.1851	.6428	.9803
๓312	224.7333	764.9609	.6963	.9801
๓41	224.6000	765.0069	.7477	.9801
๓42	224.6000	763.3517	.6869	.9802
๓43	224.6333	766.9989	.6499	.9802
๓44	224.6667	765.3333	.6174	.9803
๓45	224.7667	768.1851	.5842	.9804
๓46	224.6000	764.4552	.6211	.9803
๓47	224.7000	758.4241	.7508	.9800
๓48	224.5333	766.3264	.6914	.9802
๓49	224.5667	765.7023	.7171	.9801
๓410	224.5000	766.3276	.6850	.9802
๓411	224.6333	754.7230	.8586	.9798
๓51	224.6333	763.6195	.7398	.9801
๓52	224.5333	763.4299	.7711	.9800
๓53	224.4667	766.8092	.6209	.9803
๓54	224.5333	765.5678	.6612	.9802
๓55	224.4000	765.9724	.6866	.9802
๓56	224.8333	749.9368	.8031	.9799

	Scale	Scale	Corrected	
	Mean	Variance	Item-	Alpha
	if Item	if Item	Total	if Item
	Deleted	Deleted	Correlation	Deleted
๓61	224.7333	769.0299	.5895	.9803
๓62	224.6333	769.4816	.5444	.9804
๓63	224.8333	764.4195	.7184	.9801

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 53

Alpha = .9805